LIGHTED TO LIGHTEN

MAR THOMA

MESSENGER

A PUBLICATION OF THE DIOCESE OF NORTH AMERICA & EUROPE APRIL 1997

LITURGY

Best Compliments

from

Babu, Kusumam, Joby
Jeena & Julie

Titus Family
Kent, WA

Airlines have a commitment to quality... Aero Controls has built a reputation on it.

Aero Controls was established in 1985 with emphasis on providing the highest quality repairs and overhauls for hydraulic, pneumatic, mechanical, electro-mechanical and electronic components utilized in Boeing and Douglas aircraft.

AERO CONTROLS, INC.

1602 Pike Street N.W. • Auburn, WA 98001 • Phone: (206) 735-3350
Fax: (206) 939-0530 • Telex: 62897575

MAR THOMA MESSENGER

The official publication of the Diocese of North America & Europe

VOL. XVI No. 2
April 1997

EDITORIAL BOARD

Rev. Oommen Philip
Manager and Treasurer
(215) 579-9359
marthoma@netcom.com

Abraham Thomas
Editor and Publisher
(908) 531-2533
abethomas@aol.com

Alex Thomas
(617) 969-7520

James T. Philip
(718) 761-1295

Mrs. Mini Joys Thomas
(718) 465-2358

Mailing Address:

Mar Thoma Messenger
744 Newtown Richboro Road
Richboro, PA 18954-1718
Tel. (215) 579-9359
Fax (215) 579-7490

Subscription Rates:

	U.S.	CAN.
Four Issues	$10.00	$15.00
Eight Issues	$18.00	$25.00

Advertisement Rates:

	Four Issues	One Issue
Back Cover Page	$1,500.00	$500.00
Front/Back Cover Inside	$1,000.00	$300.00
Inside Full Page	$ 500.00	$150.00

Cover: Maramon Convention—1997
Picture: Courtesy of Mr. O. C. Koshy (Sabha Council Member)

CONTENTS

Editorial—Rev. Dr. P. G. George 2
Letter From The Diocesan Bishop 3
Message From The Diocesan Secretary
Rev. Oommen Philip 5
The Communitarian Dimensions of Liturgy
Rev. George Mathew 6
The Funeral Liturgy as a Spiritual Resource Facilitating the Grief Process
Alexander M. Isaac Kasseesa 7
Liturgy—Work of the Holy Spirit
P. T. Mathew 10
Sunday School Teachers—A Reconciling Catalyst
Rt. Rev. Geevarghese Mar Athanasius Episcopa 13
Healing Ministry
Dr. George Samuel 15
Substance Misuse among Adolescents
George Thomas, Ph.D. 16
Maramon Convention—1997 18-25
A Tribute to our Mothers
Roy Abraham Thomas 26
Matrimonial 27
Devanahalli Mission of the Mar Thoma Church
Rev. P. V. Philip 28
Sunday School Our Best Investment for Future
Thomas Koshy 29
Kids Corner 31
Bible Crossword Puzzle 32
Diocesan/Sabha News 34
Parish News 39
Obituary 40

MAR THOMA MESSENGER
UPCOMING ISSUES

JULY, 1997 — SILVER JUBILEE SPECIAL
Articles, News etc. due by June 1, 1997

MAR THOMA MESSENGER

The official publication of the Diocese of North America & Europe

VOL. XVI No. 2
April 1997

EDITORIAL BOARD

Rev. Oommen Philip
Manager and Treasurer
(215) 579-9359
marthoma@netcom.com

Abraham Thomas
Editor and Publisher
(908) 531-2533
abethomas@aol.com

Alex Thomas
(617) 969-7520

James T. Philip
(718) 761-1295

Mrs. Mini Joys Thomas
(718) 465-2358

Mailing Address:

Mar Thoma Messenger
744 Newtown Richboro Road
Richboro, PA 18954-1718

Tel. (215) 579-9359
Fax (215) 579-7490

Subscription Rates:

	U.S.	CAN.
Four Issues	$10.00	$15.00
Eight Issues	$18.00	$25.00

Advertisement Rates:

	Four Issues	One Issue
Back Cover Page	$1,500.00	$500.00
Front/Back Cover Inside	$1,000.00	$300.00
Inside Full Page	$ 500.00	$150.00

Cover: Maramon Convention—1997
Picture: Courtesy of Mr. O. C. Koshy (Sabha Council Member)

CONTENTS

Editorial—Rev. Dr. P. G. George 2

Letter From The Diocesan Bishop 3

Message From The Diocesan Secretary
Rev. Oommen Philip 5

The Communitarian Dimensions of Liturgy
Rev. George Mathew 6

The Funeral Liturgy as a Spiritual Resource Facilitating the Grief Process
Alexander M. Isaac Kasseesa 7

Liturgy—Work of the Holy Spirit
P. T. Mathew 10

Sunday School Teachers—A Reconciling Catalyst
Rt. Rev. Geevarghese Mar Athanasius Episcopa 13

Healing Ministry
Dr. George Samuel 15

Substance Misuse among Adolescents
George Thomas, Ph.D. 16

Maramon Convention—1997 18-25

A Tribute to our Mothers
Roy Abraham Thomas 26

Matrimonial 27

Devanahalli Mission of the Mar Thoma Church
Rev. P. V. Philip 28

Sunday School Our Best Investment for Future
Thomas Koshy 29

Kids Corner 31

Bible Crossword Puzzle 32

Diocesan/Sabha News 34

Parish News 39

Obituary 40

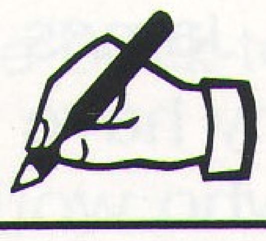

MAR THOMA MESSENGER
UPCOMING ISSUES

JULY, 1997 — SILVER JUBILEE SPECIAL
Articles, News etc. due by June 1, 1997

Editorial

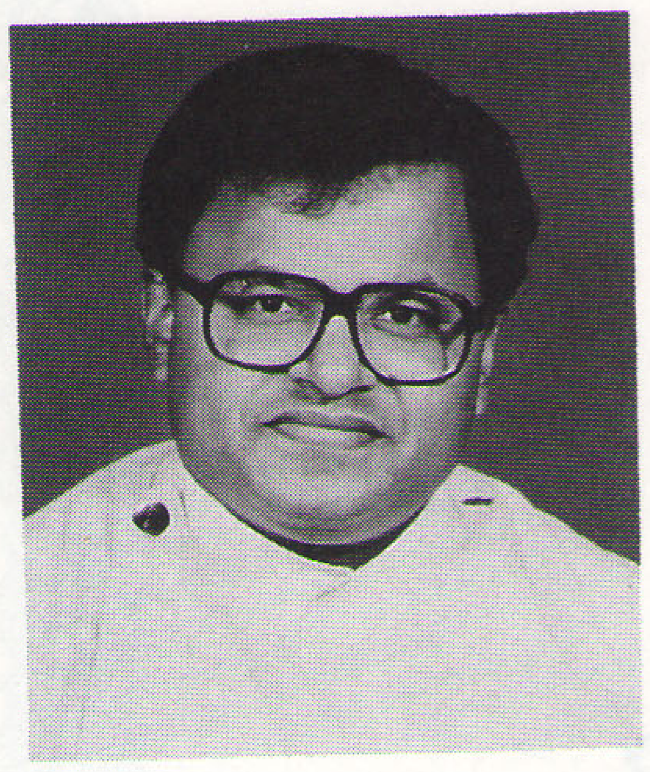

Amy Carmichael was a European missionary in Dohnavar, Tinnevelly in Tamil Nadu. She worked hard to save girls who were offered to temples. She wrote about life and its greatness and beauty as follows:

We are here to prove to angels and to men

That life is not as idle ore,
But iron dug from central gloom,
and heated hot with burning fears,
and bathed in baths of hissing tears,
and battered with the shocks of doom,
To shape and use.

Our life can achieve its fullness and we ourselves will find worth living only when we are satisfied with how we are useful to the world around us. This first and foremost demands our availability and a willingness to learn and unlearn. A life which is constantly renewed is fresh and current. It is ready to meet the challenges of today and prepares itself to face the future with confidence and courage.

The Diocese of North America and Europe has come a long way. We are now a faith community with strong historical roots and rich spiritual heritage. Our identity is undergoing radical changes, from being a group of a few immigrants from India with Christian background to an established church in the West with Eastern symbols and traditions. This process of transition and translation to this milieu is slow and hard. Church is taking necessary steps to meet the changing needs and challenges.

I had the privilege to serve this Diocese for the last few years. It is a movement of the Spirit. As the Secretary to the first Resident Bishop and as the first full-time Diocesan Secretary, it was my pleasure to serve this Diocese from a new perspective. Our people proved themselves over and over again that this church has a unique place in history and it is a reformed and reforming church with a great vision for the world and the Kingdom of God. I take this opportunity through the pages of the Messenger to say thank you to all who are making this Diocese a dynamic community. As we celebrate the Silver Jubilee of the beginning of regular worship services in this land, we should embark on a pilgrimage to claim new grounds for God and establish new heights in our spirituality on the way of the Cross.

As Mar Thoma Christians in these lands we must remain as a **Worshiping Community and a Serving Community.** We have now a lot of parishes with their own church buildings and other facilities. Our life in these lands must be a sacramental presence. Our fellowship, witness and mission must take new meanings and reach new horizons. Our young people are now groomed in this church. All are initiated into faith and they grow up as men and women of God. We have to do more to equip them and the rest of the laity for life in Christ and the mission of the Church. I pray that people with **Initiative, Intelligence and Integrity** will rise up and serve this Diocese from its own membership, like Stephan in Acts of the Apostles, Chapter 6.

I appreciate and thank the members of the Editorial Board for their hard work and commitment, Mr. Abraham Thomas, Mr. James T. Philip, Mr. Alex Thomas, Mrs. Mini Joys Thomas. Rev. Thomas George and Mr. Koshy P. Koshy have helped a lot in various stages. A special word of thanks to all Achens and Assembly members who worked as promoters for the messenger. I request their continued cooperation. Mar Thoma Messenger should reach every home of our Diocese. I remember with thanks the contributions of Mr. Abraham Mattackal for the growth of the Messenger. Now the new Diocesan Secretary the Rev. Oommen Philip will take charge of the responsibilities of the Messenger. I wish Achen all God's blessings.

The Rev. Dr. P. G. George
Manager & Treasurer

Letter From The Diocesan Bishop

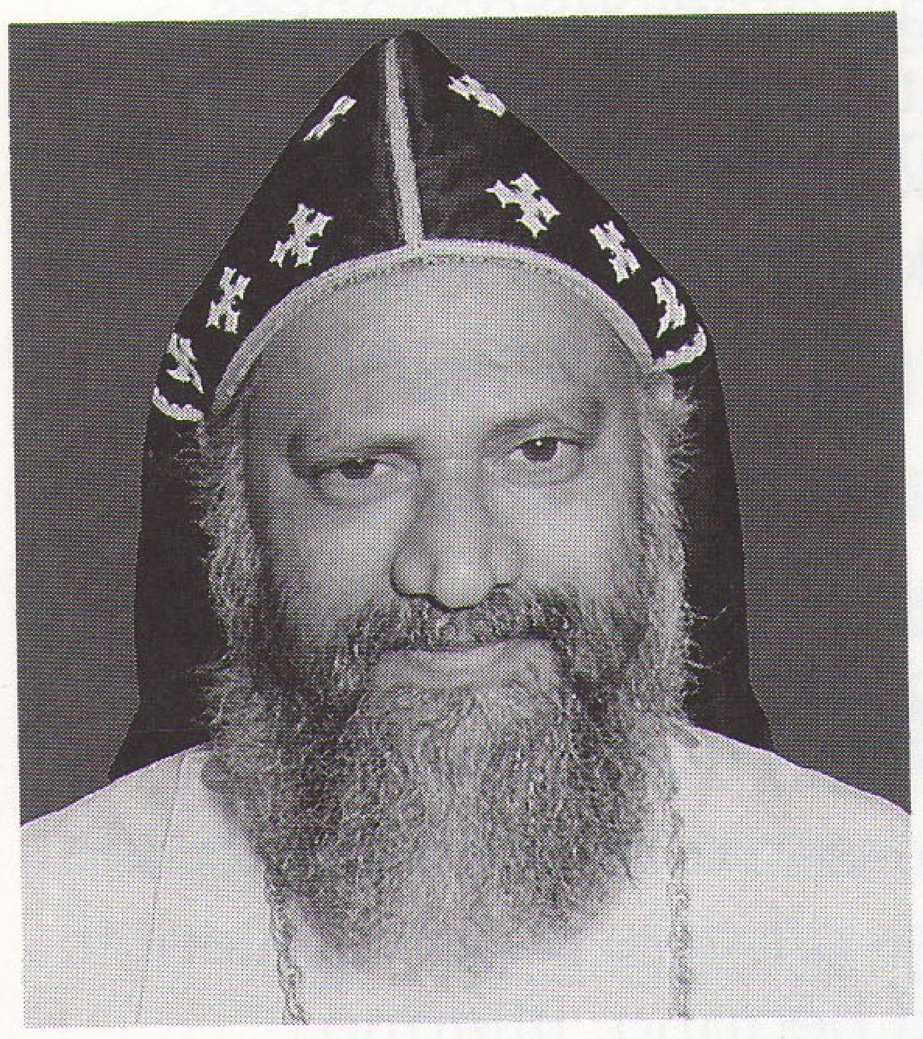

Dearly Beloved in Christ,

As a Church we were very fortunate to celebrate the 85th Birthday of the Metropolitan and the 80th Birthday of the Suffragan Metropolitan last month. We thank God for the manifold blessings He has showered upon us through the life and witness of our Metropolitans. Let us uphold them in our prayers to strengthen them to continue to lead our Church to the next Millennium.

The Rev. Dr. P. G. George has served this Diocese as the first full-time Bishop's Secretary and the Diocesan Secretary for the past three years. As now he is on transfer to Kerala, we need to thank him for his multifaceted contributions to the building up of this Diocese. Especially his involvement with the youths in giving them a sense of direction and visits to Parishes to infuse in them a passion for mission are worth remembering. We might miss his dynamic, electrifying presence and personal touch, but we hope and pray he will continue to nourish the church wherever God leads him. Now let us say "Good Bye" to Achen.

We welcome with hope and expectation the Rev. Oommen Philip, the new Bishop's Secretary and the Diocesan Secretary, to shape the next phase of this Diocese. Let us pray God to equip and strengthen him.

I was privileged to participate in the consecration service of the Rev. Canon Dominic Walker as Bishop of Reading in the Anglican Church of England on May 1, 1997. It was led by the Most Rev. George Carey, the Archbishop of Canterbury at Southwark Cathedral, London. In presence of many Bishop's and distinguished Guests, the Archbishop made special mention of the unique relationship with the Mar Thoma Church and I was invited to "lay hands" with over twenty other Bishop's of the Anglican church.

Jubilee Celebration in different Regions are being conducted very well. The Conventions give strong challenges to "Repent, Renew and Rejoice." Seminars on relevant topics, youth meetings and adult meetings are very rewarding. Holy Communion at a central place with participation of almost all parish members of the region creates a new fellowship and oneness. The common meal after the communion strengthens the feeling of one community of love and peace. By the end of May Houston and New York also will have completed the Regional Celebrations.

We have been waiting for years to the appointment of an independent Chaplain to work among our young people. Thank God, the Rev. Kurien George, the first full-time Chaplain has started ministry in the Eastern Region based at New York from May 1, 1997. We need to support the work among the young people through our prayer and finance.
Achens who have completed four years of service in this Diocese have gone back to Kerala. New Achens have come, but we need Achens born and brought up in this Diocese

for the service of the Lord. All have to pray, search for and encourage young people to come to the ministry of the Mar Thoma Church.

Baltimore Parish needs to be congratulated for dedicating their Parish hall as a Memorial to the Late Dr. E. Stanley Jones and organizing the first ***Dr. Stanley Jones Memorial Lecture*** and instituting a scholarship endowment in his name. Bishop J. K. Mathews, son-in-law of Dr. Stanley Jones and the Rev. Dr. K. V. Mathew, former Principal of the Mar Thoma Vaideeka Seminary will be giving lectures on

May 31, 1997 in a meeting chaired by the Diocesan Bishop. That will be followed by a Seminar and an Exhibition of books, pictures and documents.

Liturgy is the theme chosen for this issue of the Messenger. The meaning of the root word *(liturgia–laos plus ergos)* is — work of the people. Liturgy is the response of God's people for his gracious goodness through acts of worship and witness. Worship and witness are integral part of liturgy. Liturgical life on Sunday and secular life on other days cannot be separated. The life from Monday through Saturday is the liturgy after the liturgy. The ancient Church of St. Thomas could remain intact in religiously strong India just because of sustained liturgical life of believers. Liturgy shapes the life of the people and vice versa. Monastic liturgical life in a way is a challenge to the modern secular life.

In the Mar Thoma Church liturgy comprehends its theology. The faith and practice of the Church is embedded and intertwined in the liturgy. Order of worship of Baptism, Wedding, Funeral, etc. proclaims the theology of Baptism, marriage, death and resurrection, etc. Eucharist liturgy and the Lenten liturgy are rich in our theological perspectives and beliefs. Understanding of liturgy is essential for meaningful practice. Prayers, glorification, thanksgiving, petitions, intercession, supplications all give a rich content to liturgy. Festivals, rituals, signs, symbols, art, music, provision for smell touch and hearing, uttering, prostration, meditation, devotion, etc. makes liturgical life personal, corporate, earthly and heavenly. Liturgy brings mankind and God at a meeting place.

When people complain about liturgy, we should be aware that they have never seen even the tip of the iceberg. Liturgy needs in-depth study, deep experience and wide understanding. Hope this issue would introduce the readers to the life of liturgy in its fullness.

Yours in Christ's Service,

The Rt. Rev. Dr. Zacharias Mar Theophilus

The XV Mar Thoma Family Conference

Diocese of North America & Europe

Date: July 3-6, 1997

Venue: The Regal Constellation Hotel, Toronto

Theme

"Rekindle The Devine Gift In You"

Please pray for the conference

For Information please contact:

Rev. Prakash K. George
Vicar and President
905-472-4191

Mr. P. T. Philip
Vice President
905-475-2951

Mr. Cherian Edichandy
Secretary
905-841-6125

There are two exciting Tour Programs organized for Thursday July 3, 1997.
For more information please contact: **Mr. V. K. Pothen** — 905-470-2885

Message From the Diocesan Secretary

Rev. Dr. P. G. George, Diocesan Secretary, affectionately called Babu Achen, is bidding Good bye. We are with mixed emotions at the very thought of having to part ways. Tears of joy because we know that he is going back to the homeland for a different task assigned by the Church; tears of sorrow because we will miss him very much.

As we all know, he is a committed priest, an affectionate person and a good friend to everybody. His tireless and dedicated service literally touched the different spheres of this Diocese in its growth under the able leadership of its first resident bishop The Rt. Rev. Dr. Zacharias Mar Theophilus Episcopa.

Reverend George became the Diocesan Secretary and the Manager of the Mar Thoma Messenger in 1994. Since then the 'Messenger' itself experienced his flavor of touch. He was instrumental in the publication of our latest Directory, with its own special features.

At this moment, it is our duty to say, Achen, thank you very much. Let us wish him Good and the very best in his future endeavors. Let it be the prayer of every one of us that the Almighty may guide his footstepts in the years to come. Let us also pray that God will prosper his ministry in the Church and make him an effective servant of Him in the vineyard of God.

Rev. Oommen Philip
Diocesan/Bishop's Secretary

During the past years Messenger has made a quantum leap under the leadership of Rev. Dr. P. G. George. We express our thanks to Achen for all his service to the Diocese and to the Messenger in particular.

With prayers we wish Achen all the best as he begins "His Harvest" in India soon.

Rev. Oommen Philip had always been a silent partner in the advancement of the Messenger. We welcome him as the Diocesan Secretary and as the Manager and Treasurer of the Messenger.

Congratulations and good wishes!

– Editors –

The Communitarian Dimensions of Liturgy

Rev. George Mathew, Kottayam

The liturgy is the making present, in word, symbol and sacrament of the Papschal mystery of Christ, so that through its celebration the people of today may make a saving encounter with God. Usually liturgical celebration and experience is considered an individualistic or a personal affair. The corporate and communitarian aspect of liturgy is often neglected. In this article, we are trying to explore the communitarian dimensions of liturgy and how the liturgical celebration forms the community both as members of the body of Christ—the Church and as members of the society at large.

Communitarian Dimensions of Liturgy

The whole matter of liturgical mystery can be expressed by saying that 'it is the concrete symbolic and manifold expressions of God's presence and action in Christ among his people now'. In the liturgy, there is a vertical movement that is outgoing from human being to God. There is a horizontal movement. Liturgy is celebrated with others and the relationship between the members of the worshipping community is of great importance. Constitution on Sacred Liturgy of the Roman Catholic Church suggests 'Liturgical services are not private functions, but are celebrations of the Church, which is the Sacrament of unity.' All liturgical rites are arranged for participation of the community. It helps the believers to relate to each other and thereby to the community.

> ***"Liturgical services are not private functions, but are celebrations of the Church, which is the Sacrament of unity."***

Liturgy Forms the Community

Members of Christian community are bound together in faith and love. They are related to one another through the liturgical assembly, especially in their participation and involvement in the Eucharistic table. The relationship is deepened and enhanced in worship and forms as a community. Thus we can say that 'Liturgy forms the community'.

Community: The Members of the Body of Christ

The Pauline teaching on the Church as body emphasises the closeness of the relationship between Christ and the people; they are members, limbs of the body, and have horizontal relationship between the members of the body (1 Cor. 12:12f). They are a community, the community of Christ with which He has a vital relationship. He is the source of life and the members are totally dependent on Him, as the branches of a tree on its trunk (John 15:1f). The relationship of the faith and love between its members are in the first instance created by Christ and they are realised and strengthened by the Eucharist, which is the (sacramental) sign of Koinonia — communion, the union of hearts and mind in faith and love.

Community of Christ Celebrates the Liturgy

It is the people, priestly people—the body of Christ and the community of Christ who are the subjects of liturgical celebrations. It is the community that celebrates the communion who are reconciled and love each other. So Eucharist is the celebrations of the reconciled community, of Christ and kiss of peace before the celebration of Eucharist is the visible expression of that. The Christian liturgy by its nature can not be the monologue of a single participant. Each member has a role to play in the liturgical worship, and thereby fulfilling the functions of royal priesthood, which they share with Christ. When the members of the community began to live out in their daily lives what they profess in their worship, they can make the mystery of Christ manifest to others.

The celebration of mystery has its origin neither in the celebrating community nor in the priest, but in Christ, Liturgy is an action of the Church. According to Abdhiso, a liturgical commentator 'the Church implies a congregation and assembly met together to unite in the act of festive celebration'.

Christ-experience in Liturgy Leads to Community-experience

The personal Christ-experience through liturgy implies also the community-experience. A person's first meeting with Christ in baptism is concretely realized in the eclesial

(Continued on page 14)

The Funeral Liturgy as a Spiritual Resource Facilitating the Grief Process

Alexander M. Isaac Kasseesa, Boston

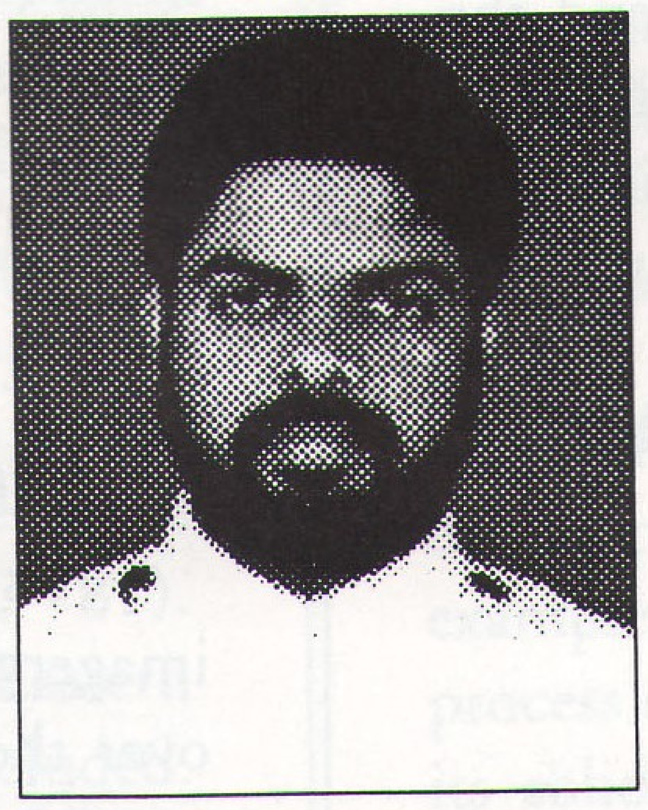

The liminal nature of death has always been a disturbing reality in human life. Funeral service forms an integral part of the grief process for those who have been bereaved. It incorporates the participation of the community within the context of a personal loss. The form and content of the rituals of funeral varies in different cultural settings. In a Christian community liturgical practices in funeral services often take a definite and fixed structure.

The purpose of this study is to do a critical analysis of the funeral service of the Mar Thoma Syrian Church so as to explore its spiritual resourcefulness in facilitating the grief process of the bereaved. Kenneth R. Mitchell and Herbert Anderson analyze the use of religious resources which facilitate the grief process of those who are bereaved. They have identified the two themes of remembering and hoping as fundamental models of grieving in their book *'All Our Losses. All Our Grief: Resources For Pastoral Care'* (LG). I would like to utilize the Mitchell and Anderson model as a methodological guide for the purpose of this study.

The Mar Thoma Church uses the translated and revised version of ancient Syriac liturgy of the Eastern Orthodox tradition. The chanting of lyrics and prayers are salient features of the liturgy. The liturgy reflects the theological formulation of the eastern tradition.

The Funeral Service

The order of the liturgy for the funeral is virtually a 'farewell' service. The content of the order includes various elements such as the faith of the dead person, consolation of the bereaved and hope of the faithful community. The order of services primarily serves the purpose of equipping all the participants of the funeral service for their final journey toward eternal life. The service consists of three parts. The first part of the service takes place at the home of the bereaved. The second part is conducted at the church, followed by the third at the cemetery. During the funeral procession from home to the church and finally to the cemetery, lyrics and hymns of lament are sung. The songs describe the fragile nature of humanity, acknowledge grief and pain and affirm hope.

Remembering - Hoping: Fundamental Models of Grieving

There are several traditional, spiritual resources which help confronting death as a reality in human experience. Even though the grief process is a unique and personalized experience, the role of the community in funeral services makes it a corporate experience facilitating the process.

"The order of services primarily serves the purpose of equipping all the participants of the funeral service for their final journey toward eternal life."

Rituals are culturally mediated events which have relevance and meaning in maintaining the fabric of the community. In the grief process effected by rituals of funeral, the primary focus ought to be on the immediate family, providing a supportive context as 'an expression of communal solidarity' (LG, 145). Mitchell and Anderson put up a clear agenda; "Funerals should encourage and enhance expression of grief in a supportive community, as well as celebrate the promises of God in the midst of loss. Funerals should embody an alternation between remembering and hoping, themes . . . identified as fundamental models of grieving" (l42). These models put their primary focus on maintaining a balance between 'remembering and hoping'. As part of the grieving process, Mitchell and Anderson would place a ritual of ending to 'encourage the expression of feeling and enhance the remembering of what has been lost' (142). Again, they emphasize the need for celebration of the Christian hope of the resurrection in the ritual as a method to be consistent and to uphold the tradition (148). The usefulness of a

funeral liturgy could be evaluated through the ways and means by which it enhances the grief process, validating and sublimating personal emotion.

A Critical Appraisal of the Funeral Liturgy

The funeral liturgy of the Mar Thoma Syrian Church is a very ancient one. But it still seems to be relevant and useful as a spiritual resource not only for those who mourn the death of their bereaved but for those who attend the service as well. The twin perspectives of remembering and hoping run as a string upholding and integrating the different theological affirmations regarding death and eschatology. The general mood of the prayers is that of celebration and thanksgiving while giving ample validation for the grief process.

Eschatological Hope: The Dominant Theme

The service begins at the home with a prayer asking for divine grace to remember the impermanence of the present life and to make the believers worthy of a blessed and peaceful departure (*Order of Services*, MTSC, 76). The *Promeon Sedra* prayers form the most significant part of the liturgy. "The Lord . . . who is the source of all life, the hope of the dead, who will raise up those who have been buried . . . who has won victory over death by destroying it, and who renews his creation" (OS, 79), is invoked and worshiped. The *Sedra* contains the teaching of the church about human nature. God created the human; gave authority over the creation; gave freedom and power to choose good and reject evil. But the human didn't obey God's commands and brought judgment upon oneself in the form of death (79, 80). In the second part of the service, the *Sedra* prayers highlight God's mercy expressed through the act of redemption by God's incarnation as the human. "You have wiped out the power of death by your resurrection. You have given us the gift of new life and the blessed resurrection" (87). It is the certainty of the faith in the gift of new life that helps the new believers to bid farewell to the departed in peace. The participants in the service perceive courage and hope.

The dominant theme in the lyrics is clearly eschatological. "The time for our journey draws near; let us get our food ready . . . The saints inherit heavenly happiness. They will enter into the bridal chamber on the last day" (92). Again in another *Kolo*, asking for the Lord's blessings ". . . in this world and the next, for in both we belong to you . . . The love by which you created us is perfect. We cannot perish if you give us life with that love" (93).

Mitchell and Anderson would see a danger of too much theology in the prayers of the liturgy. But I feel that the theological formulations could also be a tool in the process of reorientation of faith which becomes necessary with the dislocations one would experience at the event of an acute grief. Mitchell and Anderson acknowledges that factor when they mention about questions being raised by the bereaved regarding faith at the event of a serious loss (LG, 118). The ultimate purpose of the funeral liturgy should be sublimation of the grief process, whether it is achieved through an affirmation of faith' or by giving vent to emotions. The chanting of the hymns often serve the purpose of separation of emotions. While asking questions about the meaning and purpose of life and the providence of God, a 'process of reconstruction begins.' "The life of faith is an ongoing task of building and rebuilding" (LG, 137). The book of Job presents an emphatic theme of faith being affirmed through doubt.

A symbolic act enacted at the grave depicts the vivid imagery of eschatological hope. While throwing sand grains over the body, the minister and other participants would say; "O God, who has said of our race, 'You are dust and to dust you shall return', we commend the body of this your servant to the earth, with the hope that you will raise it up for eternal life in the last day" (OS, 104). The act of committal evokes powerful responses and emotion. Affirmation of Christian hope runs as a dominant theme through the funeral liturgy of the Mar Thoma Syrian Church, which of course, validates its function as a spiritual resource for the bereaved.

Remembering: Acceptance and Sublimation of Grief Process

Funeral service is conducted within the setting of the community. The presence of the community assures sustaining love and care, which becomes instrumental in giving emotional stability to the bereaved. The solidarity which is expressed through communal involvement in the grief process is emancipatory in nature. The primary focus revolves around the bereaved family.

In the first *Sedra* prayer, the theme of comforting each other comes to the fore; ". . . we pray that you would console and comfort all of us. especially the members of N's family. Wipe away the tears from their eyes and remove the great grief of their hearts. Fill them with the peace that is above all anxiety. Deliver them from the anguish without hope, but have peace and comfort through faith and trust in you...Give them strength to praise you as did the righteous Job . . ." (OS, 81). The pain and agony of death is accepted and prayers are offered to experience healing. The recognition of grief process is asserted through these prayers. The purpose of separation of emotion is called for in the *Madrasho* prayers. "The day of death is bitter, and it is a day of sorrow and weeping . . . It is only natural for all to grieve for their dead, and it is only reasonable to weep as death separates all" (OS, 95). It is evident that the prayer

invokes the sublimation of deep emotional feelings in the bereaved. It is important to note that the grief process is well facilitated through emphasizing the fact of weeping as natural and reasonable. Before removing the dead body from home there will be time set apart for the dear and near of the departed to kiss the body and bid farewell.

The occasion for remembering the departed person find only a limited scope at the funeral service. A few persons would offer words of condolence, followed by a short homily and extempore prayer by the minister. Those moments often bring memories about the departed person. The Ethra prayer expresses respects for the departed; ". . . we magnify your holy name for all your servants who have departed this life in faith and trust in you. Lord, enable us by following their noble example to be made worthy of your heavenly kingdom..." (OS, 81). Incidentally, I would like to note that in most of the Eastern Orthodox liturgies, prayers for the departed are included. The Mar Thoma Syrian Church, following the reformed tradition, had removed such prayers. Instead, a memorial service or prayer meeting would be arranged at the home of the bereaved. This would enable the grief process to be facilitated, with stories and memories being retold through a service of Thanksgiving.

Thus we can see that through the participation of the community in the funeral service, the personal grief process is facilitated by maintaining a balanced perspective of remembering and hoping.

The Funeral Liturgy's Effect on the Community

Funeral service is meant for the living people. Apart from being an effective means for the expression and resolution of grief, it has become a purposeful activity in equipping the living for a journey toward an impending death. The *Sedra* prayer concludes by saying; "Equip us, O Lord, to be ready to start our journey and to receive by your grace when it pleases you to call us" (OS, 89). Death is represented as a teacher; "Death preaches to all generations and teaches all people" (96). The *Ekba* which is read at the grave side is in the form of an admonition or instruction. It is in the form of a soliloquy by the departed person. While passing by Hades, the departed soul laments; "If this is the end of human life, why do kings and lords hoard up gold? . . ." (104). The implication is that those who believe in eternal life and in the Lord and giver of life would pass with confidence through the valley of death.

The funeral service has a fitting conclusion with the recital of the Nicene Creed, which both the living and the dead have upheld. The celebration and joy of the resurrection experience is cited by singing hymns. The mood is changed from that of grief and sorrow to one of joy and celebration. I have found this shift in mood as a helpful resource for coping with my own personal grief. As a minister of the church I could very well evaluate the efficacy of the ancient Syriac liturgy, facilitating the grief process.

A Critical Appreciation

Tradition plays an important role in the formulation of liturgical practices. They are placed in a web of meaning that stretches across the ages. A stream of rich spiritual resources have been handed on to us through successive generations. These resources have their uniqueness in that each time they are enacted, they become specific events in those particular life situations. The depth and richness of these lie in the particularity of each context thus proving to be helpful resources to the minister, the congregation and the people who are directly involved. The funeral liturgy for example, becomes an essential tool in facilitating the grief process of those who are bereaved. The community affirms its solidarity with the particular context of the personal realm of grief process. Community ensures identification.

The Mitchell and Anderson model of the grief process proved to be an effective model for the analysis of the funeral liturgy of the Mar Thoma Syrian Church. The perspectives of remembering and hoping permeates the whole liturgy. But there is a slight theological overtone in the formulation of the liturgy. It could become a stumbling block to some if it obscures a meaningful grief process. The eschatological hope has a resuscitating effect on those who are bereaved. Faith has to be affirmed in the context of acute grief.

The process of remembering ensures emotional stability to the bereaved. The presence of the community itself provides a healing touch. The Mar Thoma Church liturgy legitimizes the usefulness of crying and weeping as a natural process. The Mar Thoma Church's recent decision to provide a proper burial to suicidal victims rightly endorses the liturgy's primary task of enhancing the grief process of the family members.

Conclusion

Grief is one of the most complex of human emotions. In the grief process the primary focus is kept on the bereaved family. The grief process is facilitated by the community of believers by maintaining a balance between hoping and remembering. I would conclude by stating that funeral rituals help us as spiritual resources by making us remember our past, to look forward to the future, through a meaningful life in the present.

Reference:

1. Mitchelle, Kenneth R. and Herbert Anderson. 1983. All Our Losses, All Our Grief: Resources For Pastoral Care. Philadelphia: The Westminster Press.
2. Order of Services: Mar Thoma Syrian Church. [1988]. Thiruvalla: Sabha Book Depot.

Liturgy—Work of the Holy Spirit

P. T. Mathew, Mar Thoma Church of Dallas, Farmers Brach

The Life of Christ was a life of obedience to the will of God. Cross experience is not the culmination of Christian life, but to experience the resurrection through the cross. There is no resurrection without the cross or no cross without resurrection. We are called to live a new life.

We are called to share a new vision. We are called to promote a new hope. The basic message of the liturgy is to please God and reach God. How can one please God by offerings? Every one has only one aim in their life, and that is to please God.

Today, Churches are rigid in their worship and activities. They are making rituals as sacred and their life is away from the realities. Some of them are satisfied with the liturgy which they use on Sunday morning. We can't please God or praise God with our offerings. So we are adopting a form of liturgy which we are using from the Old Testament time with time to time changes and modes with the real intention of pleasing and praising Him through it.

Source and Goal of Liturgy

THE FATHER—Source and Goal of the Liturgy. (Ephesians 1:3-6)

"Blessed be the God and Father of our Lord Jesus Christ, who has blessed us in Christ with every spiritual blessing in the heavenly places, even as he chose us in him before the foundation of the world, that we should be holy and blameless before him. He destined us before him in love to be his sons through Jesus Christ, according to the purpose of his will, to the praise of his glories grace which he freely bestowed on us in the Beloved". Blessing is a divine and life giving action, the source of which is the Father, His blessing is both word and gift. When applied to man ,the word "blessing" means adoration and surrender to his Creator in thanksgiving.

From the beginning until the end of time the whole of God's work is a blessing. From the liturgical poem of the first creation to the canticles of the heavenly Jerusalem, the inspired authors proclaim the plan of salvation as are vast divine blessing. The divine blessings were made manifest in astonishing and saving events: the birth of Isaac, the escape from the bondage of slavery, (Passover and Exodus) the gift of the promised land, the election of David, and the return of a small remnant. The law, prophets, and Psalms, interwoven in the liturgy of the chosen people, recall these divine blessings and at the same time respond to them with blessing of praise and thanksgiving.

In the Church's liturgy the divine blessing is fully revealed and communicated. The Father is acknowledged and adored as the source and end of all blessings of creation and salvation. Through His word, He pours into our hearts the gift that contains' all gifts, the Holy Spirit.

The Dual Dimension of the Liturgy

The dual dimension of the Christian liturgy as a response of faith and love to the spiritual blessings the Father (God) bestows on us is thus evident. On one hand, the church united with her Lord and "in the Holy Spirit," (Luke 10:21), "blesses the Father" for his inexpressible gift (2 Corinthians 9:15) in her adoration, praise, and thanksgiving. On the other hand until the consummation of God's plan, the Church never ceases to present to the Father the offering of His own gifts and to beg Him to send the Holy Spirit upon that offering, upon herself, upon the faithful, and upon the whole world, so that communion in death and resurrection of Christ the high priest and by the power of the Spirit, these divine blessings will bring forth the fruits of life "to the praise of his glorious grace." (Ephesians 1:6) (Transubstantiations, consubstantiation, and mysticism).

Christ's Work and Glorification in the Liturgy

"Seated at the right hand of the Father" and pouring out the Holy Spirit on his Body, which is the Church, and communicates His grace through the faith and act of His people. In the liturgy of the Church it is principally his own paschal mystery that Christ signifies and makes present. Jesus dies, is buried, rises from the dead and is seated at the right hand of the Father (Rev. 6:10). It is paschal mystery, a real event that occurred in our history but it is unique: all other historical events happened once and then they pass away, swallowed up in the past. The paschal mystery of Christ, by contrast cannot remain only in the past, because by His death He destroyed death, and all that Christ is—all that He died and suffered for all men—participate in the divine eternity, and so transcends all time while being made present in them all. The event of the Cross and Resurrection "abides" and draws everything towards Him—towards the eternal life.

From the Time of the Church of the Apostles

Accordingly, just as Christ was sent by the Father, so also he sent the apostles, filled with the Holy Spirit. This He did so that they might preach the Gospel to every Creature and proclaim that the son of God by his death

and resurrection has freed us from the power of Sin, Satan, and from the death and bring us into the Kingdom of the Father. The redemption has been achieved.

Thus the risen Christ, by giving the Holy Spirit to the apostles, entrusted to them his power of sanctifying (John 20:21-23) they became sacramental signs of Christ. By the power of the same Holy Spirit they entrusted this power their successors.This "apostolic succession" structures the whole liturgical life of the Church.

The Glorification of God and the Glorified Christ is present in the earthly liturgy

Christ is always present in his Church (Body) especially in her liturgical celebrations. In the heart of the celebrant and the people who are meditating upon him and having communion with him. He is present in the minds of the people who truly repent and readily accept the communion with God, this being the most important part of the liturgy. When we enjoy the presence of Christ among the people in the Church, in which God is glorified and people are satisfied (through Christ).

Foretaste the Heavenly Liturgy

In the earthly liturgy we share a foretaste of that heavenly liturgy.(The Holy Spirit and the church in the liturgy.) In the liturgy the Holy Spirit is the teacher of the faith of the people of God and artisan of "God's Masterpiece," the Sacraments of the New Covenant. When the spirit encounters in us the response of faith which He has aroused in us, He brings about genuine cooperation. When man is filled with the Holy Spirit, this liturgy becomes the common work of the Holy Spirit and the Church, the celebrants of the heavenly liturgy.

The book of Revelation, read in the Church's liturgy, first reveals to us. "A throne stood in heaven, with one seated on the throne:" "the Lord God." (Rev: 4:2) . It then shows the Lamb, "standing, as though it had **been slain:**" Christ crucified and risen,the one high priest of the true sanctuary,the same one "who offers and is offered, who gives and is given." (Rev. 5:6) Finally it presents the river of the water of life..."flowing from the throne of God and of the Lamb," one of the most beautiful symbols of the Holy Spirit.

The Holy Spirit prepared us for the reception of Christ

In the sacramental economy the Holy Spirit fulfills what was prefigured in the Old Covenant. The Church's liturgy has retained certain elements of the worship of the Old Covenant as integral and irreplaceable, adopting then as her own, such as the reading of the Old Testament, praying the Psalms. Above all, recalling and celebrating the redemption (and salvation) is received from God through the Cross by Christ as well as his resurrection and the second coming.

It is on the harmony of the two Testaments that the Paschal catechisms of the Lord is built (Luke 24:13-49) and then, that of the Apostles and the Fathers of the Church. This catechism is an expression of the Old Testament truth, which is not able to express by man's words: about the mystery of Christ and His mission of redemption. It is called "typological" because it reveals the newness of Christ on the basis of the figures (types) which announce him in the deeds, words, and symbols of the first covenant.

Jewish Liturgy and Christian Liturgy

A better knowledge of the Jewish people's faith and religious life as professed and lived even now can help better our understanding of certain aspects of Christian Liturgy. For both Jews and Christians sacred Scriptures are an essential part of their respective liturgies in the proclamation of the Word of God, the response to this Word, prayer of praise and intercession for the living, invocation of God's mercy. In this characteristic structure the liturgy of the Word originates in Jewish prayer. The Eucharistic prayers draw their inspiration from the Jewish tradition.

The tendency to move from freedom to formula developed within liturgy in various parts of the world. In the mid-second century, Justin Martyr, a Roman lay person and a teacher in his first Apology tells us the president at the Eucharist prays "to the best of his ability." About 60 years later, a Church order, "The Apolostic Tradition, (Hippolytus) does prescribe the texts for prayers for ordinations, baptisms, and Eucharists, but concedes" it is not at all necessary for him (the bishop) to utter the same words as we said above. Only, he must pray what is sound and orthodox. We see a definite shift from a high degree at pastoral discretion in ordering the worship and articulating prayer to formal fixity in invariable formulas and structures. The era of a worldwide liturgical standardization was far in the future. The liturgical form has under gone and continues to undergo changes or modifications in the course of time because of prevailing theological and cultural factors. Although we may be unconvinced about the historical writings to the consistence of the theological contents, there is certainly much truth about the relative characters of liturgical forms.

Christianity spread to all the cultures of Western Europe, Middle East, and Northern Africa. Local ways of expressing oneself, customs of celebrating events, finally praised local heroes of the faith, martyrs and other saints, and familiar local traditions. All gave regional color to Christian worship as it developed. These local distinctions are important ingredients of the Christian liturgy.

With this liturgical diversity every denomination is

doing their best to praise and please God and affirm their faith in God.

Being a Christian

The process of becoming Christian under went rapid development in the century immediately following the New Testament period. Although the process is still alive even today. Many recent reforms have been inspired by the various paradigms for Christian initiation that developed in this early period.

Preaching

Preaching has always been a part of liturgy, but in this period it became a highly skilled art form and a vital part of the worship. The pulpit itself is said to have originated in the decision of John Chrysostom to preach from the reading desk instead of remaining seated in the presidents chair. The pulpit developed into an important liturgical center and has remained that ever since. How is the Liturgy celebrated?

Signs and Symbols

A sacramental celebration is woven from signs and symbols. In keeping with the divine pedagogy of salvation, their meaning is rooted in the work of creation and human culture, specified by the events of the old covenant and fully revealed in the person and work of Christ. In human life signs and symbols occupy an important role. As a being at once body and spirit , man expresses and perceives spiritual realities through physical signs and symbols. Man can't complete his communication to God by words alone, *so* he is trying to expresses them by using signs and symbols also.God speaks to man through light and darkness, wind and fire, water and earth, the tree and its fruits. All these symbolize the greatness of God.

Singing and Music

Early Christian worship music was sung in unison.Many early writers consider this singing "with one voice" as itself a testimony to the unity of members within the body. The words could be both psalms and hymns is certainly musical liturgy has the advantage of a high degree of congregational participation.

The liturgy is the work of Christ,head and body.Our high priest celebrates it unceasingly in the heavenly liturgy.

The liturgical celebration involves signs and symbols relating to creation (candles,water,fire), human life (washing, anointing, breaking bread) and the history of salvation (the rites of the Passover).

The liturgy of the word is an integral part of the celebration.

Song and music are closely connected with the liturgical action.

The Church (the body of Christ) celebrates public worship for the glory of the holy Trinity, hears the word of God and sings his praise ,lift up her prayer,and offers the sacrifice of Christ sacramentally and mystically present in the midst of the assembly.

THERE IS A LITURGICAL DIVERSITY IN DIFFERENT DENOMINATION, DIFFERENT TIME, AGE AND PLACE BUT THERE IS A MYSTICAL UNITY IN ALL THESE DIVERSITIES.

THE LITURGY IS NOT THE SUBJECT OF LAW BUT OF THE SPIRIT, A RESTLESS SPIRIT, THAT KEEPS PRODDING THE CHURCHES FORWARD TO NEW AND MORE ELOQUENT ATTEMPTS TO EXPRESS THAT WHICH "TOO DEEP FOR WORDS."

---

*Bibliography.

1. A Brief History Of Christian Worship by James F. White.
2. Catechism Of The Catholic Church by Vatican Ecumenical Council.
3. Aspirations by Rev. T. A. Varghese.
4. Keeping Passover by Ira Steingroot.

YOUTH WORKER WANTED

The Vicar and the selection committee of the Philadelphia Mar Thoma church invite applications from dedicated candidates for the positions of two youth workers (a male and a female) to work among the high school children. The selected candidates will serve as mentors, coaches and councilors for the youth to develop their Christian faith and fellowship in the church. We are looking for candidates with commitment, Christian faith, spiritual leadership and loyalty to the Mar Thoma Church. The candidates should have a college degree and should be below 35 years of age. Each youth worker shall be aid an allowance of $100.00 a month and tution reimbursement of $2000.00 each year for courses approved by the committee.

Please send your applications to:

Rev. Joseph Chacko, Vicar
Philadelphia Mar Thoma Church
2060 Orthodox Street
Philadelphia, PA 19124.

CORRECTION

Please note that the tuition reimbursement is $2,000.00 a year. In the last issue we erroneously printed the amount as $200.00. *Editor*

Sunday School Teachers—A Reconciling Catalyst

Rt. Rev. Geevarghese Mar Athanasius Episcopa

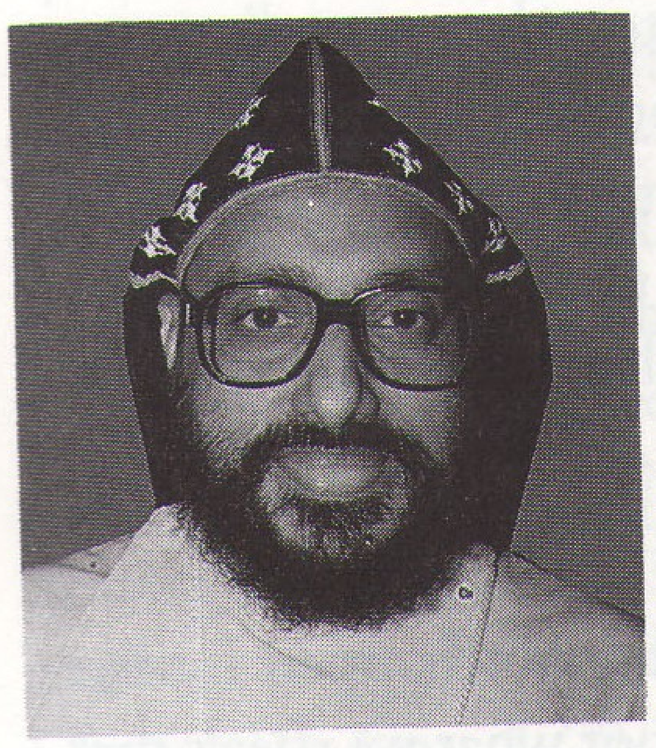

During the recent visit of Rt. Rev. Geevarghese Mar Athanasius Episcopa, Messenger Editor joined the Sunday School Representatives who met Thirumeni at Philadelphia. Representatives who present were Rev. Jacob Mathew, Jose K. Thomas, Thomas Koshy, Eapen Daniel, John Thomas, Abraham Panackel and B. P. Thomas (Indian Embassy). This is the summary of the open discussion with Thirumeni. (Due to space limitations, questions and answers are summarized.) Messenger expresses its thanks to Thirumeni and all the participants.

Q. Thirumeni, would you comment on the progress and new developments within the Sunday School Samajam?

A. I have completed 3 years as the Sunday School President, and enjoyed this responsibility very much. There is a reason for it. Sunday School teachers are the backbone of this organization. First of all, Sunday School teachers have to go to Church every Sunday, and they are required to pray. Only a dedicated few can do it. The Sunday School Samajam is operated by teachers with commitment to themselves, to children, to church and to God. The teachers are the sacred ingredients of success of the Sunday School Samajam.

We did not have an Assistant Secretary. Now we have appointed Joe Joseph Achen as the assistant Secretary. Secretary Moni Mathews Achen will be visiting this diocese during June and July. Achen's planned visit is for a special purpose, which is approved by the Synod. We are completing 90 years, and we are celebrating the Navathy (90 years) this year. The inauguration was held at Maramon.

As a part of this celebration, we have embarked on several projects. One of those is the Children Center in Chooralkunnam. This is an experiment where we plan to provide shelter for "street boys". We provide them shelter in the night and they are free during the day. But in the meantime we seek to offer them some counseling. Catholic Church has a similar facility in Trivandrum. We bought property in Quilon, and the building needs to be constructed. We also need trained and dedicated people to work with them. Moni Achen's visit is mainly for raising money for the construction of this shelter. In association with Chrysostom Thirumeni's Saptathi (70 years) the church started work among the railway porters, and we have some coordination with that project also.

Q. Our regional junior Conference will coincide with Moni Achen's visit, is it possible to make arrangements for Achen to attend the conference held on July 10th to 13th?

A. Achen is primarily visiting for the Navathy Project, but he should be happy to attend the junior conference.

Q. Are there any movements for the production of common worship orders and English song tapes for the general use of all Sunday Schools?

A. There are practical difficulties in producing the Worship Orders in Kerala for the worship in the States. It is better to develop them here by consultation with the respective Achens. In the same way, I am not sure how well children will receive the English song tapes made in Kerala. It may be better to adopt the ones that is available here.

Q. We have a rich heritage, yet somehow we are failing to pass that heritage to our children. How do we differ from others, and what can we do?

A. You are the one who has experience. The generation that came here first can better articulate that to the children. That is one thing. Hindu religion, for example, will not translate anything, and their official religious language by default is Sanskrit. Moslems are the same way; all the religious aspects are in Arabic. The Jewish community for example is very different from us. The translated version of our liturgy lacks abundance. At the same time it is meaningless if not translated here because our children for the most part are out of touch with our language. Otherwise children need to study Malayalam. It will be nice if we teach them Malayalam. It does not and should not mean that we will not mingle with other communities but, when a language is lost, that community gets weaker. We should try not to lose the language. I mentioned that some religions would not translate any religious matters. I cannot accept that as a universal mandate; but what I am saying is that it binds them.

Language is affection; it binds us. Look at the North Indian children; they all know their language. At the same time they are not losing English either. We at least need to speak Malayalam in homes so that our children have basic understanding of the language.

Q. Our Children are interested in learning about the church and its traditions, but we lack the tools to teach them adequately. Is there anything available?

A. We need to emphasize the thrust of our church. There are several books that deal with our faith and practices. You may want to translate the whole book or make leaflets with relevant subjects for the use of our children. I fully agree with you to teach the children about our tradition. The children require that of us. There is a book published by the Voluntary Evangelical Association, which explains all the symbols, and words that we use. It is in the form of question and answers. You need to enhance if necessary and translate it or you read and then explain it to the children.

Q. What is your observation of the Sunday School here?

A. There is better opportunity for qualified teachers here. The teachers need more experience and they need to be sincere and loyal. I see encouraging participation here. Children are very intelligent and smart; but they are shallow in the knowledge of church and its faith. I am not blaming the children. It is the teaching method that needs change to overcome this deficiency. You need to identify and develop resources. They need to be dedicated and they have to be acceptable to the children.

Q. What does the church expect the children to be after the completion of the Sunday school curriculum?

A. There is a Christian way of thinking and a Christian way of doing things. There are difference between general competence and Christian competence. The general competence needs mostly knowledge. In Christian competence, we need to rely on god's grace and mercy. It is visible through our behavior. We need to do things graciously and learn to differ in a dignified way. Children learn it from the grownups and so the grownups need to prepare themselves to be role models.

Q. What are the pitfalls that we need to avoid?

A. Family life is the problem. This did not happen in one day, but developed over time. It is not what we speak that influence others. Our life can influence the community around us. You have full freedom here. Other places they have to go back. In Malaysia for example most of the early settlers died and many others immigrated to Australia. You have great potential to influence the community and you have to work consciously

Q. Thirumeni, we are celebrating our silver jubilee this year. What is your message to us?

A. What we need is the growth of the Mar Thoma Church, not by separation of "our parish and their parish." We need to grow together with the growth of the Mar Thoma Church, one world one God. Our actions sometime makes one doubt if we worship at all the God revealed through Christ. Christ loved everybody. Factions and splits has to disappear. Sunday School Teachers can play a significant role. You have to be the reconciling force.

The Communitarian Dimensions *(Cont'd from page 6)*

community and Christ's presence is experienced in the liturgy of the Church. The Christ experience is always communitarian. The liturgy of the Church therefore provide a communitarian Christ experience. There is no authentic liturgical celebration without an eclesial living with Jesus Christ, therefore living with the church and in the church. The personal experience with Christ in the liturgy leads to a community Christ-experience. This experience of the community is realized in the day today life of the society, through solidarity among persons, smooth co-existance, mutual understanding and respect for all human values. The Christ experience is both personal and communitarian in the church.

The Community Celebrates the Salvific Event

The eclesial community is celebrating and re-enacting the salvific events of Christ through its liturgy. By participating in the liturgy, the whole community is realising and experiencing the Christ event and the person of Christ himself. The Christ experience, the early church realized through their liturgical celebrations continues in the church even today.

Towards a Matured Community

It is the community which takes part in the liturgical celebrations and all liturgical rites are for the community and by the community. The reality of community is realized when the people sing and pray together, when they go in procession when they perform the liturgical gestures, when they act together. The whole community is partaking in the same bread and wine during the Eucharist, Christ becomes the central point and unique head of the whole community of the faithful. Through the celebration, the community receives a gradual Christ experience, by which they are maturing into one will and one heart in Christ. By this people of God experience that they are not different individuals, but rather they are the one body of CHRIST.

Rev. George Mathew, MA, BD, MPhil. is the part-time lecturer in Liturgy at the Mar Thoma Theological Seminary, Kottayam. He is also doing his Doctoral Studies at the Pontifical Orietal Institute of Religious Studies (Paurastya Vidya Pithom), Vadavathoor, Kottayam.

Healing Ministry

Dr. George Samuel

Ministry to the sick is part of the Christian ministry. We have Biblical injunction to pray for the sick (Jas.5: 14-15), and we do this on the basis of what Christ had accomplished for us on the cross (Isa.53:6; Mtt.8: 17). Jesus Himself went about healing the sick....(Mk.2:9-12). The Apostles also were involved in healing the sick (Acts.3:1; 9:1-9; 14:8; 28:8). The gift of healing is listed among the spiritual gifts given to the Church (I Cor. 12:9,10). We notice in the ministry of apostle Peter the people of two villages, Lydda and Sharon, turning to Christ when Aeneas was healed (Acts. 9:35). Divine healing was an essential part of evangelization in several cases. We should not brush it off cheaply and easily. It is better to withhold judgment until the evidence has been examined.

What place ought we give to the healing ministry? Biblical faith requires faith in the supernatural intervention of God in the affairs of men. God does give some Christians the gift of healing. While they exercise stewardship of what is given to them, we all exercise our faith according to the measure given to each one of us (Rom. 12:6).

Some "healers" are charlatans, and they do it for fame or money. But we need not allow this fact to destroy our ability to see that God does heal in response to faith and prayer. The power of the large crowd who believe alike, and express their beliefs vividly is a real factor in human affairs and has been used by politicians, merchants, religious leaders, magicians etc in the past. So, those involved in healing ministry today can be misunderstood as clever manipulators of men. If people claim to be cured, the argument the skeptics make may be that they were not really sick in the first place, or have temporary feelings of well being induced by the excitement of the moment due to crowd psychology. Moreover, the secular man is highly skeptical about any power available to man other than what man himself generates by one means or another. The people who are heavily secularized and are saturated with scientific thinking may believe that the causes of illness which can be measured and manipulated by men are the only reality, and these causes can be physical, chemical or psychological. Such people may think that nothing can happen outside the scope of the laws of nature. Although this is a good philosophical statement, it is not scientifically verifiable because a large number of people all around the world have witnessed miracles happening outside the scope of the laws of nature. Large number of evidences were examined for cases where people were healed without the use of medical treatment or even natural process of healing. Surely, "what is impossible with man is possible with God".

God ordinarily operates through the natural laws; but He is not bound by them. When God sees fit, He intervenes and uses the higher law. Because God expects our faith and prayer, we may even say that God's intervention depends on our intercession. So we pray for those in various needs, and see the result of our prayer as demonstrations of the power of God in answer to prayer. These days we hear reports about the visible manifestation of God's power in healing the sick both physical and psychological. Also we see people being delivered from various kinds of bondages. Even some hard-headed people who would normally be highly skeptical about divine healing, have become believers seeing personally such deliverance and healing in the name of Christ. We see in these decades large numbers of people rejoicing at Christ's power, singing praises, hearing His word, and praying to Him. Some involved in healing campaigns meet the spiritual needs of people in helping them to enjoy God rather than using Him, although many approach them to merely use God to get material benefits.

God fulfills the promises to deliver people from all kinds of bondages and to enjoy life in all its fullness (Jn. 10:10). The Church is given the ministry of delivering all those living in conditions contrary to God's purposes. Forgiveness of sins in the name of Christ is being announced and people are delivered from sin and sinful habits. But in spite of exercising their faith and praying for healing, some are not delivered from sickness. Here we need to recognize the two kinds of such deliverance as far as sickness is concerned: one, deliverance from sickness, and the other deliverance in sickness.

God uses various means to bring healing including medical treatment. Sometimes, God brings healing instantaneously or gradually in answer to prayer without the use of medical treatment or even bypassing the natural process for healing. This is deliverance from sickness. For example, think of a paralyzed person praying for healing. God can heal him and enable him to undergo even physical strain without any fatigue or associated weakness. What a joy to see such deliverance from paralysis of the body. Think of another paralyzed person who also had prayed for healing. In this case he might not have experienced any spectacular healing touch of the Lord in his body in delivering him from paralysis. But if he is able to experience the power of God in receiving deliverance in sickness, he will be in a position to refuse to let that illness defeat him. The Lord can give him added grace to go through such afflictions. God is able to empower him in that situation

(Continued on page 30)

Substance Misuse among Adolescents

George Thomas, Ph.D.

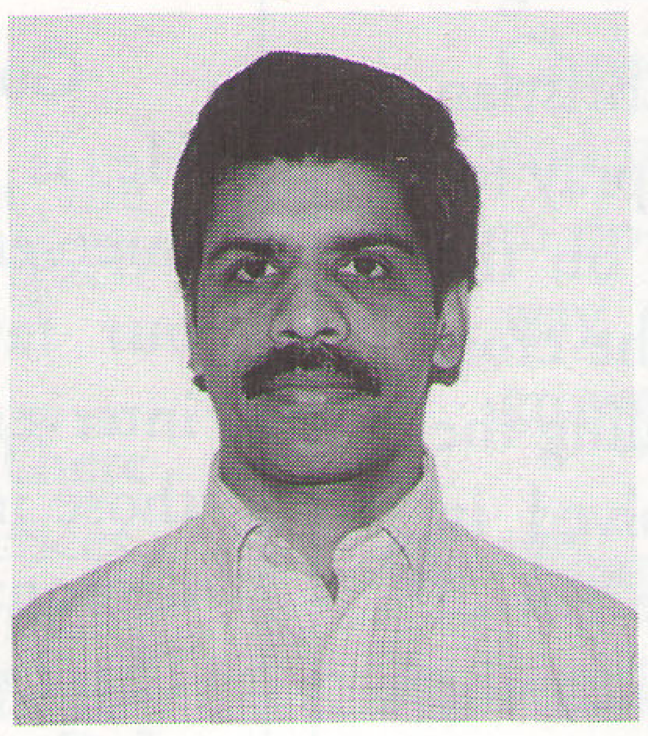

Adolescent substance misuse is one of the most serious social problems in the United States. Recent national surveys show that illicit drug use among American school children has grown since 1992. The 1996 Monitoring the Future Survey, which monitors the trends in substance use among American school children, reported that among eighth graders 31 percent reported the use of at least one drug other than alcohol in their life time, and about 15 percent reported using an illicit drug other than alcohol in the 30 days prior to the administration of the survey. The same survey also reported that among 12th graders, 51 percent reported using an illicit drug other than alcohol in their life time, and 25 percent reported having used an illicit drug other than alcohol in the 30 days prior to the administration of the survey.

Alcohol and marijuana are two of the most widely used drugs among the general population. The use of alcohol and marijuana is also significantly high among school children. The 1996 Monitoring the Future Survey also reported that about 26 percent of eighth graders were found to be current (30-day) alcohol users. Many of us may not realize the seriousness of the problem of alcohol use among teenagers. Some of us may even be skeptical about these numbers, and probably say that these kids could have tried a can of beer during the holiday season. What really makes this a serious concern is the fact that in the same survey it was found that about 16 percent of eighth graders reported having had five or more drinks in a row, in the two weeks prior to the survey. Further, 30 percent of the 12th graders reported having been drunk two weeks prior to the survey.

Marijuana is the second most widely used drug among teenagers. The use of marijuana has escalated in recent years compared to the others drugs. A sizable proportion of eighth graders in the above survey reported use of marijuana in their life-time as well as in the 30 days prior to the survey. The survey also found that more children are trying marijuana at a younger age, which may put them at risk for hard drugs.

Definition of Drug

When we hear the word "drug" we often associate it with substances such as heroin, LSD, cocaine or crack. We never think that tobacco or alcohol, especially "beer" is a drug. Many people also think since beer is cheap and easily available it can not cause anyone any harm. However, even the "harmless" substances such as tobacco and beer are really "drugs." Generally, a drug is defined as any psychoactive substance which is used without a doctor's prescription for recreational purposes. Today, it is known that many teenagers even use several household items to get high. So the list of drugs include sprays, fumes, glue, paints and so on. So, the general definition of drug may not capture all the substances adolescents use in order to get "high." Drugs may be classified as legal and illegal (hard) drugs. Legal drugs include substances such as alcohol and tobacco. However, in the case of adolescents there are no substances that may be considered as legal drugs. The list of hard drugs include psychoactive substances such as heroin, LSD, cocaine, crack and so on.

Since the media portrays only sensational stories about crack babies, "shooting galleries," "snorting" crack, injection drug use, and HIV, it is easy to forget that alcohol and tobacco are also drugs. More important is the fact that alcohol and tobacco play a very critical role in the passage into the world of drugs.

Gateway Drugs

How do people become drug users? Is there a progression in drug use? The available research evidence supports a progression in drug use. People who drink are more likely to use other drugs. Research on adolescents' drug use patterns have identified a progression in drug use: adolescents start with alcohol, then move on to marijuana and cigarettes and finally to other hard drugs such as crack, cocaine, or heroin. In the substance use literature, this progression in drug use is widely known as the gateway or stepping stone hypothesis. In other words, alcohol is the stepping stone drug that leads the path from non-use to marijuana use. We may naturally ask whether all people who drink alcohol also use other illicit drugs? The answer is NO. All drinkers do not progress from alcohol to marijuana, crack, cocaine, or heroin. However, the available evidence shows that nearly all heavy users of hard drugs have used alcohol before being initiated to other hard drugs.

An interesting fact about substance use is that it is cumulative. There is no maturing out in the progression of drug use. For example, a person who uses alcohol for a few years does not give up alcohol and start using marijuana. On the contrary, when a person starts using marijuana it does not mean that he/she gives up alcohol, instead marijuana is also added into the "backpack" with the alcohol. Most of the illicit drug users are poly drug users. This means that in addition to their drug of choice they also use other drugs. For example, heroin may be the

primary drug of choice for a drug user, but at the same time he/she may use/abuse other drugs including alcohol.

For several years, this progression in drug use was considered universal. However, recent research shows some variation in this progression. Research among adolescents with other problem behaviors have shown that marijuana has replaced alcohol as the gateway drug. This means that some adolescents start their career in drug use with marijuana. Researchers speculate that adolescents' perceptions of the harms of marijuana use has decreased in the recent years, contributing to the shift in the trend. Another explanation for this shift may be the availability of marijuana.

How does this hypothesis translate to the Indian context? In India, cigarettes and beedies are more widely available than any other drugs. So, it is quite possible that cigarette may be the gateway drug for teenagers in India. Further, just like beer in the U.S., cigarettes and beedies are cheap and easily available, making it a good choice as the gateway to drug use. The progression in drug use has to be studied in the social and cultural contexts. And much research needs to be done to explore the patterns and progression of drug use among teenagers in India.

Onset of Drug Use

In the U.S., a significant proportion of adolescents begin to experiment with alcohol by the age of 10. Data provided earlier reveals the gravity of the problem of substance use among teenagers. Studies show that a majority of adolescents experiment with alcohol and other drugs prior to the age of 15 or before they reach the tenth grade. Although several reasons are given for substance use, the most frequently stated reasons are peer pressure, for fun or simply to get "high". All teenagers who report having experimented with alcohol do not become alcoholics nor abuse other drugs, but a significant percent report that they were unable to control their drinking.

Alcohol misuse which begins at an early age may have lasting consequences. A general finding is that those who start drinking at an early age are more likely to become heavy drinkers as adults. A recent study among juvenile arrestees also found that teenagers who initiated alcohol use at age 10 or younger were three times more likely to be diagnosed as alcohol dependent compared to those who initiated alcohol use at age 13 or 14. The National Adolescent Health Survey also reports that adolescents who started using alcohol at an early age were the ones who had become poly drug users by grade 10. Further, the alcohol abuse may be the gateway for other problem behaviors. For example, in a recent study, the present author found that adolescents who started heavy drinking at an early age were more likely to engage in risky sexual activities. Similarly alcohol abuse was also found to be associated with delinquency, poor academic performance, and other family problems. Some researchers have been concerned about whether the age of initiation to alcohol and other illicit drugs has decreased. Currently it is between 10 and 14 years.

Conclusion

Alcohol is the most commonly used drug among the teenagers in the United States. It is a gateway to the world of drugs. In reality, alcohol and tobacco use have created more health, psychological, and social problems than any other illicit drug. The objective of this article is not to frighten adolescents or their parents, but to raise consciousness about the issues related to the use of alcohol. Alcohol is an important aspect of the social life in America, so it is very easy for teenagers to start misusing alcohol. The aim of this article is not to prove that alcohol use is the root cause of all social problems. All people who start drinking early do not eventually become heavy drinkers. So, it is easy to advocate moderate drinking, but for the teenager it is difficult to know where to draw the line with alcohol.

Unfortunately there is no data available about either the prevalence or progression in drug use among Indian adolescents. Most studies report that substance use among "Asian" teenagers is much lower than that among teenagers in other racial and ethnic groups. However, we know that the term "Asian" includes teenagers from many other countries. A recent conversation with some parents provides some insight into the pattern of substance use among our teenagers. "Our children may not start drinking at an early age but they begin to experiment with alcohol once they are out of their parents' control." Substance use is a serious problem in our society. Parents and the church can play a crucial role in the education and prevention of substance use among our children.

Dr. George Thomas is currently working as a Principal Research Associate at the National Development and Research Institutes, Inc., NY. His areas of research include substance abuse, crime, and delinquency.

*"Children may close their ears to advice,
but their eyes are always open to example"*

*"Your identity crisis is resolved
when you identify with Christ"*

മാരാമൺ കൺവൻഷൻ സന്ദേശം 1997

ഉദ്ഘാടന സമ്മേളനം

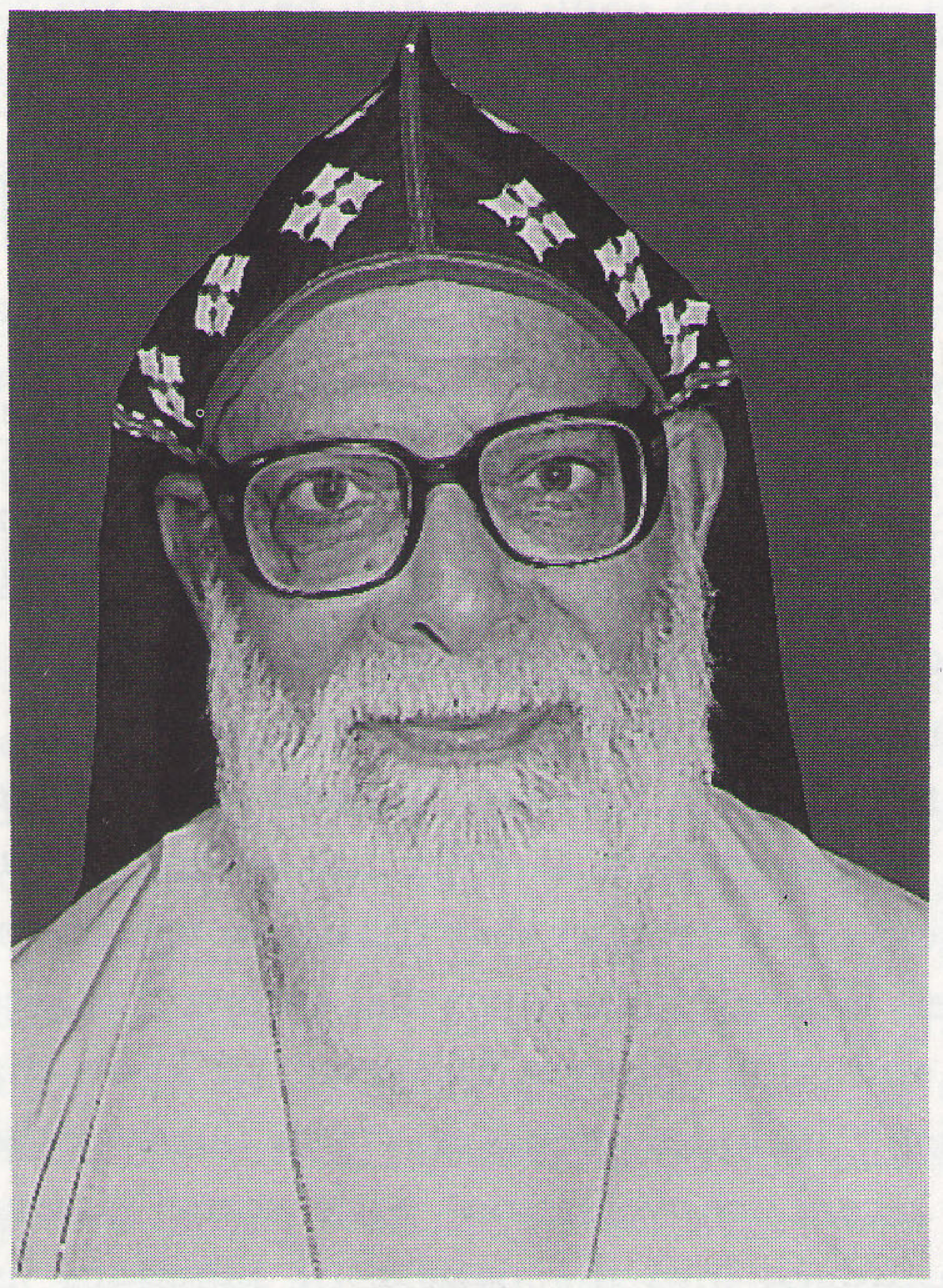

"കർത്താവേ ഞങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിച്ച് പറഞ്ഞയയ്ക്കണമേ."

'ദൈവ വചനത്താലുള്ള പുതുക്കം പ്രാപിക്കുകയാണ് മാരാമൺ കൺവൻഷന്റെ പരമമായ ലക്ഷ്യം. ക്രൂശിലെ ദർശനത്താൽ നമ്മുടെ കുറവുകൾ കണ്ട് അനുതാപ ഹൃദയത്തോടെ ദൈവ സന്നിധിയിലേക്ക് അടുത്തുവരിക. 'പരിശുദ്ധാത്മാവേശക്തി പകരണമേ' എന്ന പ്രാർത്ഥനയോടെ ദൈവരാജ്യ മൂല്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ട് നമുക്കു പ്രവർത്തിക്കാം. അതാണ് നമ്മുടെ വിജയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം. ഈ കൺവൻഷനിലൂടെ കേരള ജനതയ്ക്കും ഭാരതത്തിലെ ക്രൈസ്തവ സഭകൾക്കും കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ ലഭിച്ച ദൈവകൃപയ്ക്കായി നമുക്ക് സ്തോത്രമർപ്പിക്കാം. 102-ാം മത് മാരാമൺ കൺവൻഷൻ ദൂതുകൾ ഒരു മുന്നേറ്റത്തിന്റെ വർഷത്തിലേക്ക് സഭയായി നമ്മെ നയിക്കുന്നതിനു പ്രചോദനം നൽകട്ടെ'......

അഭിവന്ദ്യ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനി

നിങ്ങൾ ജീവനുള്ള കല്ലുകൾ

റവ: ഡോ: സാമുവൽ കമലേശൻ

പരിഭാഷകൻ: റവ: ഡോ: ഏബ്രഹാം കുരുവിള

ആദ്ധ്യാത്മിക ചൈതന്യത്തിന്റെ വറ്റാത്ത ഉറവപോലെ ഒഴുകുന്ന പമ്പാനദിയുടെ മണൽപ്പരപ്പിൽ കെട്ടിയൊരുക്കിയ വിശാലമായ പന്തലിന്റെ തണലിൽ ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമായ മാരാമൺ കൺവൻഷന്റെ 102-ാംമത് സമ്മേളനത്തിന് വേദിയൊരുങ്ങി. 1997 ഫെബ്രുവരി 16-ാം തീയതി ഞായറാഴ്ച ഉച്ചയ്ക്ക് ഉദ്ഘാടന സമ്മേളനം നടന്നു. നാടിന്റെ നാനാ ഭാഗത്ത് നിന്നും ഒഴുകിയെത്തിയ ശ്രോതാക്കളെക്കൊണ്ട് യോഗാരംഭത്തിനു മുമ്പുതന്നെ പന്തൽ നിറഞ്ഞു.

Rev. Dr. Sam Kamalesan

ജീവിതത്തിലെ ചില അനുഭവങ്ങൾ എത്ര ആവർത്തിച്ചാലും മതിയാവില്ല എന്ന് തോന്നാറുണ്ട്. പമ്പയുടെ മണൽപ്പുറപ്പിലെ ഈ സമ്മേളനം അത്തരത്തിലുള്ളതാണ്. ഇത് കേവലം ഒരു ആൾക്കൂട്ടമല്ല, ദൈവാനുഗ്രഹത്തിന്റെ അനുസ്മരണമാണ്. ഈ അനുഭവത്തിന് എന്നെ വീണ്ടും ക്ഷണിച്ചതിന് നന്ദിയുണ്ട്. ദൈവജനമേ, നിങ്ങളോട് എനിക്ക് അതീവ ആദരവുണ്ട്. മാർത്തോമ്മാ സഭയുടെ കർമ്മവേലകൾ മുമ്പെന്നത്തേക്കാളേറെ സജീവമാണെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു.

നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ രാജകീയ പുരോഹിത വർഗ്ഗമാണ്- ദൈവത്തിനുവേണ്ടി വിളിച്ചു വേർതിരിക്കപ്പെട്ട സമൂഹം. നവീകരണത്തിന്റെ നാല് ഊന്നലുകൾ അഭിവന്ദ്യ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആദ്യത്തേത്, ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസത്താൽ ലഭിക്കുന്ന സൗജന്യമായ രക്ഷയാണ്. വിശ്വാസം കേട്ടറിവല്ല; ദൈവത്തോടുള്ള ബന്ധമാണ്. ജീവനുള്ള കല്ലുമായി ബന്ധപ്പെടുമ്പോഴാണ് നമുക്കു ജീവൻ ലഭിക്കുക. അങ്ങനെ നാമും ജീവനുള്ള കല്ലുകളായി പരിണമിക്കുന്നു. വ്യക്തിപരമായ ബന്ധമാണ് ഇത് നവീകരണത്തിന്റെ ചൈതന്യം നിലനിൽക്കണമെങ്കിൽ, ഈ വ്യക്തിബന്ധമുണ്ടാവണം.

യോഹ. 1:12-ശ്രദ്ധിക്കുക: അവനെ കൈക്കൊണ്ട് അവന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് ദൈവമക്കളാകുവാൻ അവകാശം നല്കിയിരിക്കുന്നു. യേശു കർത്താവുമായി ബന്ധപ്പെടുമ്പോൾ നാം അന്വേഷിക്കുന്ന യേശു സഭയുടെ കർത്താവ് മാത്രമല്ല, ലോകത്തിന്റെ കർത്താവുമാണ്. അവനാണ് മൂലക്കല്ല്. ദൈവം ചരിത്രത്തെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുന്നുവെന്ന് ഈ പമ്പാതീരത്ത് വരുമ്പോൾ ഞാൻ വീണ്ടും വീണ്ടും അനുസ്മരിക്കാറുണ്ട്. മലങ്കര സഭയിലെ നവീകരണത്തിലൂടെ ദൈവത്തിനുവേണ്ടി ഭൗതികമായതെല്ലാം ത്യജിച്ച പിതാക്കന്മാരുടെ തലമുറകളെ ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കുകയുണ്ടായി. പുളിച്ച മാവുപോലെയാണ് സഭ സമൂഹത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടത്. ഇന്നും തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നവീകരണത്തിന്റെ ഉറവിടമായി, ഈ സമൂഹത്തെ ലോകം ഉറ്റു നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

നവീകരണത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ ശക്തീകരണം തെറ്റായ വഴികളെ ഉപേക്ഷിക്കുക എന്നതാണ്. പാപത്തിൽനിന്ന് അനുതപിക്കുക എന്നത് ക്രിസ്തു ദർശനത്തിന്റെ സുപ്രധാന ഘടകമാണ്. സമ്പത്ത് വർദ്ധിക്കുന്നതോടെ കൃപ നഷ്ടപ്പെടുന്നു.

മൂന്നാമതായി കർത്താവിന്റെ ഉത്തമ സാക്ഷികളാവുന്നതിനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം നവീകരണ സമൂഹം ഏറ്റെടുക്കുകയുണ്ടായി. നാലാമതായി, മാറ്റങ്ങളുടെയെല്ലാം അടിത്തറ ദൈവവചനമാണ് എന്ന് ഗ്രഹിച്ചു. ദൈവവചനം എന്തു പറയുന്നുവെന്ന് നാം ശ്രദ്ധിക്കണം. ലോകവും അതിന്റെ മോഹവും ഒഴിഞ്ഞുപോകും. ദൈവ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവൻ എന്നേക്കും നിലനിൽക്കുമെന്ന് തിരുവചനം നമുക്കു ഉറപ്പു നല്കുന്നു.

ജീവനുള്ള കല്ലുകൾ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കല്പണിക്കാർ മതിൽ പണിയുന്നത് ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ആവശ്യത്തിലധികമായ വലിപ്പമുള്ള കല്ലുകൾ ഉടച്ച് ശരിപ്പെടുത്തുന്നു. ആ രാജ ശില്പിയുടെ മനസ്സിൽ ഒരു പദ്ധതിയുണ്ട്. അതനുസരിച്ച് രൂപപ്പെടുത്തുന്നു. സഭയ്ക്കുള്ളിൽ എല്ലാവരും ജീവനുള്ള കല്ലുകളാണ്. അവിടെ ഭേദചിന്തയില്ല. ഐക്യദാർഢ്യമുള്ള ഒരു സമൂഹമാണ് സഭ.

'രാജകീയ പുരോഹിത വർഗ്ഗം' 'തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനം' തുടങ്ങിയ വിശേഷണങ്ങളാണ് പത്രോസ് സഭയ്ക്കു നല്കിയിരിക്കുന്നത്. ദൈവിക പ്രകാശം ഉൾക്കൊണ്ടവർ ജീവിതം രൂപാന്തരപ്പെടുത്തിയവരാണ്. പ്രവാചക ദർശനത്തോടെ ജീവിക്കേണ്ടവരാണ്. അതിന്റെ അർത്ഥമെന്താണെന്നോ? ഒന്ന്, സമൂഹത്തിലെ തിന്മകളെ വിമർശിക്കുവാൻ കഴിയണം. മാറി നിന്നുകൊണ്ടല്ല വിമർശനം, സമൂഹത്തിന്റെ ഭാഗമായി നിന്നുകൊണ്ടാണ്. 'മനസ്സലിവ്' ക്രിസ്തുവിനോടു ബന്ധപ്പെട്ട ഏറ്റവും അർത്ഥവത്തായ പദമാണ്. ഹൃദയ വ്യഥ അനുഭവിക്കുന്നവനോട് പങ്കാളിത്തം വഹിക്കുന്നതാണ് യഥാർത്ഥ മനസ്സലിവ്. എന്നാൽ നമ്മുടെ കാലഘട്ടത്തിലാവട്ടെ, മനസ്സലിവ് വറ്റി വരണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ശമര്യാക്കാരന്റെ ഉപമയിലൂടെ യേശുക്രിസ്തു ഇത് വെളിവാക്കുന്നുണ്ട്. ശൗലും ബർന്നബാസും മനസ്സലിവ് പ്രഘോഷിക്കാൻവേണ്ടി വേർതിരിക്കപ്പെട്ടു എന്ന് ഓർമ്മിക്കുക.

ശൂന്യത അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ഒരു ലോകത്തെയാണ് നമുക്ക് നേരിടുവാനുള്ളത്. ഈ ലോകത്തെയാണ് സുവിശേഷവുമായി സമീപിക്കേണ്ടത്. അത് മതംമാറ്റമല്ല. സംഖ്യാവർദ്ധനവുമല്ല, ദൈവം ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്ന മനസ്സലിവിൽനിന്ന് ഉറവെടുക്കുന്നതാണ്. ഇത് ഉൾക്കൊള്ളുമ്പോഴാണ് സഭയിൽ രൂപാന്തരമുണ്ടാവുക. സമൂഹത്തിന്റെ മുഖ്യധാര വെളിയിൽ കഴിയുന്ന മനുഷ്യന് പ്രത്യാശ നല്കുന്നതാണ്. ഈ മനസ്സലിവു യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള പ്രത്യാശയാണ് ലോകത്തോട് നമുക്ക് പറയുവാനുള്ളത്. ഇന്നത്തെ ലോകത്തിൽ നമ്മുടെ അടിയന്തിര ശ്രദ്ധ പതിയേണ്ട മേഖലകൾ പരാമർശിക്കട്ടെ.

സമൂഹത്തിൽ നിരപ്പിന്റെ അനുഭവം ഉണ്ടാവണം. അനുരഞ്ജനത്തിന്റെ ചാലക ശക്തിയുണ്ടാവണം. ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ് കർത്താവ് തന്റെ മുറിപ്പാടുകളെ ശിഷ്യന്മാർക്കു കാട്ടിയത് സമാധാനമുണ്ടാക്കുന്നതിന് വലിയൊരു വില കൊടുക്കേണ്ടിവന്നു എന്ന് അവയ്ക്കു വെളിവാക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ്. നിരപ്പിന്റെ ശുശ്രൂഷ അനുഷ്ഠിക്കുമ്പോൾ മുറിവേല്ക്കുവാൻ നാം തയ്യാറെടുത്തേ മതിയാവൂ.

സഭ ഈ ദൗത്യം നിർവ്വഹിക്കുമ്പോൾ ഇങ്ങനെയുള്ള ആണിപ്പാടുകൾ ഉണ്ടാക്കാവുന്നതാണ്. സ്ത്രീകളേയും കുട്ടികളേയും അവഗണിക്കാൻ പാടില്ല. യുവജനങ്ങളെ എങ്ങനെ നേടുവാൻ കഴിയുമെന്ന് നാം ഗാഢമായി

സമൂഹത്തിൽ നിരപ്പിന്റെ അനുഭവം ഉണ്ടാവണം. അനുരഞ്ജനത്തിന്റെ ചാലക ശക്തിയുണ്ടാവണം. ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ് കർത്താവ് തന്റെ മുറിപ്പാടുകളെ ശിഷ്യന്മാർക്കു കാട്ടിയത് സമാധാനമുണ്ടാക്കുന്നതിന് വലിയൊരു വില കൊടുക്കേണ്ടിവന്നു എന്ന് അവയ്ക്കു വെളിവാക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ്. നിരപ്പിന്റെ ശുശ്രൂഷ അനുഷ്ഠിക്കുമ്പോൾ മുറിവേല്ക്കുവാൻ നാം തയ്യാറെടുത്തേ മതിയാവൂ.

സഭ ഈ ദൗത്യം നിർവ്വഹിക്കുമ്പോൾ ഇങ്ങനെയുള്ള ആണിപ്പാടുകൾ ഉണ്ടാക്കാവുന്നതാണ്. സ്ത്രീകളേയും കുട്ടികളേയും അവഗണിക്കാൻ പാടില്ല. യുവജനങ്ങളെ എങ്ങനെ നേടുവാൻ കഴിയുമെന്ന് നാം ഗാഢമായി ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പാളയത്തിനു പുറത്തുള്ള സമൂഹങ്ങളായ നിന്ദിതരുടെയും പീഢിതരുടേയും നിലവിളി കേൾക്കുവാൻ നാം തയ്യാറാവണം.

യെഹ. 22-ൽ ജനങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ മുഖം പ്രവാചകൻ അനാവരണം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ദൈവം അവിടെയും ഒരു മനുഷ്യനെ അന്വേഷിക്കുന്നു. ആ മനുഷ്യന്റെ സവിശേഷതകൾ താഴെപ്പറയുന്നവയാണ്.

1. ജനങ്ങളുടെയിടയിൽ നിന്ന് എഴുന്നേൽക്കുന്നവനാവണം.
2. ദൈവം അന്വേഷിക്കുന്നു എന്ന ബോധമുണ്ടാവണം.
3. സമൂഹത്തിന്റെ ഇടിവിൽ നിൽക്കുന്നതിന് തയ്യാറാവണം.
4. ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്നവനാവണം.

അങ്ങനെയുള്ളവരിൽ ഒരുവനെയാണ് ദൈവം ആവശ്യപ്പെടുന്നത്.

ദൈവവചനത്തോട് പ്രതികരിച്ചുകൊണ്ട് സമർപ്പിതരാകുവാൻ നമുക്കു കഴിയുമോ?

ദൈവസന്നിധിയിൽ മദ്ധ്യസ്ഥത ചെയ്യുവാൻ ഒരുക്കമാണോ? മൂന്നു വർഷം കഴിയുമ്പോൾ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ട് അവസാനിക്കുന്നു. ഇന്ന് ദൈവസന്നിധിയിൽ നമുക്ക് തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കാം. സഭ ജീവനുള്ള സഭയാവണം; ലോകത്തിനുവേണ്ടി കരുതുന്ന സഭയാവണം. അതിനുവേണ്ടി ഞാൻ ഇടിവിൽ നിൽക്കും എന്ന് ആര് തീരുമാനിക്കും. എങ്കിൽ ദൈവം നിങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കും. കർത്താവേ അതിനു ഞങ്ങളെ സഹായിക്കണമേ, എന്ന് നമുക്കും പ്രാർത്ഥിക്കാം. എങ്കിൽ സഭ ജീവനും ചൈതന്യവുമുള്ളതായിത്തീരും.

യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തുന്ന ക്രിസ്തു

മർക്കോ. 5: 1-20

റൈറ്റ്. റവ. ഡോ. യുയാക്കീം മാർ കൂറിലോസ് എപ്പിസ്കോപ്പാ

കാണാതെ പോയതിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിന് വേണ്ടിയാണ് മനുഷ്യപുത്രൻ വന്നത്. ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചു ലോകം മനോഹരമാണ്. അവൻ ആണും പെണ്ണുമായി മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ച. എന്നാൽ ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച മനുഷ്യൻ നഷ്ടപ്പെട്ട അവസ്ഥയിലേക്ക് നീങ്ങി. ഇവിടെയാണ് വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ പ്രസക്തി. ക്രിസ്തുയേശുവിലൂടെ വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ അനുഭവം നമുക്ക് ലഭ്യമാണ്.

ഗലീലാ കടലിന്റെ മറുവശത്തുള്ള ദേശമാണ് ഗദരദേശം. യഹൂദേതർ തിങ്ങിപ്പാർക്കുന്ന സ്ഥലമാണിത്. അവിടെയാണ് അശുദ്ധാത്മാവുമായുള്ള മനുഷ്യനെ യേശു കണ്ടെത്തുന്നത്. ആ മനുഷ്യന്റെ പ്രത്യേകതകൾ എന്തൊക്കെ?

1. അന്യാധീനപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ.

നഷ്ടപ്പെട്ടവനെ കണ്ടെത്തുന്ന അനുഭവം. ജീവിതത്തിൽ വ്യക്തിത്വമില്ലാത്തതിനെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഉടമയാക്കുന്ന യേശു. മൃഗതുല്യനായ, അശുദ്ധാത്മാവ് ബാധിച്ച മനുഷ്യൻ യേശു സന്നിധിയിൽ. അവൻ അന്യാധീനപ്പെട്ടവനാണ്. സമൂഹത്തോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ ആണ് അവൻ ആയിരിക്കേണ്ടത്. സമൂഹത്തിൽനിന്ന് അന്യപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ തനിക്ക് സ്വന്തമായതിൽ നിന്നും അന്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ബന്ധങ്ങൾ ഇല്ലാതെ വ്യക്തിയില്ല. സമൂഹമില്ലാതെ വ്യക്തിക്ക് പ്രസക്തിയും നിലനിൽപ്പും ഇല്ല. സ്വയം സൃഷ്ടിച്ച കല്ലറയിൽ വസിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ.

നിലനിൽപിനുവേണ്ടിയുള്ള പരക്കം പാച്ചിൽ ഇവിടെ കാണുവാൻ സാധിക്കും. സുബോധമില്ലാത്തവൻ ആയതുകൊണ്ട് മറ്റ് പലരും ആണ് ഇവനെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത്. ഇന്ന് വിദ്യാർത്ഥി രാഷ്ട്രീയം ഇതിന് ഉത്തമ ഉദാഹരണമാണ്. എന്താണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് നിശ്ചയമില്ല. ചില്ലു കൊട്ടാരങ്ങളിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് അന്യാധീനപ്പെട്ട വ്യക്തിത്വങ്ങളെ രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കൾ നിയന്ത്രിക്കുന്നു. ജാതിയുടേയും മതത്തിന്റെയും പേരിൽ അവകാശ വാദങ്ങൾ ഉയർത്തുമ്പോൾ ഇതുതന്നെയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

താൻ ആരാണെന്നും തന്റെ ദൗത്യം എന്തെന്നും സ്വയം തീരുമാനിക്കുന്നതാണ് ഏറെ ആവശ്യം. വ്യക്തിത്വത്തെ ഒരു കാലത്തും അന്യാധീനപ്പെടുവാൻ നാം അനുവദിച്ചുകൂടാ.

2. ഭൂതഗ്രസ്ഥൻ പേരില്ലാത്തവനാണ്.

ചിന്നഭിന്നമാക്കപ്പെട്ട ഒരു ആളത്വമാണ് അവന് ഉള്ളത്. പേരിന് പിന്നിൽ ഒരു ആളത്വമുണ്ട്. ഇന്ന് സമൂഹത്തിൽ പേരില്ലാത്ത ആളുകൾ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ദരിദ്രൻ എന്നും പേരില്ലാത്തവനാണ്. ധനം വർദ്ധിക്കുമ്പോൾ ദരിദ്രന് പേരും പെരുമയും ഉണ്ട്. ബന്ധുക്കളുമുണ്ട്. മൂല്യബോധത്തെപ്പറ്റി അടിസ്ഥാനപരമായ മാറ്റം സഭയിലും സമൂഹത്തിലും ഉണ്ടാകണം. ദൈവത്തിന്റെ മുൻപിൽ എല്ലാവരും ഒരുപോലെയാണ്.

3. ഭൂതഗ്രസ്ഥൻ നിസ്സഹായനാണ്.

അവൻ തന്നെത്താൻ ഉപദ്രവിച്ചു പോന്നു. കല്ലറയിൽ വസിക്കുന്ന അശുദ്ധാത്മാവു ബാധിച്ച ഭൂതഗ്രസ്ഥന്റെ നിലവിളി അലോരസപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. ദളിതരുടെ നിലവിളി വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ നിലവിളിയാണ്. ദളിതരെ സമൂഹത്തിന്റെ മുഖ്യ ധാരയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നതിൽ നാം പരാജയപ്പെട്ടില്ലേ എന്ന് ചിന്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സ്ത്രീകളുടെ നിലവിളി നമ്മുടെ മനസാക്ഷിയെ മരവിപ്പിക്കുമോ? സ്ത്രീധന പിശാചിനാൽ ഹോമിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ നിലവിളി നാം കാര്യമാക്കാറുണ്ടോ? സ്ത്രീയാണ് ധനമെന്ന് തലമുറയെ നാം പഠിപ്പിക്കണം. സ്ത്രീധനം എന്ന പിശാച് നമ്മുടെ സഭയിൽ നിന്ന് തുടച്ച് നീക്കപ്പെടണം. വിവാഹത്തിന്റെ ആഹ്ലാദവും ഇന്ന് ദുസ്സഹമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ വീർപ്പ് മുട്ടുന്നത് സാധാരണക്കാരനാണ്. അവരുടെ നിലവിളിക്ക് ചെവികൊടുക്കുവാൻ നമുക്ക് കഴിയണം. ഇത്തരം നിലവിളിക്ക് മുൻപിൽ നാം നിസംഗതരായി നിൽക്കുന്നുവെന്നത് സങ്കടകരമല്ലേ?

4. ഭൂതഗ്രസ്ഥൻ സ്വയം നശിക്കുന്നവനാണ്.

ഇവൻ സ്വയം ഇടിക്കുകയും ചതയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ജീവിതവും മരണവും ഒരുപോലെ തനിക്ക് പ്രതിസന്ധിയായി. സ്വയം ശരീരത്തെ പീഢിപ്പിക്കുന്നവരാണ് മദ്യത്തിനും മയക്കുമരുന്നിനും അടിമപ്പെട്ടവർ. നമ്മുടെ ശരീരത്തെ നശിപ്പിക്കുവാൻ നമുക്ക് അവകാശമില്ല. നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ ഇത്തരം മനുഷ്യജീവിതങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന് നാം അറിയുമ്പോൾ നമ്മുടെ മനസാക്ഷിക്ക് ഒരു നൊമ്പരം ഉണ്ടാവണം. മദ്യപാനത്തിന്റെ അടിമകളെ വേണ്ടവിധത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ നമുക്ക് സാധിക്കുന്നില്ല.

ആത്മഹത്യാ നിരക്ക് ഇന്ന് വളരെ കൂടുതലാണ്. ഇതിന്റെ കാരണം എന്തെന്ന് നാം ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ. സ്വയം നശിക്കുവാൻ നമുക്ക് എന്താണ് അവകാശം? ഗർഭച്ഛിദ്രം ഇന്നത്തെ വലിയ ഒരു പ്രശ്നമായി മാറിയിരിക്കുകയാണ്. ഒരു ജീവൻ നശിപ്പിക്കുവാൻ എന്താണ് അവകാശം? ജീവന്റെമേലുള്ള അവകാശം ജീവദാതാവായ ദൈവത്തിനാണ്.

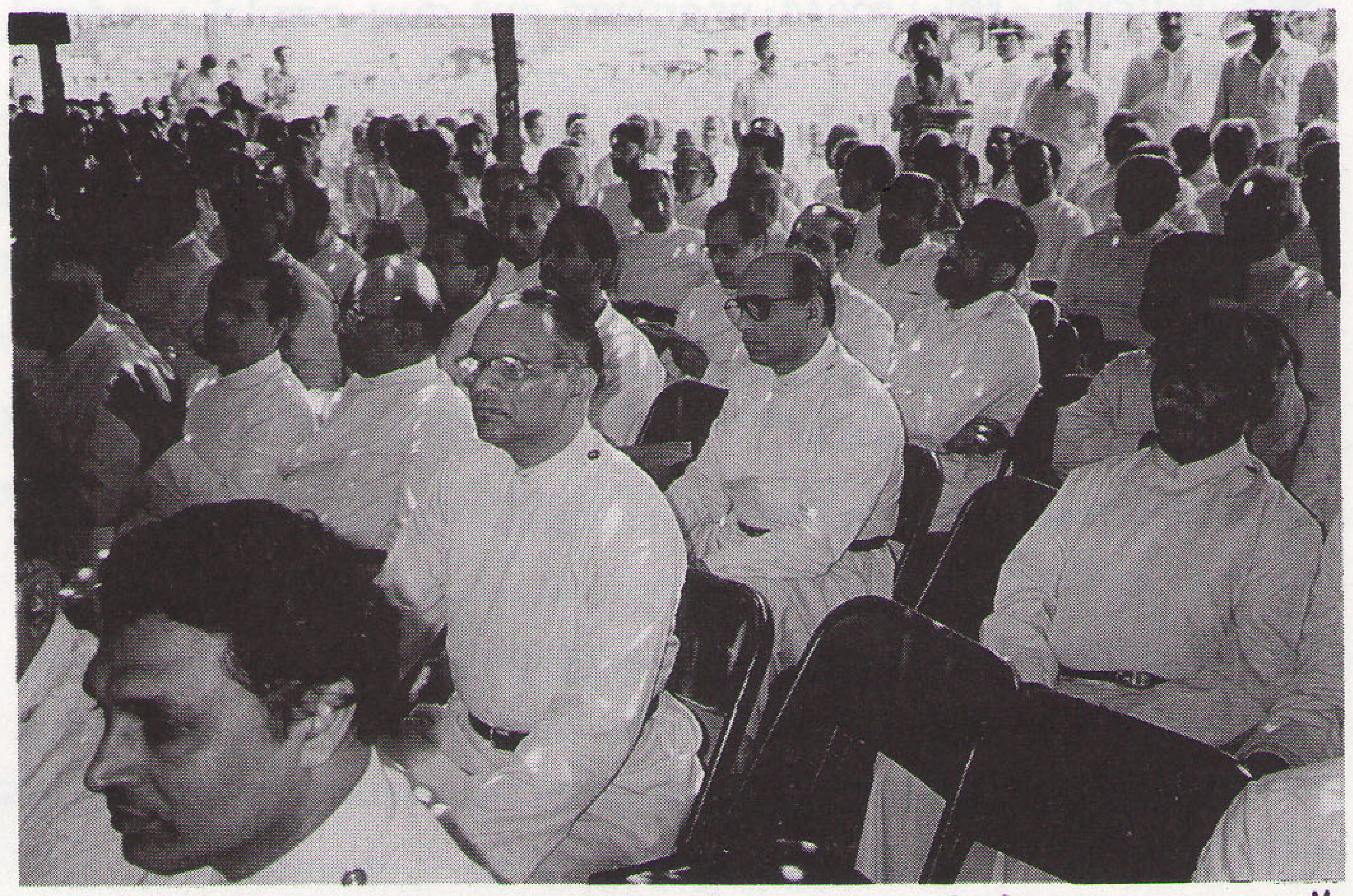

5. ഭൂതഗ്രസ്ഥൻ സ്വയം നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിവില്ലാത്തവനാണ്.

നിഷേധികളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ഒരു സമൂഹത്തിൽ നാം ജീവിക്കുന്നു. വിനയം ആണ് നമുക്ക് വേണ്ടത്. കുറ്റം മറ്റുള്ളവരുടെമേൽ അടിച്ചേൽപ്പിച്ച് നിഷേധികളെ സൃഷ്ടിക്കാതിരിക്കുകയാണ് ഇന്നിന്റെ ആവശ്യം. നഷ്ടപ്പെടുന്നതിനെ വീണ്ടെടുക്കുന്ന ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് ഇവിടെ യേശു തുടക്കം കുറിക്കുന്നു. ഈ ശുശ്രൂഷയിൽ ദൈവസൃഷ്ടിയായ പന്നിക്കൂട്ടങ്ങൾ നശിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇവിടെ ദൈവസദൃശ്യനായ വ്യക്തിക്കാണ് സ്ഥാനം. എന്നാൽ ജനം വ്യത്യസ്തമായ നിലയിലാണ് ചിത്രീകരിക്കുന്നത്. ജനങ്ങൾ പന്നിക്കൂട്ടങ്ങളോട് വിധേയം പുലർത്തുന്നു. മനുഷ്യന് കൊടുക്കേണ്ട സ്ഥാനം പന്നിക്കൂട്ടത്തിന് കൊടുക്കുന്ന സമൂഹം. മനുഷ്യനെ വീണ്ടെടുക്കുവാൻ നശിപ്പിക്കേണ്ടത് നശിപ്പിക്കണം. ഭൂതഗ്രസ്ഥൻ സുബോധമുള്ളവനായി മാറുന്നു. എന്നാൽ സമൂഹം അവനെ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. സുബോധം നഷ്ടപ്പെട്ടവൻ സുബോധം പൂണ്ടാൽ അവനെ സ്വീകരിക്കാൻ സമൂഹം തയ്യാറല്ല.

തന്റെ ഭവനത്തിൽ സാക്ഷിയായിരിക്കാൻ യേശു അവനോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. നമ്മുടെ ശുശ്രൂഷ നാം ആയിരിക്കുന്നിടത്ത് ചെയ്യുവാൻ കഴിയണം. അവിടെ ആയിരിക്കട്ടെ നമ്മുടെ ശുശ്രൂഷയുടെ ആരംഭം. അവൻ സുബോധം പൂണ്ടിരിക്കുന്നത് കണ്ടിട്ട് ജനം ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. നാം ലോകത്തെ നിരാശപ്പെടുത്തുന്നവരാണോ അതോ പ്രത്യാശ നൽകിക്കൊടുക്കുന്നവരാണോ? യേശുവാണ് യഥാർത്ഥ ആശാകേന്ദ്രം. ലോകത്തിന് ആശ്ചര്യങ്ങളായ ആശാകേന്ദ്രങ്ങളായി ഇരിക്കുവാൻ നമുക്ക് സാധിക്കണം. അതിന് ദൈവം നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ.

ജീവജലത്തിന്റെ ഉറവ: ക്രിസ്തു

റവ. ഡോ. വില്യം. പി. ബാർക്കർ

പരിഭാഷകൻ: റവ. എ.റ്റി. സക്കറിയ

ഇത് നമ്മെ സംബന്ധിച്ച് പരിപാവനമായ മണൽ തീരമാണ്. ഭൂത കാലത്ത് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവജലം പകർന്ന് തന്ന അനേക ദൈവമക്ക ളുടെ അനുസ്മരണം ഇത്തരുണത്തിൽ ആവശ്യമാണ്. സഭയുടെ വളർച്ച യ്ക്ക് അവർ നല്കിയ സംഭാവനകൾ വിലപ്പെട്ടതാണ്. നമ്മുടെ വിശ്വാസ ത്തിന്റെ ചലനം ഈ യോഗങ്ങൾകൊണ്ട് നമുക്ക് സാധിക്കണം.

ഉല്പത്തി പുസ്തകം 26-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ അബ്രഹാം കിണറുകൾ കുഴിച്ചിരുന്നു. ധാരാളം വെള്ളം അവന് ലഭ്യമായിരുന്നു. എന്നാൽ യിസ്ഹാ ക്കിന് തന്റെ പിതാവിന്റെ കിണർ ശുദ്ധിയായി സൂക്ഷിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. വെള്ളത്തിന്റെ ദൗർലഭ്യം അവർക്ക് നേരിട്ടു. പുതിയ കിണറുകൾ കുഴി ക്കുവാൻ യിസ്ഹാക്ക് തീരുമാനിച്ചു. പിതാവിന്റെ ജലസ്രോതസ്സുകൾ വീണ്ടും കുഴിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമായിരുന്നു. അബ്രഹാമിന് ദൈവത്തോട് വ്യക്തിപരമായ ഒരു സമർപ്പണമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ പിതാവിന്റെ വിശ്വാസം തന്റെ സ്വന്ത അനുഭവവുമായി ഇഴുകി ചേർക്കുവാൻ ഇസഹാ ക്കിന് കഴിയുമായിരുന്നില്ല. നമ്മുക്ക് പൂർവ്വ പിതാക്കന്മാരുടെ വിശ്വാസ ത്തിന്റെ പാതയിൽ നടന്നുപോകുവാൻ കഴിയണം.

കുറേ വർഷങ്ങൾക്ക് മുൻപ് എനിക്ക് ഒരു അനുഭവമുണ്ടായി. അമേരിക്കയിൽ യുവജനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി ഒരു മീറ്റിംഗ് നടത്തുവാൻ അവസരമുണ്ടായി. മീറ്റിംഗിന്റെ മൂന്നാം ദിവസം ഒരു പെൺകുട്ടി ചില പ്രശ്നങ്ങളുമായി എന്റെ സമീപം വന്നു. മതം എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഇല്ല എന്തുകൊണ്ടാണ് വിശ്വാസത്തിൽ വരേണ്ടത്? എന്റെ വല്യപ്പച്ചന്റെ അത്ര മാത്രം ഉള്ളൂ യേശു. എന്റെ സമീപം അല്ല അപ്പച്ചൻ. എന്റെ ജീവിതം എന്തെന്ന് വല്യപ്പച്ചന് അറിയില്ല. ദൈവം വളരെ വളരെ അകലെയാണ്. എനിക്ക് സമീപിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതുപോലെ. എന്നായിരുന്നു അവളുടെ സംശയം. ജീവിതത്തിന്റെ അർത്ഥം എന്താണെന്ന് ഞാൻ ആ പെൺകുട്ടി യോട് പറഞ്ഞു. ഒരു ഡോക്ടറിന്റെ സാമൂഹിക അംഗീകാരവും അന്തസ്സും അവൾക്ക് വ്യക്തമായി അറിയാമായിരുന്നു. എന്നാൽ ദൈവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അവളുടെ ധാരണകൾ തെറ്റായിരുന്നു. ദൈവവുമായി ബന്ധപ്പെടേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി ഞാൻ അവളെ ബോധവതിയാക്കി. ഒരുപക്ഷെ ഇങ്ങ നെയുള്ള വ്യക്തി ജീവിതങ്ങൾ ഇന്നും ഉണ്ടായേക്കാം. ഭൗതികമായ സമ്പന്നത ജീവിതത്തിൽ സംതൃപ്തി നൽകി തരണമെന്നില്ല. അടിസ്ഥാന പരമായി നമ്മുടെ ദാഹത്തെ ശമിപ്പിക്കുവാൻ ലോകത്തിന് കഴിയുന്നില്ല. നമ്മുടെ അധികാരങ്ങളോ സാമൂഹ്യ സ്ഥാനമാനങ്ങളോ നമുക്ക് സംതൃപ്തി നൽകുന്നില്ല.

യെശയ്യ 55:1-ൽ ബാബിലോണിൽ കഷ്ടത അനുഭവിക്കുന്ന ജനങ്ങ ളെപ്പറ്റി എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ദൈവം തങ്ങളെ മറന്നു എന്ന് അവൻ ചി ന്തിച്ചു. ഇവിടെ ഒരു മനുഷ്യൻ ഒരു പാത്രത്തിൽ വെള്ളം നൽകുന്ന ചിത്രം കാണുവാൻ കഴിയും. ദാഹിക്കുന്ന ഏവനും വന്ന് കുടിക്കട്ടെ എന്ന് ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു. യേശുക്രിസ്തു പറയുന്നു-"ഞാൻ ജീവന്റെ ജലമാകുന്നു. എന്നെ കുടിക്കുന്നവർ ഒരുനാളും ദാഹിക്കുകയില്ല".

യോഹ. 4-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ശമര്യാക്കാരി സ്ത്രീയെപ്പറ്റി പറയുന്നു. യേശു ദാഹജലത്തിനായി കിണറിന്റെ അരികിലേക്ക് നടന്നുവന്നു. ഗ്രാമ ത്തിൽനിന്നും ഒരു സ്ത്രീ വെള്ളം കോരുവാൻ കിണറ്റിനരികെ വന്നു. സാധാരണ സ്ത്രീകൾ രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും മാത്രമേ വെള്ളം കോരുവാൻ വരികയുള്ളൂ. എന്നാൽ അവൾ പാപിനിയായിരുന്നു. കുടിക്കു ന്നതിനുവേണ്ടി സ്ത്രീയോട് യേശു വെള്ളം ചോദിച്ചു. യേശു ഈ സ്ത്രീയെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. 4:10-ൽ യേശു അവളോട് നിന്നോട് സംസാരിക്കുന്നവനെ ക്കുറിച്ച് നീ അറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ നീ അവനോട് ജീവന്റെ ജലം ചോദി ക്കുമായിരുന്നു" എന്ന് അരുളിച്ചെയ്തു. 4:13-ൽ ഈ വെള്ളം കുടിക്കുന്നവന് പിന്നെയും ദാഹിക്കും. ഞാൻ കൊടുക്കുന്ന വെള്ളം കുടിക്കുന്നവന് ഒരുനാളും ദാഹിക്കുകയില്ല. അവൾ വളരെ ധൈര്യത്തോടെ മറുപടി പറയുന്നു. യേശു സത്യത്തിനുവേണ്ടി ശമര്യാസ്ത്രീയെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നു. തന്റെ ജീവിതാനുഭവങ്ങളെ യേശുവിന് വ്യക്തമായി മനസ്സിലായി എന്ന് അവൾ ഗ്രഹിച്ചു.

ആരാധനയെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു സംവാദം ഇവിടെ നടക്കുന്നു. ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നവർ ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും ആരാധിക്കണം എന്ന് യേശു ഉപദേശിക്കുന്നു. ജീവന്റെ ജലമായ മശിഹായായി തന്നെതന്നെ വെളിപ്പെടുത്തി. ജീവജലത്തിന്റെ അനുഭവത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുവാൻ നമുക്ക് ഏവർക്കും ആഗ്രഹമുണ്ട്. ജീവിതത്തിൽ നേടിയെടുക്കുന്നതൊന്നും യേശുക്രിസ്തുവിനെ കൂടാതെ അർത്ഥപൂർണ്ണമല്ല. ദൈവത്തോടുള്ള ബന്ധ ത്തിൽ മാത്രമേ അർത്ഥപൂർണ്ണമായ ബന്ധങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുവാൻ കഴിയൂ. ജീവജലത്തിന്റെ ഉറവ യേശുക്രിസ്തുവാണ്. നമ്മുടെ ശക്തിയുടെ അടി സ്ഥാന ശ്രോതസിന്റെ (വിശ്വാസത്തെ) കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ നമുക്ക് കഴിയണം. വിശ്വാസത്തിന്റെ പഴയ കിണറുകൾ നാം വീണ്ടും കുഴിക്കേണ്ടി യിരിക്കുന്നു. പലപ്പോഴും പാപം ഈ കിണറിനെ മൂടിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തിരക്കേറിയ ജീവിതത്തിന്റെ ശൈലി കിണറുകളെ മൂടിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

പഴയ കാലത്ത് കിണർ കുഴിക്കുക എന്നത് വളരെ കഠിനമായ ജോലിയായിരുന്നു. വിശ്വാസത്തിന്റെ കിണറുകൾ സൂക്ഷിക്കുക എന്നതും വളരെ കാഠിന്യം നിറഞ്ഞ നടപടിയാണ്. വിശ്വാസത്തെ സംബന്ധിച്ച് വളരെയധികം പരിശീലനവും ശിക്ഷണവും ആവശ്യമാണ്. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി യായ നമുക്കും ശിക്ഷണം ആവശ്യമാണ്. പ്രധാനമായ 6 കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ ശ്രദ്ധാർഹമാണ്.

1. *നാം പ്രാർത്ഥനാ ശീലമുള്ളവരായിരിക്കണം.* പല ആളുകൾക്കും തിരക്ക് മൂലം പ്രാർത്ഥന സാധ്യമായി വരുന്നില്ല. നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന ജനതയായി തീരണം. പ്രാർത്ഥനയുടെ ശിക്ഷണം നമ്മുടെ ജീവിത ത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം.
2. *ദൈവവചനം പഠിക്കുവാൻ സമയം കണ്ടെത്തണം.* ദൈവം ദൈവ വചനത്തിലൂടെ നമ്മോട് സംസാരിക്കുന്നു. സഭ വേദപുസ്തകത്തെ അവഗണിച്ചാൽ വിശ്വാസം നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെടും.
3. *ആരാധന-* ആരാധന എന്നത് ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു അനുഭവമാണ്. ദൈവം നമുക്ക് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന സമയത്ത് ആരാ ധിക്കുവാൻ നമുക്ക് കഴിയണം. ആരാധന എല്ലായ്പ്പോഴും നടക്കേണ്ട ഒരു അനുഭവമാണ്. വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയിൽ ഇത് കാണുവാൻ നമുക്ക് സാധിക്കും.
4. *നമുക്കുള്ളത് പങ്കുവയ്ക്കുന്ന അനുഭവം.* ദുരാഗ്രഹം വിശ്വാസത്തിന്റെ ചാലക ശക്തിയെ തകർത്തുകളയും. ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ സമൂഹത്തിന്റെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുക എന്നത്.
5. *മറ്റുള്ളവരെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന മനോഭാവം.* യേശുക്രിസ്തു തന്റെ ശിഷ്യ ന്മാരുടെ കാലുകൾ കഴുകി. കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു തന്റെ സാമൂ ഹ്യ സ്ഥാനങ്ങളെ മാറ്റിവച്ച് ക്രൂശിൽ യാഗമായി തീർന്നു.
6. *കർത്താവിനെ സാക്ഷീകരിക്കുക.* സ്വന്ത വാചകത്തിൽ നമുക്ക് കർത്താവ് ആരാണ് എന്താണ് എന്നുള്ളത് നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിലൂടെ പങ്കുവയ്ക്കണം.

ഈ ആറു കാര്യങ്ങളും ക്രിസ്തീയ ശിക്ഷണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന പ്രമാണങ്ങളാണ്.

സഭയെക്കുറിച്ച് നമുക്ക് ചിന്തിക്കാം. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം സഭ എങ്ങനെ പങ്കിടണം? വിശ്വാസത്തിന്റെ കിണറുകൾ നാം കുഴിക്കു മെങ്കിൽ വരും തലമുറയിലേക്ക് നമുക്ക് ഈ ജീവജലം പകർന്നു കൊടു ക്കുവാൻ കഴിയും. ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനെതിരായി മൂല്യ ങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്ന മൂല്യബോധം തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മാത്രം സമ്പാദിക്കുക എന്നതാണ്. സ്വന്തം നിലനിൽപ് മാത്രമാണ് ഇന്ന് കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുന്ന മൂല്യ സങ്കൽപം. നാം വളരുന്ന സമൂഹത്തിൽ ജീവിത വിശുദ്ധി ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത് ആ വശ്യമാണ്. എന്നാൽ ഇത് പല വ്യക്തികൾക്കും അപ്രധാനങ്ങളായി മാ റുന്നു. ആത്മഹത്യ വളരെയധികം വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. ഇന്നത്തെ സംസ്കാരം ജീവന്റെ തുടിപ്പുകളെ നശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസത്തിന്റെ ഉറവ കൾ പകർന്നുകൊടുക്കുക എന്ന ദൗത്യം സഭയ്ക്ക് ഇത്തരുണത്തിൽ ഭരമേൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

വിശ്വാസം ഒരിക്കലും ഒരു കേട്ടുകേഴ്‌വിയില്ല. ക്രിസ്തുവാകുന്ന ജീവജലത്തിന്റെ അനുഭവത്തിലേക്ക് മറ്റുള്ളവരെ നയിക്കുവാൻ നമുക്ക് കഴിയണം. എന്നെയും നിങ്ങളെയും വിളിക്കുന്നത് ജീവജലത്തിന്റെ ഉറവ യായ ക്രിസ്തുവിനെ മറ്റുള്ളവർക്ക് കാട്ടിക്കൊടുക്കുവാനാണ്. പരിശുദ്ധാ ത്മാവ് പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ജീവജലത്തിന്റെ ഉറവയായ കർത്താവ് നമ്മോടൊപ്പം എപ്പോഴും ഉണ്ട്. നമ്മുടെ തലമുറകളോട് ജീവജലത്തിന്റെ ഉറവയെപ്പറ്റി പറയുവാൻ നമുക്ക് കഴിയണം.

പ്രസംഗകൻ : റവ. ഡോ. സാമുവേൽ കമലേശൻ

ഉത്തമ കുടുംബം സമൂഹത്തിന്റെ ശക്തമായ അടിത്തറ

കുടുംബത്തിൽ ഇന്ന് പാപത്തിന്റെ ശാപങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്നു. ചെയ്യേണ്ടതു പലതും നാം ചെയ്യുന്നില്ല. യേശുവിൻ കുടുംബത്തിൽ സന്തോഷവും സമാധാനവും ആനന്ദാതിരേകവും ഉണ്ട്. കാരണം രാജാധി രാജൻ യേശുവാണ് അതിന്റെ നായകൻ.

ഇന്ന് കേരളത്തിൽ വലിയ മാളികകൾ കാണാം. അവിടെ താമസിക്കുന്നത് രണ്ടുപേർ മാത്രം. വീടുകൾ പരിഷ്കരിക്കുന്ന കാര്യത്തിലും നാം പിന്നിലല്ല. വീടുകൾ പരിഷ്കരിക്കുമ്പോൾ നാലു കാര്യങ്ങൾ നമുക്ക് ബോധ്യപ്പെടും.

1. ആഗ്രഹിക്കുന്നതിനേക്കാൾ സമയം വേണ്ടിവരും.
2. ധാരാളം പണച്ചിലവുണ്ട്.
3. നിലവിലുള്ള വീടിന്റെ സംവിധാനം അലങ്കോലപ്പെടുന്നു.
4. വളരെ നിശ്ചയദാർഢ്യത്തോടുകൂടി നമുക്കു മുമ്പോട്ടു പോകേണ്ടിവരും.

നമ്മുടെ കുടുംബമാകുന്ന ഭവനം പുനർക്രമീകരണം ചെയ്യണമെങ്കിൽ ഉത്തമ ശിൽപിയായ ദൈവത്തിന്റെ അനുവാദവും അനുഗ്രഹവും നമുക്കാവശ്യമാണ്.

ഉൽപ്പത്തി 2:18-25 ൽ മനുഷ്യനെ നിർമ്മിച്ച ശിൽപിയുടെ ആഗ്രഹമെന്താണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ശിൽപി നമ്മോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നത് എന്താണ് ?

ഉൽപ്പത്തി 1:12,18, 21, 31 വാക്യങ്ങളിൽ ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചത് എല്ലാം നല്ലത് എന്നു പറയുന്നു. ഉൽപ്പത്തി പുസ്തകം 2-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ മനുഷ്യൻ ഏകനായിരിക്കുന്നത് നന്നല്ല എന്ന് ദൈവം കണ്ടു.

മനുഷ്യൻ ഏകനായിരിക്കുമ്പോൾ അവൻ അപൂർണ്ണനാണ്. ദൈവവുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ നിന്നും ലഭിക്കുന്ന നന്മകൾ പങ്കുവയ്ക്കപ്പെടണം.

ഉൽപ്പത്തി 2:18-ൽ "അനന്തരം യഹോവയായ ദൈവം, മനുഷ്യൻ ഏകനായിരിക്കുന്നതു നന്നല്ല, ഞാൻ അവന്നു തക്കതായ ഒരു തുണം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കും എന്ന് അരുളിച്ചെയ്തു". ശൂന്യത നികത്തുന്നതിനായി പുരുഷന് യോജിക്കുന്ന ഒരാളായി സ്ത്രീയെ സൃഷ്ടിച്ചു. ഭാര്യയും ഭർത്താവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന അതേ പ്രയോഗംതന്നെയാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനത്തെ സൂചിപ്പിക്കുവാൻ വേദപുസ്തകത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ഇനി പുതിയ നിയമഭാഗത്തേക്ക് നമുക്കു ശ്രദ്ധ തിരിക്കാം. എഫേ. 5:21. എന്തിനാണ് കുടുംബത്തിൽ അന്യോന്യം കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കേണ്ടത്. വിട്ടുവീഴ്ച കുടുംബത്തിൽ അത്യാവശ്യമാണ്. ഞാനും പരിഭാഷ ചെയ്യുന്ന അച്ചനും തമ്മിൽ ഒരുമിച്ചു നിന്നില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ പറയുന്നതൊക്കെ അബദ്ധമായി മാറും. അച്ചൻ അച്ചന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യമാണ് അടിയറ വയ്ക്കുന്നത്. ഇവിടെ കീഴടക്കുകയല്ല, കീഴടങ്ങുകയാണ്. ക്രിസ്തീയ കുടുംബത്തിൽ ഭർത്താവ് ഭാര്യയ്ക്കും ഭാര്യ ഭർത്താവിനും കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇരുവരും കർത്താവിന് കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

എഫേ. 5:22-ൽ പൗലൊസ് ഇത് ഊന്നിപ്പറയുന്നു. 'കീഴടങ്ങിയിരിക്കുക' എന്നത് കീഴടക്കുക എന്നല്ല. മറിച്ച് ക്രിസ്തുവുമായുള്ള ബന്ധത്തിലുള്ള സമർപ്പണമാണ്.

1 കോരി. 11:3.......... രണ്ടുപേർ ഒന്നിച്ചു ചേർന്ന് ചെയ്യേണ്ട കാര്യമാണ് നാം അവിടെ കാണുന്നത്. ഇത് പദവിയേക്കാൾ ഉത്തരവാദിത്വമാണ്.

സ്ത്രീ എന്നത് ഏതോ ഒരു അപകട സമയത്ത് ദൈവം കാണിച്ച ബുദ്ധിമോശമല്ല. ഉൽപ്പത്തി. 2:24-ൽ ക്രിസ്തീയ കുടുംബത്തിന്റെ അടിത്തറ ഭാര്യയും ഭർത്താവും തമ്മിലുള്ള ഐക്യമാണെന്നു കാണാം. കർത്താവും പൗലോസ് അപ്പൊസ്തോലനും കുടുംബത്തെപ്പറ്റി പറയുമ്പോഴൊക്കെയും ഇതുതന്നെയാണ് വിവക്ഷ. ക്രിസ്തീയ കുടുംബത്തെപ്പറ്റി സുപ്രധാനമായ ചില കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

1. അവർ പഴയ ബന്ധങ്ങൾ വിട്ടു പിരിയുന്നു:- ഇത് അപ്പനോടും അമ്മയോടും ബാധ്യത ഇല്ല എന്നുള്ളതല്ല പ്രത്യുത അപ്പനെയും അമ്മയെയും വിട്ടുപിരിഞ്ഞ് കുടുംബം എന്ന പുനഃസൃഷ്ടി നടത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.
2. പറ്റിച്ചേരുന്ന അനുഭവം:- ഇത് സ്ഥായിയായ അനുഭവമാണ്. സ്നേഹവും സമർപ്പണവും കുടുംബജീവിതത്തിൽ ആവശ്യംവേണ്ട കാര്യങ്ങളാണ്. സ്നേഹം നമ്മിൽനിന്ന് അർപ്പണം ആവശ്യപ്പെടുന്നു. സ്നേഹവും അർപ്പണവും ചേർന്ന് മൂന്നാമത്തെ ഗുണമായി ഐക്യം ഉണ്ടാക്കുന്നു.

ദക്ഷിണ ആഫ്രിക്കയിലെ ആമസോൺ നദി, രണ്ടു ചെറു നദികൾ ചേർന്നതാണ്. ഒന്നിന് കറുത്ത നിറവും മറ്റൊന്നിന് ചുവന്ന നിറവുമാണ്. ഇത് രണ്ടും ചേർന്ന് ഒഴുകുന്നു. പക്ഷെ ആ നദിയിലെ മൽസ്യങ്ങൾ ഇവയൊന്നും അറിയാതെ അതിൽ ജീവിക്കുന്നു. ഇതുപോലെയാണ് നമ്മുടെ ജീവിതവും.

ആമസോമിന് മറ്റൊരു ഗുണ വിശേഷംകൂടിയുണ്ട്. എത്ര വലിയ കപ്പൽ വേണമെങ്കിലും അതിലൂടെ പോകുന്നു. കറുത്ത വെള്ളവും ചുവന്ന വെള്ളവും ഒരുമിച്ചാണ് ഈ കപ്പലിനെ വഹിക്കുന്നത്. അവർ പരസ്പരം കലഹിക്കുന്നില്ല. ഇരുവരും ചേർന്ന് ഭാരം വഹിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തീയ കുടുംബത്തിൽ എങ്ങനെയാണ് ഐക്യം ഉണ്ടാകേണ്ടത്.

വി: പൗലോസിന് ഭർത്താക്കന്മാരോട് പറയാനുള്ളത് എഫേ. 5:28-ൽ പറയുന്നു. ക്രിസ്തീയ കുടുംബത്തിലെ സ്നേഹം അകമേ നിന്ന് ഉയരേണ്ടതാണ്. ഭവനത്തിലെ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസം തീർക്കുവാൻ ഭർത്താവാണ് ആദ്യം ശ്രമിക്കേണ്ടത്. ഇത് പുരുഷന്റെ ചുമതലയാണ്.

5:27-29 വാക്യങ്ങളിൽ സ്നേഹം അംഗീകരിക്കുകയും ശുദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ട ഒരു ഗുണമായി കാണുന്നു. മറ്റൊരുവനെ നമുക്കുവേണ്ടി രൂപപ്പെടുത്തുവാൻ സാധ്യമല്ല. കുശവന്റെ കയ്യിലെ കളിമണ്ണുപോലെ ദൈവത്തിന് വഴങ്ങിക്കൊടുക്കുക മാത്രമേ നമുക്കു ചെയ്യുവാൻ കഴിയൂ. പുരുഷനും സ്ത്രീക്കും പരസ്പരം രൂപപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയും. പക്ഷെ അതിനു സമയം ആവശ്യമാണ്. പുരുഷന്മാരേ നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയെ നിങ്ങൾക്കു സ്നേഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ മറ്റൊരു സ്ത്രീയെ മനസ്സിൽവച്ചു പൂജിക്കുന്നു എന്നർത്ഥം. സ്നേഹിതാ ഇത് ഏതു സംസ്കാരത്തിലും അപകടകരമാണ്. നിങ്ങളുടെ ഭാര്യ സുന്ദരിയാണെന്ന് അവസാനമായിയെപ്പോഴാണ് നിങ്ങൾ അവളോട് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുക. ഭാര്യയോട് നിങ്ങൾക്ക് കടപ്പാടും സ്നേഹവും ഉണ്ട്.

5. അത് വളരുന്ന സ്നേഹമാണ്. നാൾതോറും വളരുന്ന സ്നേഹം. കുട്ടികളെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു വാക്ക് പറയട്ടെ. ചില കാര്യങ്ങൾ മാതാപിതാക്കളോട് എനിക്ക് പറയുവാനുണ്ട്.

കൗമാര പ്രായക്കാർ സാധാരണയായി പറയുന്ന പരാതികളാണിവ.

1. മാതാപിതാക്കൾ പറയുന്ന കാര്യത്തിൽ നിജമില്ലാത്തവരാണ്.
2. അപ്പന്മാർ തെറ്റുചെയ്താൽ ഒരിക്കലും തെറ്റാണെന്ന് സമ്മതിക്കുന്നില്ല.
3. കുട്ടികൾ എന്തെങ്കിലും ചോദിച്ചാൽ അവരോട് സത്യസന്ധമായ ഉത്തരം പറയുവാൻ നാം വിമുഖത കാണിക്കുന്നു.
4. കുട്ടികൾക്ക് അവരുടേതായ വ്യക്തിത്വം ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുവാൻ നാം അനുവദിക്കുന്നില്ല.
5. അപ്രധാനമായ കാര്യങ്ങൾക്ക് അവർ അമിത പ്രാധാന്യം നല്കുന്നു. എന്നാൽ പ്രാധാന്യമുള്ള കാര്യങ്ങൾ ലഘൂകരിച്ചു കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
6. ജീവിതത്തിലെ പ്രശ്നങ്ങളുടെ കാരണം അന്വേഷിക്കാറില്ല.
7. കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് നാം മതിയായ അംഗീകാരം നല്കണം.
8. പരാജയപ്പെടുവാനുള്ള അനുവാദം കുട്ടികൾക്ക് ശിക്ഷണത്തോടൊപ്പം നൽകണം.
9. യൗവന പ്രായക്കാരോടൊപ്പം സമയം ചെലവഴിക്കുവാൻ മാതാപിതാക്കൾക്ക് പലപ്പോഴും കഴിയുന്നില്ല.

നാം ഒരു ബാങ്കിൽ പണം നിക്ഷേപിക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ ആ ബാങ്കിൽ നിന്നും ചെക്കെഴുതുവാൻ സാധിക്കാത്തതുപോലെ, അവർക്കുവേണ്ടി സമയം ചെലവിടാതെ അവരിൽനിന്നും ഒന്നും പ്രതീക്ഷിക്കരുത്.

അനുരഞ്ജനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള അനുസരണം നമുക്കാവശ്യമാണ്. അനുരഞ്ജനത്തിന്റെ ഒരു വാക്ക് ഇന്ന് നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ ഭാര്യയോടോ ഭർത്താവിനോടോ പറയാൻ കഴിയുമോ? നിങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം നിങ്ങൾക്ക് പണയപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയുമോ? അനുസരണത്തോടെ ദൈവത്തെ അനുഗമിക്കുവാൻ കഴിയുമോ?

സമർപ്പണത്തിന്റെ ഭൂമിയായ മാതാമൺ അതിനായി മാറട്ടെ. ഞങ്ങളോ ഒന്നാക്കിത്തീർക്കേണമേ എന്ന് നമുക്ക് പ്രാർത്ഥിക്കാം. ഞാൻ എന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം എന്റെ പങ്കാളിയുടെ മുമ്പിൽ അടിയറവെയ്ക്കുന്നു എന്നു പറയുവാൻ കഴിയുമോ? ഞങ്ങളുടെ ജീവിതം മാതൃകയാക്കി ഞങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ വളരുന്നു എന്ന ബോധം ഞങ്ങൾക്കു തരേണമേ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കാം.

മാർത്തോമ്മാ സണ്ടേസ്കൂൾ സമാജത്തിന്റെ നവതിയാഘോഷങ്ങളുടെ സമാപന സമ്മേളനം

അദ്ധ്യക്ഷൻ : റൈറ്റ്. റവ. ഗീവർഗ്ഗീസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ്

അദ്ധ്യക്ഷ പ്രസംഗം

യേശുവിലേക്ക് കുട്ടികളെ ആനയിക്കുക

സാക്ഷര കേരളം സുന്ദര കേരളം എന്നു പറയുമെങ്കിലും ഇന്നത്തെ കുട്ടികളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ രാക്ഷസ കേരളമാണോ എന്ന് സംശയം തോന്നും. ഇത്തരുണത്തിൽ നമുക്ക് എന്തു ചെയ്യുവാൻ കഴിയും? ഒന്ന്, യേശുവിനെ അവർക്കു കൊടുക്കുവാൻ നമുക്കു കഴിയണം. തീർച്ചയായും യേശുവില്ലാത്ത ജീവിതം ശൂന്യമാണ്.

രണ്ട്, സ്കൂളിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ നാം നല്ല തയ്യാറെടുപ്പുകൾ നടത്തും. എന്നാൽ മനസ്സിനെ രൂപപ്പെടുത്തുന്ന സണ്ടേസ്കൂൾ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ എത്രമാത്രം ശുഷ്കാന്തിയോടെയാണ് പരിശ്രമിക്കുന്നത്.

പാപപങ്കിലമായ നമ്മുടെ വസ്ത്രം ഊരുവാൻ, കർത്താവിന്റെ തേജസ്സു ധരിക്കുവാൻ ഈ കൺവൻഷൻ സഹായിക്കട്ടെ. അതാണ് സുവിശേഷം. 'നിന്റെ വാക്കുപോലെ സംഭവിക്കട്ടെ' എന്നു നമുക്കു പറയുവാൻ സാധിക്കണമെന്നു മാത്രം. ജീവിതത്തിന്റെ ദുർഗ്ഗന്ധം മാറ്റി സുഗന്ധം പരത്തുവാൻ നമുക്ക് കഴിയണം. സുന്ദര വസ്ത്രവുമായി അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട ക്രമീകരണങ്ങളുമായി ദൈവം നമ്മുടെ ഇടയിലുണ്ട്. ദൈവീക അലങ്കാര വസ്ത്രങ്ങളോടെ സുന്ദരമായ ജീവിതം നയിക്കുവാൻ ഈ നവതിയാഘോഷ പരിപാടികൾ നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ.

റൈറ്റ്. റവ. ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ തീയഡോഷ്യസ്

ലൂക്കൊ. 12:13 മുതൽ 21 വരെ

"ദൈവ വിഷയമായി സമ്പന്നരാകുവിൻ"

ഈ വർഷത്തെ മാരാമൺ കൺവൻഷന്റെ പ്രധാന ചിന്താവിഷയം "ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് തിരിയുക പ്രത്യാശയിൽ സന്തോഷിക്കുക" എന്നതാണ്. ലോകത്തിന് നൽകപ്പെട്ട പ്രത്യാശ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവാകുന്നു. മാനസാന്തരപ്പെട്ട് ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് തിരിയുക എന്നതാണ് ഇതിന്റെ അർത്ഥം. ഇത് ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആവശ്യമാണ്. ഇന്ന് ലോകത്തെ ഗ്രസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വലിയ ഒരു പാപത്തിലേക്ക് നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ തിരിക്കാം. മനുഷ്യന് ദൈവം നൽകിയിരിക്കുന്ന ഒരു ദാന മാണ് സമ്പത്ത്. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ ദാനമായ ഈ സമ്പത്തിനെ ദൈവദാനം എന്ന് ചിന്തിക്കാതെ സമ്പത്തിനെ ദൈവമാക്കുന്നതാണ് ആധുനിക പാപം.

ഇവിടെ ഒരു മനുഷ്യൻ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നു. ദൈവ സന്നിധിയിൽ വരുന്ന മനു ഷ്യൻ ആഗ്രഹിക്കേണ്ടത് ദൈവത്തിൽനിന്നും എങ്ങനെ അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കാം എന്നതായിരിക്കണം. എന്നാൽ ഈ മനുഷ്യൻ തന്റെ ആഗ്രഹം നേടിയെടുക്കുവാൻ എപ്രകാരം ദൈവത്തെ ഉപയോഗിക്കാം എന്ന് ചിന്തിക്കുന്നു. ഈ മനുഷ്യനെ ബോധവാനാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി യേശു ഒരു ഉപമ ഇവിടെ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ധനികനായ ഒരു മനുഷ്യന്റെ ഉപമയാണ് കർത്താവ് ഇവിടെ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ധനവാനായ മനുഷ്യന്റെ ധനപരമായ വിഷയങ്ങളിൽ യേശു ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകിയപ്പോൾ അതിനോടുള്ള പ്രതികരണം എന്നവണ്ണം ധനവാൻ ദുഃഖിതനായി മടങ്ങിപ്പോയി. ധനവും സമ്പത്തും തിന്മയാണ് എന്ന് പറയുന്നതിനല്ല കർത്താവ് ശ്രമിച്ചത്. മറിച്ച് ദൈവവിഷയമായി സമ്പന്നനാകുക എന്നതാകുന്നു. യേശുക്രിസ്തു നിരാലംബരോടും ആശയറ്റവരോടും കൂടെ സഹവസിക്കുവാൻ താല്പര്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

താൻ ഉദ്ദേശിച്ചതിന് ഉപരിയായി സമൃദ്ധി വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ ധനവാനായ മനുഷ്യന്റെ ഉള്ളിൽ അഹം എന്ന ഭാവം ഉടലെടുത്തു. അത് അവനെ അഹങ്കാരിയാക്കിത്തീർക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ദാനം എന്ന് ചിന്തിക്കേണ്ട മനുഷ്യൻ സ്വന്ത കഴിവുകളിൽ പ്രശംസിക്കുന്നു. കർത്താവ് ഈ മനുഷ്യനെ ഒരു ഭീരുവായും ഭോഷനായും ചിത്രീകരിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ ചുറ്റുപാടുകളിൽ ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ആർജ്ജിക്കുന്നതിന് മാർഗ്ഗങ്ങൾ നമ്മുടെ മുൻപിൽതുറക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതിനുവേണ്ടി മാത്രം ജീവിതം ഉഴിഞ്ഞു വച്ചിരിക്കുന്ന പ്രവണത ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിൽ കാണുന്നു. യൂദായുടെ അനുഭവം ഇതിന് ഉദാഹരണമാണ്. എന്നാൽ ഈ സമ്പത്ത് നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ആധിപത്യം പുലർത്തി നമ്മെ അടിമയാക്കും എന്നത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ജീവിതത്തിൽ ആവശ്യമുള്ളത് ലഭിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്. പക്ഷേ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെല്ലാം ലഭിക്കണം എന്ന് ചിന്തിക്കുന്നത് അപകടമാണ്. മനുഷ്യന് കൂടുതൽ സമ്പത്ത് സ്വരൂപിക്കുവാൻ ഉള്ള പ്രവണത ദൈവം നമുക്ക് തന്നിട്ടുള്ള അനുഗ്രഹവും സ്നേഹവും മറ്റുള്ളവർക്ക് നൽകുന്നതിൽനിന്ന് നമ്മെ തടയുന്നു. ഈ ഉപമയിൽ ധനവാനായ മനുഷ്യന്റെ പ്രതികരണവും ഇതുതന്നെയാണ്. തന്റെ കളപ്പുരകളെ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ അവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. സമ്പാദ്യം മോഹിക്കുന്നവൻ സമ്പാദ്യംകൊണ്ട് തൃപ്തി അടയുകയില്ല. ജീവിതത്തിൽ തൃപ്തിയടയുവാൻ ദൈവവിഷയമായി നാം സമ്പന്നരാകണം. ധനമോഹം ജീവിതത്തിൽ നിഷ്ക്രിയത്വം വർദ്ധിക്കുന്നതിന് കാരണമായി തീരുന്നു. ജീവിതത്തിന്റെ നഷ്ടങ്ങളുടെ പട്ടിക എണ്ണി ദുഃഖിക്കുന്ന ധനികർ ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിൽ വിരളമല്ല.

ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുകയും ആഗ്രഹങ്ങളെ അതിജീവിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് കരണീയമായിട്ടുള്ളത്. തനിക്ക് തന്നേ നിക്ഷേപിക്കരുത് എന്ന് 21-ാം വാക്യത്തിലൂടെ കർത്താവ് പറയുന്നു. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ തിരുത്തേണ്ടതായ പിഴവുകൾ ഉണ്ടോ? എങ്കിൽ അത് തിരുത്തി ദൈവവിഷയമായി സമ്പന്നനാകുവാൻ നമുക്ക് സാധിക്കണം.

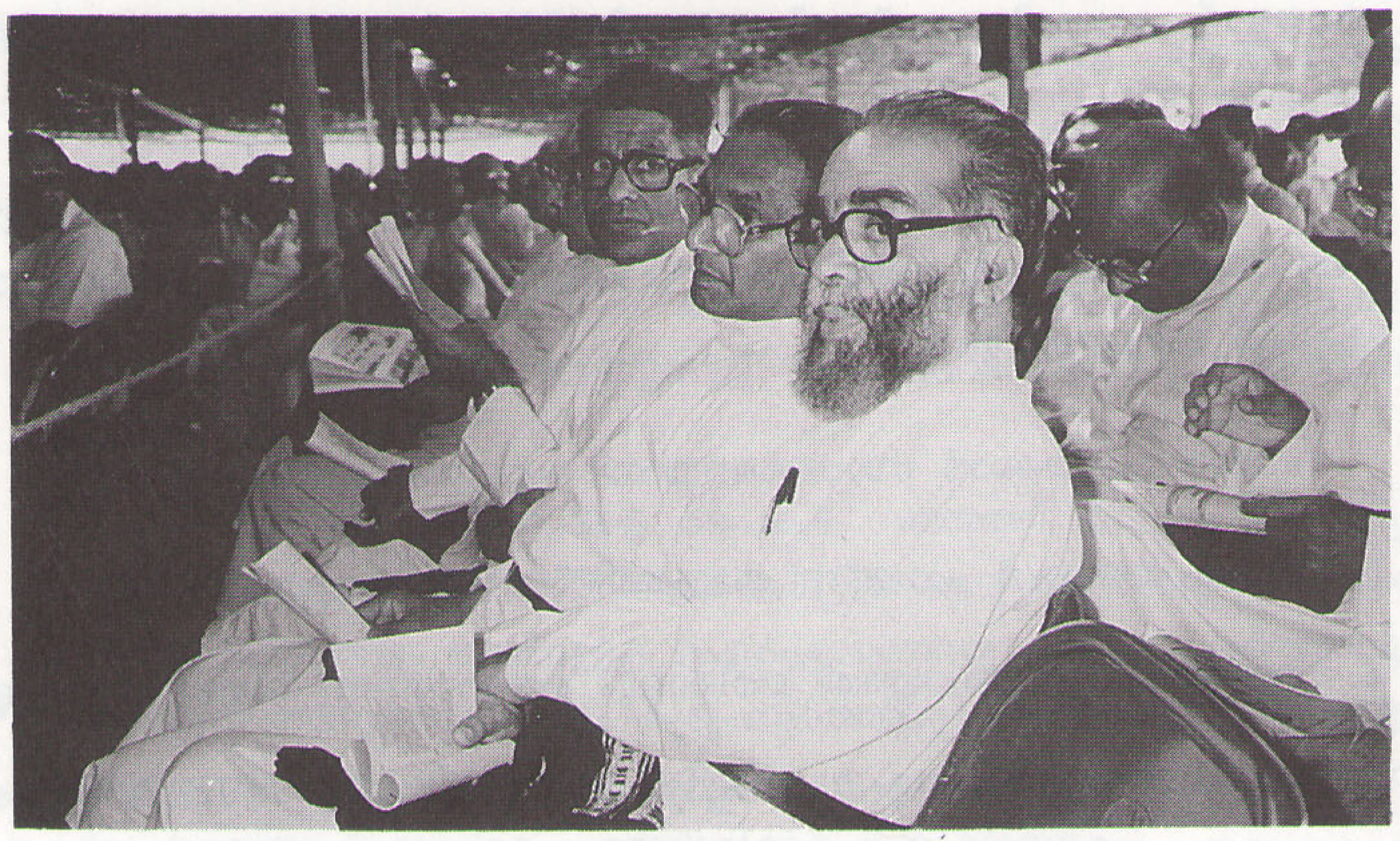

നമ്മുടെ ജീവിതം ഇന്ന് സമ്പത്തിൽ കുടുങ്ങിയിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതിൽ നിന്നും വിമുക്തി നേടുവാൻ നമുക്ക് സാധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ജീവിതത്തിൽ സുരക്ഷിതത്വം നൽകും എന്ന് ചിന്തിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ നാളെ അസ്ഥിരമായി മാറിയേക്കാം. ദ്രവ്യാഗ്രഹത്തിൽ മാത്രം മനസ്സ് കേന്ദ്രീകരിച്ച് പോകാതെ ദൈവ ഇഷ്ടം മനസ്സിലാക്കി അത് പ്രാവർത്തികമാക്കുവാൻ നമുക്ക് സാധിക്കണം. ദൈവം നമുക്ക് തന്നിട്ടുള്ളത് ദൈവഹിതത്തിനായി വ്യവസ്ഥ കൂടാതെ സമർപ്പിക്കുവാൻ നമ്മുക്ക് സാധിക്കണം.

ദൈവകൃപയുടെ അവകാശികളാകുവാൻ ദൈവം നമുക്ക് കുടുംബ ജീവിതം നൽകിയിരിക്കുന്നു. മക്കൾ ദൈവത്തിന്റെ ദാനം എന്ന് നമുക്ക് ചിന്തിക്കുവാൻ കഴിയുന്നുണ്ടോ? ഇന്ന് സമൂഹത്തിൽ തെരുവു കുട്ടികൾ, കുട്ടിതൊഴിലാളികൾ മുതലായവ വർദ്ധിക്കുന്നതിന് കാരണമെന്താണ്? ദൈവത്തിന്റെ ദാനത്തെ നാം അവഗണിക്കുന്നു എന്നാണ് ഇത് വെളിവാക്കുന്നത്. സമൂഹത്തോട് നമുക്ക് ഒരു കടപ്പാടുണ്ട്. മറ്റുള്ളവരെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനും കരുതുന്നതിനും നാം മറന്നു പോകരുത്. ദൈവത്തിൽ ആശ്രയം വെക്കാതെ ഭൗതികതയിൽ ആശ്രയം വെക്കുമ്പോൾ 'മൂഢാ' എന്ന വിളി നാം കേൾക്കേണ്ടിവരും. ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ സന്ദേശം ലോകത്തിന് നൽകപ്പെടുവാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നമുക്ക് ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ അനുഭവം ദർശിക്കുവാൻ കഴിയണം. ദൈവ വിഷയത്തിൽ 'സമ്പന്നരാകുവാൻ ദൈവം നമ്മോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഈ ദൈവത്തേക്കാൾ അധികമായി ധനത്തെ മോഹിക്കുവാൻ നമുക്ക് ഇടയായിട്ടുണ്ടോ? രണ്ട് യജമാനന്മാരെ സേവിപ്പാൻ ആർക്കും കഴിയുകയില്ല. സകല ദ്രവ്യാഗ്രഹവും സൂക്ഷിച്ച് ഒഴിഞ്ഞ്കൊൾവിൻ". വസ്തുവകയല്ല മനുഷ്യനെ സമ്പന്നനാക്കുന്നത്. ദൈവം വലിയവൻ എന്നറിഞ്ഞ് ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിപ്പാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവ് നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ.

റവ. ഡോ. വില്യം. പി. ബാർക്കർ

<u>*പരിഭാഷ: റവ.ജോർജ്ജ് മാത്യു.*</u>

വിഷയം:- "സ്ത്രീകളോടുള്ള യേശുവിന്റെ സമീപനം"

ആദിമ കാലത്തെ വിശ്വാസം സ്ത്രീകൾ ജോലികൾ ചെയ്യുന്നതിന് വേണ്ടി മാത്രമായി നിയമിക്കപ്പെട്ടവർ എന്നാണ്. ഭവനത്തിലെയും ചുറ്റുപാടുകളിലെയും ജോലികൾ സ്ത്രീകൾ തന്നെ ചെയ്യണം. പല പണ്ഡിതന്മാരും സ്ത്രീകളെപ്പറ്റി പല തരത്തിലാണ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ആദി കാലത്തു ബാബിലോണിൽ രണ്ടു തരത്തിലെ വീക്ഷണങ്ങളാണ് പ്രാബല്യത്തിൽ വരുത്തിയിരുന്നതു. അതായതു സ്ത്രീ, പുരുഷൻ. ആ കാലത്ത് ഒരു സ്ത്രീ ഒരു പെൺകുഞ്ഞിനെ പ്രസവിച്ചാൽ അവൾ എൺപതു ദിവസം അശുദ്ധമായിരിക്കേണം. ആൺകുഞ്ഞിനെ പ്രസവിച്ചാൽ നാല്പതു ദിവസത്തെ അശുദ്ധി പാലിക്കേണം. യേശുവിന്റെ കാലത്തു സ്ത്രീകളെ ന്യായപ്രമാണം ഉപയോഗിക്കുവാനോ പ്രാർത്ഥിക്കുവാനോ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. യെഹൂദൻ ഒരു സ്ത്രീയെ രണ്ടാം തരമായി കണ്ടിരുന്നു. അതു മാത്രമല്ല യെഹൂദരുടെ പ്രാർത്ഥനകളിലും ഇതു വളരെ പ്രതിഫലിച്ചിരുന്നു. സമൂഹവും നിയമങ്ങളും സ്ത്രീക്കു യാതൊരുവിധ പങ്കാളിത്തമോ പ്രാതിനിത്യമോ കൊടുത്തിരുന്നില്ല. ആരാധനാലയങ്ങളിലും സ്ത്രീകൾക്കു പ്രത്യേക സ്ഥലമാണ് നൽകിയിരുന്നതു. ഈ വിധത്തിൽ പഴയനിയമ കാലത്തു സ്ത്രീക്കു പല വിധത്തിൽ വളരെ ശോചനീയമായ അവസ്ഥയാണ് അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടി വന്നതു.

എന്നാൽ യേശുക്രിസ്തു മനുഷ്യരെ രണ്ട് വിധത്തിൽ കണ്ടിരുന്നില്ല. മറിച്ച് സ്ത്രീകൾക്കു ലഭിക്കേണ്ട ന്യായമായ വിലയും, സ്ഥാനമാനവും, അംഗീകാരവും നൽകിയിരുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിലൂടെയാണ് ഇവ ആധുനിക സഭയ്ക്കു നൽകപ്പെട്ടതു.

ലൂക്കോസിന്റെ സുവിശേഷം ശ്രദ്ധിച്ചാൽ മറ്റുള്ള എഴുത്തുകാരേക്കാൾ കൂടുതൽ സ്ത്രീകൾക്ക് പ്രാധാന്യം നൽകിയിരുന്നു. ഇതിൽ 31 സ്ത്രീകളെ കുറിച്ച് പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. മറ്റ് ഒരു സുവിശേഷത്തിലും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലാത്ത പതിമൂന്നു സ്ത്രീകളെ ലൂക്കോസ് പരിചയപ്പെടുത്തുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സ്ത്രീകളോടുള്ള സമീപനം ശ്രദ്ധേയമാണ്. അതായതു ഒരു പുരുഷനെ സൗഖ്യമാക്കിയതായി രേഖപ്പെടുത്തിയാൽ അതിനടുത്തായി സ്ത്രീയെക്കുറിച്ചു പ്രതിപാദിക്കും. ഇതു ലൂക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ മാത്രം കാണുന്ന പ്രത്യേകതയാണ്. ഇവയിലൂടെയെല്ലാം യേശുവിന്റെ മുന്നിൽ സ്ത്രീക്കും പുരുഷനും തുല്യരാണെന്നു വ്യക്തമാണ്.

ലൂക്കോസിന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ സ്ത്രീകൾക്കു പ്രാധാന്യം കൊടുക്കുന്ന പതിനേഴു ഉദാഹരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. അതിൽ കർത്താവിന്റെ അമ്മ മറിയ തുടങ്ങി ശവക്കല്ലറയിൽ കണ്ടെത്തിയ സ്ത്രീകൾ വരെ.

മറിയ

വേദപുസ്തകത്തിലെ ആദ്യത്തെ സ്ത്രീയായിട്ടാണ് ലൂക്കോസ് മറിയയെ ചിത്രീകരിക്കുന്നതു. പുതിയ നിയമത്തിലെ ആദ്യത്തെ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞയായും ആദ്യത്തെ ക്രിസ്ത്യാനിയായും മറിയയെ കാണുന്നു. സഖര്യാവിന് തന്റെ ഭാര്യയെക്കുറിച്ചുള്ള ദൂതാണ് ലഭിച്ചത് എന്നാൽ അതു ഒരു വിപ്ലവാത്മകമായിട്ടുള്ള ഒരു വാക്കായിട്ടു മാത്രമേ സഖര്യാവിനു കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളു. എന്നാൽ കർത്താവിന്റെ അമ്മയായ മറിയയ്ക്കു ലഭിച്ച തന്നെക്കുറിച്ചു ലഭിച്ച ദൂത് സഖര്യാവിൽ നിന്നും തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ രീതിയിലാണ് പ്രതികരിച്ചതു. കാരണം ആ ദൂത് മറിയ അതേപടി സ്വീകരിക്കുകയും അതിൽ വിശ്വസിക്കുകയും കൂടുതൽ അറിയുവാനായി ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. മറിയയുടെ ജീവിതത്തിലെ അവർണ്ണനീയമായ വാർത്തയായിരുന്നു ഇത് എങ്കിലും ലോക രക്ഷകനായ മശിഹായുടെ മാതാവാകുവാൻ വേണ്ടി കൊടുക്കേണ്ടിവരുന്ന വില വളരെ വിലയേറിയതായിരുന്നു. അതിൽ അവൾ പൂർണ്ണമായി കീഴ്പ്പെട്ടു. ഇവിടെ മറിയയുടെ സ്വഭാവ ശ്രേഷ്ഠതയും ദൈവവിശ്വാസവും എടുത്തു കാട്ടുകയും എക്കാലവും ഉള്ള മനുഷ്യർക്കും ഇതൊരു മാതൃകയുമാണ്. മറിയ എന്ന വാക്കിനർത്ഥം അനുഗ്രഹീത എന്നാണ്. ആ പേരിന് തികച്ചും അന്വർത്ഥമായ ജീവിതം നയിച്ച വ്യക്തിയായിരുന്നു മറിയ.

സ്ത്രീകളെ കർത്താവ് അംഗീകരിക്കുന്നതിന് 17 ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണുവാൻ കഴിയും. അത് അല്പമായി ശ്രദ്ധിക്കാം.

1. 1:26-56- യേശുവിന്റെ അമ്മ മറിയ

   2:1-7, 2:16:24
2. എലിസബെത്ത് - 1:5-25, 36-60
3. ഹന്ന - 2:36-38
4. നയീനിലെ വിധവ - 7:11-15
5. ശീമോന്റെ ഭവനത്തിലെ പാപിനിയായ സ്ത്രീ - 7:36-50
6. സ്ത്രീ ശിഷ്യകൾ - 8:1-3
7. രക്തസ്രവക്കാരി സ്ത്രീ - 8:43-48
8. യായിറോസിന്റെ മകൾ - 8:40-42; 49-56
9. മാർത്തയും മറിയയും - 10:38-42
10. മക്കളിൽകൂടെയോ ഭർത്താവിൽകൂടെയോ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ ലഭിക്കാതിരുന്ന സ്ത്രീകൾ - 11:27-28
11. കൂനിയായ സ്ത്രീ - 13:10-17
12. സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ച് പരാമർശമുള്ള ഉപമകൾ - 15:8-10
    a. ദ്രഹ്മ - 15:8-10
    b. 10 കന്യകമാർ - 17:34-37
    c. ന്യായാധിപന്റെ അടുക്കൽ എത്തിയ സ്ത്രീ - 18:1-5
13. ദൈവാലയത്തിൽ രണ്ട് കാശ് ഇട്ട വിധവ - 21:1-4
14. ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവരായ സ്ത്രീകൾ - 21:23
15. പത്രോസിന്റെ വേലക്കാരി - 22:55-58
16. കുരിശിങ്കൽ എത്തിയ സ്ത്രീ - 23:49
17. ശവക്കല്ലറയിൽ എത്തിയ സ്ത്രീ - 24:1-17

A Tribute to Our Mothers

Roy Abraham Thomas, *BD-II Student at M.T. Seminary,* Kottayam

More precious than all the diamonds in the world, more sweeter than the honey from a honey-comb, more beautiful than a rose in all its splendor... our mothers are all this and more. On May 11, according to tradition, our country will recognize mothers for all that they have given to America. On May 11, in response to the unique contributions of mothers throughout the Mar Thoma Church Diocese of North America & Europe, the youths of this diocese should take it upon themselves to pay special tribute to their mothers. As Mother's Day 1997 comes and goes, the legacy which our mothers have created for us will never cease to inspire us.

It was in 1965 that Lyndon B. Johnson signed into law the 'Immigration Act of 1965' which put an end to fifty years of restriction based on racial and ethnic considerations. Thus began 'the era of liberalization' (Thomas, p. 5), the major effect of which was that racial groups other than whites entered the United States in large numbers. AS far as Asian Indians are concerned, 'the era of liberalization' was the most significant window of opportunity by which many entered America. While the liberal trends of the 1960's brought on an ethnic revival, racial discrimination, banned by 'law', continued to lurk in the heart of 'white America'. It was into such a social climate that our mothers, God bless their boldness, ascended into and were forced to accomodate themselves to.

It was at this very same time in America's history that the very fabric of Christian family values that had held the nation together was torn apart. For some time, even before the first Mar Thomites landed on American soil, the young people of America had been fighting against their parent's impoverished values of personal peace and affluence. Francis Schaeffer in his highly publicized book How Should We Then LIve? The Rise and Decline of Western Thought and Culture argues that parents had adopted new meanings for personal peace and affluence.

'Personal peace' meant just to be let alone, not to be troubled by the troubles of other people, whether across the world or across the city to live one's life with minimal possibilities of being personally disturbed. Affluence meant an overwhelming and ever-increasing prosperity — a life made up of things, and more things — a success judged by an ever-higher level of material abundance. The young people however wanted more to life than personal peace and affluence (p. 208). In a spirit of rebellion, the young people rebuked their parents and the idea of a school system. They then turned to drugs as an ideology, a new way of life, a counter culture. The peak of the drug culture came in 1969 at a rock festival known as 'Woodstock' as many embraced the utopian dream that if enough people were on drugs, the problems of modern civilization would be solved. It was the beginning of a new era. It was the bomb which dismantled the traditional Christian family value system which had so strengthened America. It was the context or 'sitz im leben' in which the early immigrants, our parents, had to survive and in which their children grew.

The Christian crucible in which hard work ans struggle had its value was removed. Without the supporting crucible, value could not be transferred or meaningful. While parents strove hard to attain personal peace and affluence, their children formed a counter-culture which threatened to separate them from the very foundation upon which this country was built...God Almighty.

Today, as many parents reflect upon their years of hard work and suffering they feel disheartened. While America enjoys the highest standard of living among any nation, her people especially the parents feel a sense of failure. What is the fruit of their labour? A palacious mansion, a couple of expensive automobiles? Such things may wet the appetite, but they do not satisfy the soul.

Abraham Lincoln once said, "The strength of a nation lies in the people - in the home of the people." He said, "Our strength is in the home." But the home today is disintegrating. The extended family of grandparents, parents, children and grandchildren had disintegrated into the nuclear family of parents and children, and according to recent surveys, even this bond may not exist. Statistics suggest that there is a 46% divorce rate in the U.S. Twelve-million children come from single parent homes. Teenage suicides are the highest of any age group. According to one study the average father spends less than 30 minutes a day with his newborn baby. Another study suggested that the average American family that has teenagers spends a mere 14 minutes a week really communicating. In one poll, to which 10,000 people responded, 70% claimed that if they had to do it over again, they would not have children. As shocking as these facts are, it is no surprise that Americans are in a traumatized state. Parents all across America now realize how wrong they were to abandon or underestimate the importance of traditional family values. There is a general consensus throughout America that the country needs to refocus on the family. While the nation finds hope in the hands of historians, sociologists, psychologists, and social critics who have joined forces to help analyze and attempt to solve the escalating problem, let us as children of the Mar Thoma Church Diocese of North America & Europe turn to our parents for hope in the midst of our current crisis.

Our parents, many of them having immigrated to the United States in the late 1960's or early 1970's, left their motherland India in hopes of a better and brighter future for their children. With bold dreams, brave hearts, and little or no money, many left their motherland and journeyed into a foreign land quite different from anything they had known before. Mar Thomites in America were swept over by irreversible forces of economic, social, and cultural change that shattered their traditional ways of life. Though uprooted from Indian soil and replanted in a foreign culture with value systems all its own, our parents strove to preserve for us all that was good in both cultures. There were many obstacles that threatened to dash their hopes and destroy their dreams, but these bold pioneers refused to give up without a fight. God was to be their 'Commander and Chief' and the Mar Thoma Church the 'Army of God'. Together, they were committed to winning the children of this diocese to Christ.

Today, as American families are pondering the destiny of this great nation we as children of Mar Thomite families should be thankful for what our parents especially our mothers, have done to make our future a little brighter. As Mother's Day 1997 comes and goes, the legacy which our mothers have created for us will never cease to inspire us. On May 11, according to tradition, our country will recognize mothers for all that they have given to America. On May 11, in response to the unique contributions of mothers throughout the Mar Thoma Church Diocese of North America & Europe, the youths of this diocese should take it upon themselves to pay special tribute to their mothers. For the sacrifices made, for the gift of love, for caring about our future, for training us up in the ways of God, and for all the other countless blessings you have given us, we the youths of this diocese would like to say 'Happy Mother's Day'...and, by the way, Thank you!

Thomas, T.M. KERALA IMMIGRANTS IN AMERICA. Simons Printers & Publishers, Cochin. 1984.

Note: The statistical data concerning the current state of affairs in the United States, as they pertain to the family situation, have been taken from the back issues of 'Decision' magazine which is a publication of Billy Graham Evangelistic Association.

MATRIMONIAL

Marthomite parents invite proposals for their daughter, 26 years old, fair and beautiful, medical doctor. Preference given to candidates with professional degrees and upbringing in a God-fearing family. Interested parents please respond with details to: **Tel: 215-969-6720**

Marthomite parents invite proposals for their daughter, MS (Speech Pathology) from an excellent US University, working in a pediatrics clinic in Southern United States, 28 years, 5' 2"; excellent family background and values. We welcome proposals from well educated Christians; preference to those who are already in United States or Canada.

Please contact:

Tel: 519-886-3971 e-mail: sam@alpha.sienahts.edu

Uncle invites proposals from MD/MS in practice, residence/CPA/PhD or MTech Engineer or other professionals from respectable families of Mar Thoma, Jacobite, CSI for a God fearing girl, 28 years, 160 cms. slim fair MD starting residence on June 1997 in New York. Respond with personal and family details to:

P.O. Box 934, Pelham, NY 10803

Devanahalli Mission of the Mar Thoma Church

Rev. P. V. Philip, *Convenor, Devanahalli Mission*

Devanahalli Mission is one of the mission fields of Madras-Calcutta Diocese and the only one in Karnataka managed directly by the Diocese. It was in 1990 that the mission was formed, though Rev. P. V. Philip was appointed as the Vicar of the Parishes from 1986. Devanahalli Mission is rooted in Karnataka Navajeevana Samithi (KNS) founded by Dr. Abraham C. Thomas. Though the continuous efforts of Mr. T. E. Thomas and several Evangelists from 1970 onwards, several villages in Bangalore and Kolar districts were reached with the Gospel. Few hundreds were baptised and they were formed as two Edavakas for which Rev. P. V. Philip was appointed as Vicar from 1986.

Today there are six Edavakas made up of only Kanaadigas. 1328 baptized believers and an equal number of seekers gather together for Sunday Worships in eighteen different places. The mission covers nearly one thousand villages out of which one hundred have christians. Ten evangelists of the Diocese, ten evangelists of the KNS, fifteen community development workers and three Achens work in this area. Personal evangelism, group meetings, conventions, VBS, Sunday School, Children's Camps, Youth Group, Women's Camps and Film Shows are some strategies of outreach. Community development activities are also carried on by KNS and Devanahalli Mission with the financial assistance of World Vision and Compassion International. Two nursery schools and a daycare center are run by the mission.

Most of the believers hail from economically low backgrounds. Mission assists them to stand on their feet by properly educating them to manage the resources within themselves. Their children are given education and this enables them to find avenues of livelihood. Villages are scattered and very far from the main towns. Schools are not properly staffed. There are several bright and hardworking children in the villages. The mission has started a hostel with five students in Devanahalli. The boys are staying in the church building. We need to put up a permanent building to accommodate twentyfive children. We look forward to donors who would help us in puting up the structure.

Doddaballapur is another town 25 KM away from Devanahalli. We have started an outreach station in this town. About fifteen families from four villages have been baptized. We need funds to purchase some land to construct a chapel and evangelist's quarters here.

Bangalore and Kolar districts have about 1700 villages with about 30 lakhs people. We have been able to reach only few thousands among them. The remaining population is to be contacted with the Gospel. We need committed evangelists and missionaries to reach the unreached. The field is ripe for harvest. The Master is searching for laborers. Do you hear the call?

A group of believers in a house church.

A scene of children in a camp.

Evangelists singing a group song.

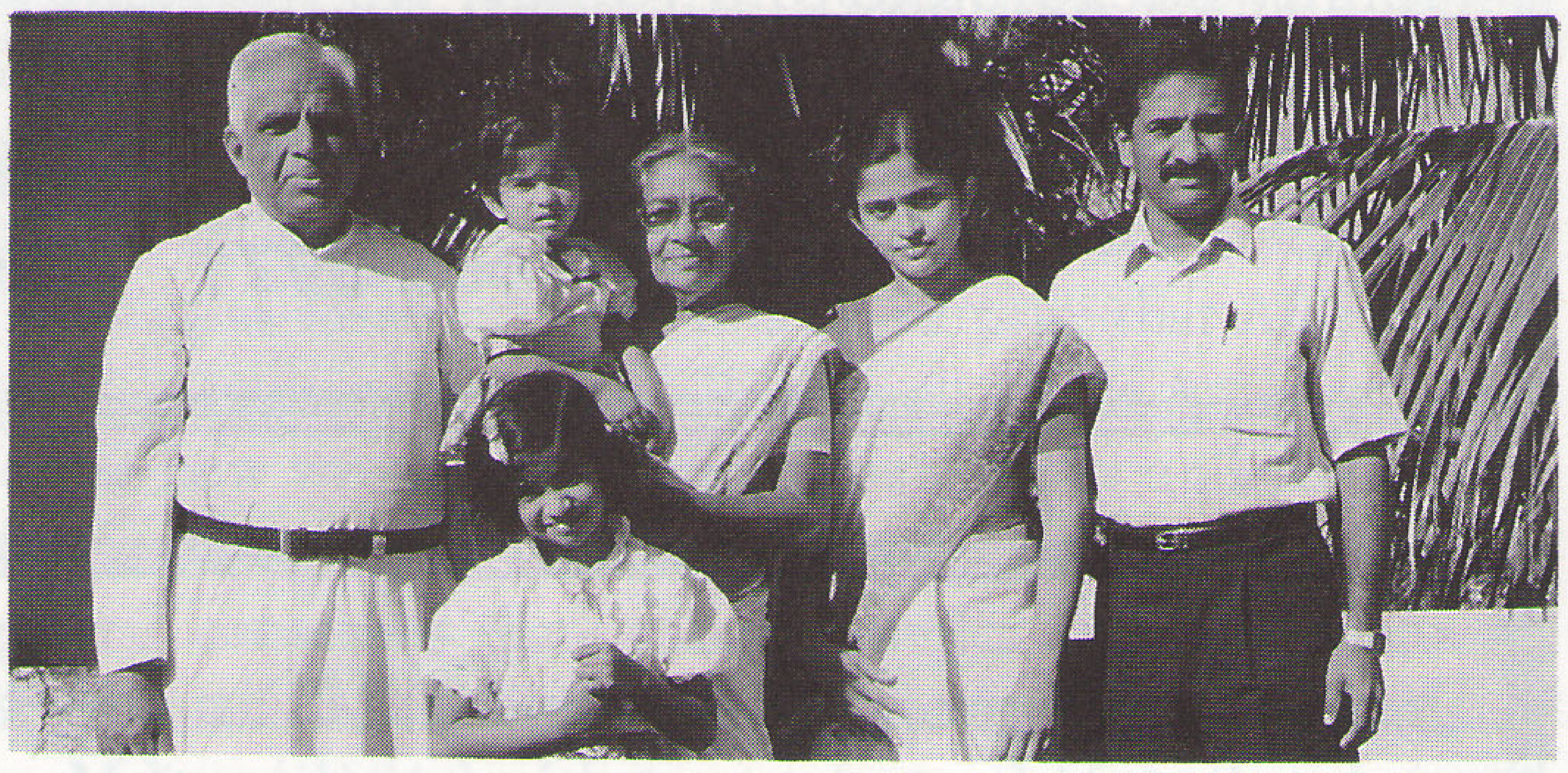

Rev. P. V. Philip & Family.

To help the Devanahalli Mission please contact:
Rev. P. V. Philip, Perioielil Bhavan, Hoskote 562 114,
Bangalore (Dist), India
or contact the Diocesan Center.

Sunday School
Our Best Investment for Future

Thomas Koshy, *Superintendent,* Mar Thoma Sunday School of Greater Washington

The greatest investment we can make for the future is to GIVE CHRIST for the next generation. It is not an easy task, it requires the support of the church and commitment from the family.

Why Sunday School?

A state court judge conducted a private study of young criminals and shared to the Christian community that he never prosecuted a teenager or a young adult who had Christian education/Sunday School in his/her childhood. Even if our children did not reach into a personnel experience of receiving Christ, the knowledge of Bible that we plant in their hearts will echo in their minds, and lead them to Christ when they wander away. The Bible verses they commit to memory and the songs they learn to sing, would stay engraved into their brain and would console them and lead them as they face the challenges in their lives in the days ahead.

This country, still known as a Christian country, is being heavily influenced by liberal ideas to remove Godliness from public activities under the shadow of civil liberty. The political system was successful in legally removing prayer from the school environment. Moreover, certain states and counties are endorsing what St.Paul refers in Romans 1:18-32 as "unnatural relationships" as a modern lifestyle, and prescribing it into the school curriculum to help children to identify if they have a natural inclination to this lifestyle. **Shouldn't our children grow up knowing what the Bible teaches about family relationships, Christian values, and what is acceptable before God?**

Why should there be a Sunday School format? I am sure any committed parent would be able to introduce a child to Christian living. However, the parental function does not replace the function of Sunday School. The Sunday school provides a peer environment where a teacher addresses a group of students at their knowledge level and offers an interactive environment to clarify their evolving doubts. Such an environment helps to hear questions and answers from friends of their own age and puts them at ease to regularly interact and understand God's Word.

We should take guidance from Proverbs 22: 6 "Train a child in the way he should go, and when he is old he will not turn from it." The attendance at Sunday School should begin before the kindergarten schooling. Such early beginning is a way to express our importance for Christian education. This could also be training for little children to start at a tender loving Christian environment to the transition into a public school environment.

What Should We Do In Sunday School?

The Sunday School had been the primary institution to provide a peer environment for children to study the Bible. Periodically, it is desirable to reexamine our goals for Sunday School, assess our current performance and emphasize our current needs. The goal that we should attempt is as follows:

Mission

1. Develop an understanding of Bible to provide a strong foundation for Christian Living. (Build Knowledge)
2. Help our children to understand that God has a Plan for each of them. (Individual study and analysis)
3. Lead our children to a personal commitment to follow Jesus. (Decision making)
4. Learn to Worship our Lord through Singing and Praying and to help them remain in that commitment. (Hold the faith and grow)

Method

1. Implement a structured program for learning the Word of God.
2. Share our faith, and help them to seek guidance from the Bible.
3. Provide an interactive environment to understand and experience God's love and His call.
4. Educate our children in the need for regular worship and offer exciting opportunities to be with children who keep the same Christian values. Introduce them to the faith and sacraments of the Mar Thoma Church.

Parental Duties

This process could be successful only when parents demonstrate Christian values at home. We need to gain wisdom from Deuteronomy 6: 5-9 "Love the Lord your God with all your heart and with all your soul and with all your strength. These commandments that I give you today are to be upon your hearts. Impress them on your children.

Talk about them when you sit at home and when you walk along the road, when you lie down and when you get up. Tie them as symbols on your hands and bind them on your foreheads. Write them on the door frames of your houses and on your gates." It is a parental duty to talk about Christian living at home frequently, when you drive along, before you lie down to sleep, and when you get up. If we have no time to talk about it, it is a clear declaration to your children that it is not important for you. Is there any visible signs in your house to recognize that you are a Christian. "Write them on your door frames" Let your children grow seeing on the walls of your house, the symbols of your Christian faith. May it be a witness to anyone who comes to your house.

The use of our Time, Talent, and Treasures (3Ts) are the visible expressions of our value system. We need to evaluate if our disposition of the "3Ts" are in agreement with the value that we expect to establish.

Let Us Provide

Young children need to have fun and friendship. If we give to them what they should have in a Christian environment, they will not seek other friendships that could potentially lead them astray.

We need to create an environment for them to gain good friendships and firmly discourage bad friendships. Empty mind is a devil's workshop; lets fill their young mind with God's guiding light before Satan fills it what he likes. There is no replacement for a lively church, effective Sunday School, with Christ-centered activities for young and the old.

Healing Ministry *(Cont'd from page 15)*

even to attempt to do things which he would not have tried otherwise. Moreover, the person's character quality is also improved as a result of experiencing God in such special situations.

The deliverance in the case of sickness and afflictions can be either deliverance from sickness, or it can be deliverance in sickness. We can only pray for deliverance; but we have no choice. It is God's choice whether we should have one kind of deliverance or the other. Our responsibility is to love God and serve God regardless of His choice. God will do the best for us. That means, we don't have to be disappointed even if we are not healed, when we are aware of these two kinds of deliverance. We can triumph over even in the midst of illness and troubles. None of these afflictions are going to separate us from experiencing the unchanging love of God.

We can boldly declare the availability of God's power to heal and deliver. We need to realize that here is a power which we can experience in our life and ministry. Christ has made it possible for us to minister in the power of the Holy Spirit. Let us proclaim the good news of this enabling power operating in us in serving the Kingdom of God in a world filled with bad news of human inability.

OUR NEW ACHENS

Rev. Joseph Chacko . . . . .Philadelphia
Rev. Varghese M. Easow . . . . .Bethel, Philadelphia
Rev. John T. George . . . . .London
Rev. T. C. George . . . . .Florida
Rev. Sajan P. Mathew .Dallas, Farmers Branch
Rev. Oommen Philip . . . . .Bishop's Secretary
Rev. L. Varghese . . . . .Edmonton
Rev. M. Samuel . . . . .New Jersey
Rev. John Thomas . . . . .Staten Island

Rev. Kurian George .Chaplain, Eastern Region

Address: 1779 Bushwick Avenue, Merrick, NY 11566
Telephone: **516-868-1328**

KIDS CORNER

Valedictorian Speech

Jacob Mathew Chacko
Palos Verdes Peninsula High School, Rancho Palos Verdes, CA

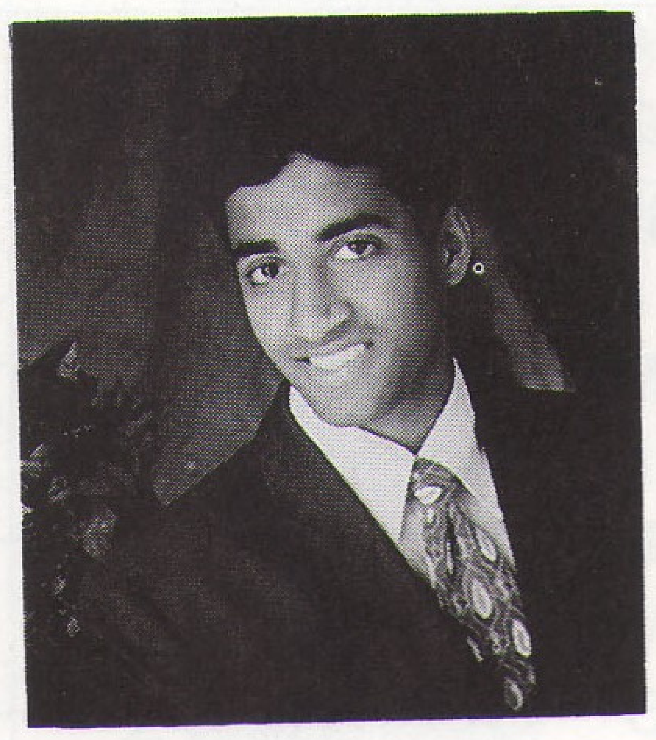

Faculty, students, and honored guests,

The nineteenth century American writer Henry David Thoreau once observed: "If one advances confidently in the direction of his dreams and endeavors to live the life which he has imagined, he will meet with a success unexpected in common hours…If you have built castles in the air, your work need not be lost; that is where they should be. Now put the foundations under them."

For the past four years we, the graduating seniors of the class of 1996, have been slowly placing these foundations under our castles. With the help of our teachers, the patience of our parents, the watchful eye of our Lord, and by our own hard work, we have started laying four crucial foundations for the eventual completion of our dreams. The lessons we have learned in the classroom and, more often than not, outside the classroom have taught us courage, self-confidence, determination, and faith.

The first foundation, courage, is not the complete absence of fear, but rather the ability to conquer our fears. Almost every senior seated here today has felt fear at some point of his/her high school career. Possibly a difficult class, or a tryout for a sports team, or even, imagine this, speaking in front of a large crowd has made us afraid. What we have learned from these situations, though, whether we realize it or not, is courage. The courage to face obstacles and to conquer our fears is an invaluable lesson we will take from high school.

Self-confidence—It has been said that if one looks to the sunshine, one will never see shadows. Indeed, this is the definition of self confidence. Whether it be in the classroom, or on a playing field, or in some other aspect of school, each of us has learned self-confidence. Believing in oneself does more to accomplish a goal than any other single factor. In the past four years we have met a great number of challenges, and just the fact that we are here today is enough reason to have confidence in ourselves and in our abilities.

Determination—The greatest human beings are not those who have never fallen, but rather those who have had the determination to get up every time they have fallen. High school has taught us that to fail at our endeavors is only human, and that temporary failure happens to everyone. Whether we fail a test, or fall short of goal, we will always have the chance to succeed if we stay determined. True, getting up offers one more chance to fall, but at the same time, it offers one more chance to continue and eventually reach our goal.

The final foundation, faith, is what we are learning today. As we graduate we are learning to place our faith in what we have been taught over the past twelve years, and in what we have learned in the past twelve years. Indeed, those are two very different things. As we head out into the real world and leave our secluded microcosm on the hill, we will inevitably meet challenges that will test the strength of our foundations. All we can do at these trying times is have faith in ourselves, in God, and in those that have shaped us. Surely, with faith, our foundations are complete, and we can meet our dreams, but without it, our foundations are incomplete and so too will be our dreams.

These four foundations, courage, self-confidence, determination, and faith will form the cornerstone of our dreams. With the firm foundation that Peninsula High has given each one of us, it is only a matter of time before each of us complete our castle. ■

"Faithfulness is God's requirement;
Fruitfulness is His Reward"

"God's Truth and Human Wisdom
don't travel the same highway"

BIBLE CROSSWORD PUZZLE

AS IN TODAY'S ENGLISH VERSION

(based on the book of Judges)

Mrs. Mini Joys Thomas (New York)

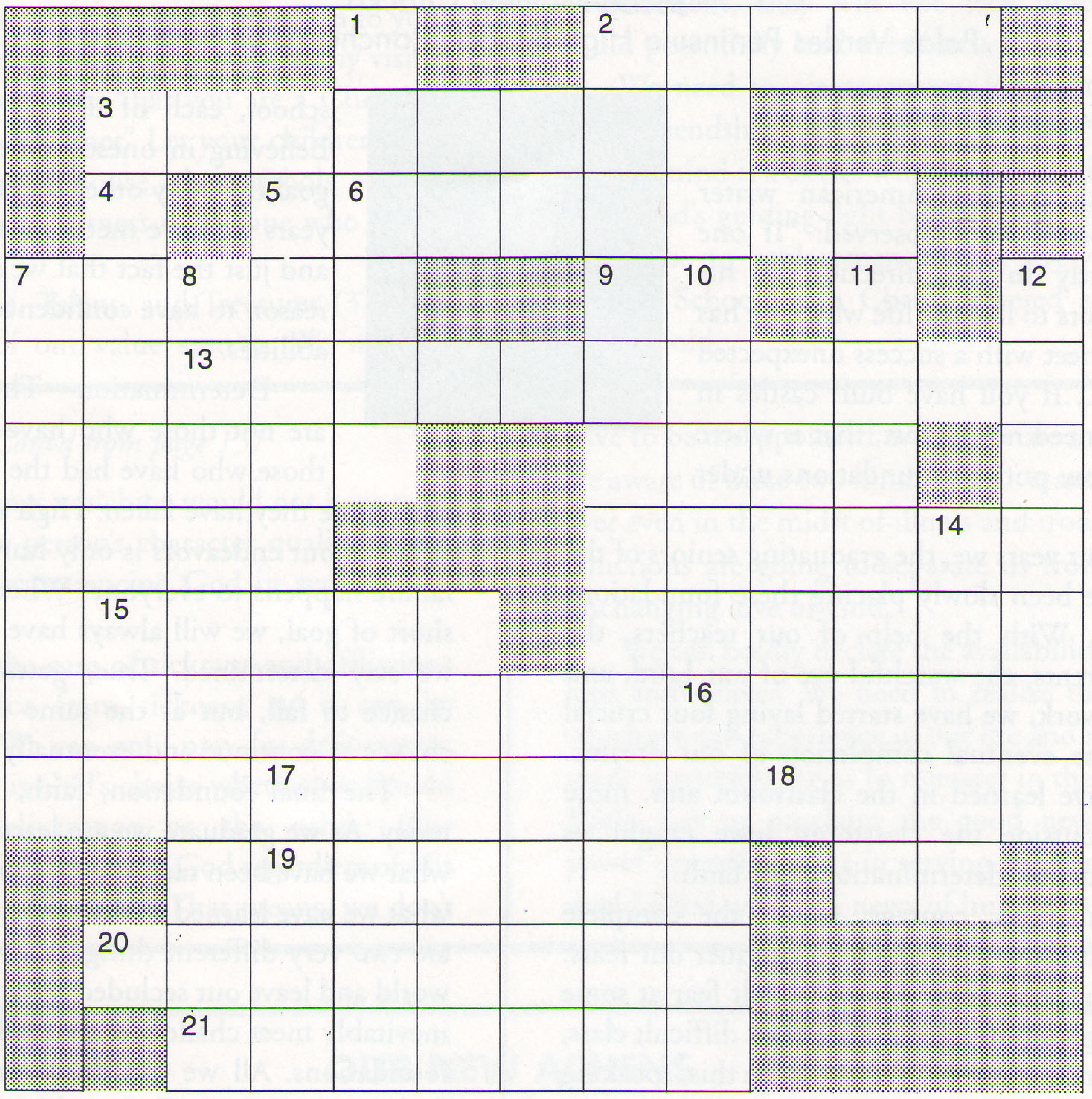

Across

2. After Joshua's death this tribes of Israel went and attack the Cannanites

3. Samson was dedicated to God as ____________.

6. A Prophet.

13. He said, God has now done to me what I did to them.

15. Samson take this from the dead body of a lion.

17. Samson made Delila a fool ________ times.

18. Sisera was killed by ___________.

19. A left handed man.

20. Lord had given commands through him.

21. Shamgar killed 600 Philistines with this.

Down

1. Lord's angel appeared to him when he was threshing some wheat secretly in a wine press.

4. Grandson of Aaron.

5. Gideon rescued Israelites from __________.

7. City of palm trees.

8. He killed more people at his death than he had killed during his life.

9. He killed his seventy brothers.

10. Another name of Gideon.

11. He burned his only child as an offering to the Lord.

12. He was sent by God to free Israelites from the king of Mesopotamia.

14. Samson burned up the Philistine wheat fields by sending ________.

16. After Joshua's death the next generation sinned against the Lord and began to serve _________.

BIBLE WORD SEARCH

AS IN TODAY'S ENGLISH VERSION

(based on the book of I Samuel)

Mrs. Mini Joys Thomas (New York)

D	I	D	F	F	K	W	K	X	X	E	W	L	T	W	D	Z	A	Q	N	M
C	H	A	N	N	A	H	P	L	Q	L	Y	X	P	O	R	B	D	G	I	J
K	M	U	V	I	F	G	L	P	A	R	U	B	B	L	K	J	H	I	A	R
A	L	P	M	U	B	A	M	A	J	H	P	A	O	D	A	G	O	N	O	G
B	R	P	Y	A	S	B	D	C	H	I	H	Q	S	U	C	A	P	B	Y	U
D	E	F	G	I	L	G	A	L	B	C	P	I	K	O	L	F	C	X	Z	M
N	O	L	I	T	E	L	F	D	I	A	I	I	M	O	A	B	U	A	R	D
B	D	O	I	P	S	T	U	K	C	M	U	M	A	S	D	F	B	L	K	J
Q	W	E	R	A	G	A	R	D	P	O	A	I	U	A	F	I	P	S	T	U
B	C	D	E	F	G	H	I	J	A	N	P	J	O	N	A	T	H	A	N	L
N	K	P	Q	S	B	I	A	Z	D	T	U	V	X	T	A	P	L	J	E	G
Q	D	A	V	I	D	P	B	Y	Z	R	A	C	H	I	S	H	M	U	A	P
M	E	O	S	P	U	V	P	A	B	K	A	A	P	Z	Q	I	M	N	O	P
R	A	J	E	S	H	A	T	A	M	A	R	I	S	K	P	A	N	D	H	I
S	T	O	P	G	O	F	T	H	E	P	A	G	E	A	S	P	E	R	T	O

1. She poured out her troubles to the Lord.
2. She let David down from a window.
3. He was a judge, prophet and a priest.
4. He was a foot taller than anyone else.
5. He died by broke his neck.
6. When the Philistines captured and took the Covenant Box into the temple then who had fallen there.
7. There Saul was proclaimed as king.
8. Glory has left Israel.
9. He was anointed in front of his brothers.
10. He killed Ahimelech.
11. Because Saul rejected the Lord's ________ Lord has rejected Saul as king.
12. David left his parents with the king of ________
13. He swore eternal friendship with David
14. An intelligent woman later became wife of David.
15. He told David how Saul had slaughtered the priests of the Lord.
16. Samuel cut him to pieces in front of the alter in Gilgal.
17. David fled from the city of Gath and went to a Cave near the town of ____________
18. David was afraid of him and acted like a madman.
19. Under this tree the bones of Saul and his sons were buried.

Bible Word Search Finders (January 1997)

Robin Abraham	Ebenezer MTC, New York
Ruby Abraham	Ebenezer MTC, New York
Jay V. Mathew	Trinity MTC, Houston
Jamie Mary Thomas	Epiphany MTC, New York

Bible Cross-Word Puzzle Winners (January 1997)

NO WINNERS!

Congratulations to all winners! **DEADLINE FOR ANSWERS JUNE 15, 1997**

DIOCESAN/SABHA NEWS

GOOD FRIDAY SERVICE IN ENGLISH

A Draft version of the Good Friday was circulated for use and final approval of the Synod is expected.

NEW DIOCESAN CENTER

The construction of the new Diocesan Center will begin in May 1997. Please uphold the architect, contractor and all who work with this project in your prayers.

RECONCILIATION COMMITTEE

The Diocesan Bishop had appointed a Reconciliation Committee to strive to enhance peace and unity in our Parishes through prayer, negotiation and reconciliation. The members are:

Rev. P. M. Thomas (Convenor)
Dr. John Benjamin
Mr. Abraham Thomas
Dr. George Zachariah
Mr. P. T. Mathew

They are authorized to function according to the direction and in consultation with the Diocesan Bishop.

FEASIBILITY COMMITTEE

The Diocesan Bishop had appointed a committee to probe and to report about feasibility of forming new parishes in various regions of this Diocese. The following are the members:

Rev. K. G. Joseph (Convenor)
Dr. P. V. Cherian
Dr. Mrs. Anna Panackal
Dr. T. M. Thomas
Dr. George Jacob

FAMILY CONFERENCE

Diocesan Assembly has decided that the 1999 Family Conference will be held in Houston, Texas, hosted by the Trinity Mar Thoma Church.

THE XVIII MAR THOMA NATIONAL YOUTH CONFERENCE

The XVIII Mar Thoma National Youth Conference hosted by The Chicago Mar Thoma Youth Group will be held from July 31 to August 3, 1997. The Theme of the conference is "If You Remain Silent...." (Esther 4:14). For more information, please contact:

Gina Philip 847-676-3549 email: gphilip@luc.edu
Sajeev Philip 847-803-6858
or
Jason Abraham 630-668-4959 emai: jabraha2@niu.edu.

THE EASTERN REGION JUNIOR AND SENIOR CONFERENCE

The Eastern Region Junior and Senior Conference will be held from July 10 to July 13, 1997 at Allentown College, Pennsylvania. Rt. Rev. Dr. Philipose Mar Chrysostom Suffragan Metropolian will be the main leader.

WESTERN REGION SUNDAY SCHOOL JUNIOR AND SENIOR CONFERENCE

Western Regional Sunday School Junior and Senior Conference, hosted by the Mar Thoma Church of Dallas, Farmers Branch was held from March 14 to 16, 1997. The theme of the Conference was "Growing in Christ." Rt. Rev. Dr. Zacharias Mar Theolhilus Episcopa, Rt. Rev. Geeverghese Mar Athanasius Episcopa, Rev. Dr. P. G. George, Mr. Todd Wagner, Mr. Rodney Walker, Dr. Carl Anderson and the area Achens provided leadership. About 350 students participated in the conference.

Dr. Larry Hauberlin at the Western Region Sunday Schools Teachers Workshop.

NORTH EASTERN REGION ONE DAY YOUTH CONFERENCE

One day youth conference of the North Eastern Region youth Felloship, hosted by the Carmel Mar Thoma church, Boston, was held on March 15, 1997. The theme of the conference was "I can do all things through my Lord who strengthen me" (Phil: 4:13). Rev. Alexander M. Issac, Rev. K. G. Joseph, Rev. Casley Essamuah and Mr. John John Thatamanil were the main leaders. About 170 youths from New York and New England area attended the conference.

FELLOWSHIP OF MAR THOMA PHYSICIANS AND DENTISTS, NORTH AMERICA ANNNUAL RETREAT

The Sixth Annual Retreat 1997 of the Fellowship of Mar Thoma Physicians and Dentists, North America will be held on July 18, 19 and 20th, 1997 at the Canonicus Camp and Conference Center, 54 Exeter Road, Exeter, Rhode Island 02822. The Rt. Rev. Dr. Philipose Mar Chrysostom Suffragan Metropolitan will be the main leader.

All Christian physicians, dentists, fellows, residents, interns, medical and dental students and their families are invited to come together for spiritual rejuvenation, family fellowship and to receive the spiritual power to guide us through the healing ministry.

For futher information and registration details please contact Dr. Thomas Abraham (201) 670-8126 or Dr. Alex Thomas (610) 868-1879.

Dr. Thomas Abraham (President)

SILVER JUBILEE CELEBRATIONS

THE SOUTHWEST CENTER SILVER JUBILEE CELEBRATION was held from March 14, to March 16, 1997. The Opening ceremony and the convention was held at Mar Thoma Church of Dallas, Farmers Branch on March 14, 1997. A joint session of Parish Mission, Sevika Sangham and Yuvajana Sakyam was held at the at Mar Thoma Church of Dallas, Grand Prairie. The Holy Communion and Public meeting was held on Sunday at Coppel Middle School Auditorium.

Rt. Rev. Dr. Zacharias Mar Theolhilus Episcopa, and Rt. Rev. Geeverghese Mar Athanasius Episcopa were the main leaders of the celebrations. The celebration was hosted by the Emmanual Mar Thoma Church, Lubbock, the Mar Thoma Church of Dallas, Grand Prairie, the Mar Thoma Church of Dallas, Farmers Branch, at Mar Thoma Church of Oklahoma and the St. Paul's Mar Thoma Church, Dallas.

THE SOUTHEAST REGION SILVER JUBILEE CELEBRATION was held from April 4, 1197 to April 6, 1997 at Philadelphia Mar Thoma Church, Bethel Mar Thoma Church and Cardinal Douherty High School, Philadelphia. Rt. Rev. Dr. Zacharias Mar Theolhilus Episcopa, and Rt. Rev. Geeverghese Mar Athanasius Episcopa were the main leaders of the celebrations.

MANDALAM MEETING

Mandalam Meeting will be held on September 16-18, 1997 in the new Sabha Auditorium, Tiruvalla.

SABHA COUNCIL

Sabha Council was held on February 15, 1997. Our Sabha Council member Mr. O. C. Koshy attended the meeting. He also visited the Kumbanad Fellowship Hospital and the Kottayam Theological Seminary and attended the dedication of its new library extension. Mr. Koshy is a member of the Kumbanad Fellowship Hospital Development Committee and a member of the Governing Board of the Theological Seminary.

SABHA SECRETARY

Sabha Secretary Rev. A. C. Kurian visited our Diocese during the months of March and April. During his brief stay, he visited several parishes and celebrated Holy Communion Service and attended various programs in the Diocese. Achen is serving the second term as the Sabha Secretary.

MARAMON CONVENTION

Zacharias Thirumeni and Irenaeus Thirumeni at the Diocese of North America and Europe Booth at the Maramon Convention.

ZACHARIAS THIRUMENI IN CYPRUS

Zacharias Thirumeni with General Secretary of WCC and Arch Bishop and Bishop of Cyprus.

JACOB CHACKO, DIOCESAN COUNCIL MEMBER VISITS THE VATICAN

His Excellency Mr. Kofi Annan, United Nations Secretary General and his delegation were received by His Holiness Pope John Paul II, at the Vatican on April 15, 1997. Mr. Jacob Chacko, Diocesan Council Executive Committee Member (extreme left) was a member of the delegation. Mr. Jacob Chacko, was appointed as the Chief Operations Officer since Mr. Kofi Annan took office in January 1, 1997.

The Messenger congratulates Mr. Jacob Chacko and prays for his successful mission.

HOUSE FOR THE HOUSELESS

INAUGURAL CEREMONY: *From left to right: Rev. Dr. Cherian Thomas, Mr. Joseph M. Puthusseri (Ex. MLA), Zacharias Thirumeni, Rev. A. C. Kurian, Minister K. M. Mani, Philoxenos Thirumeni, Valia Thirumeni and Mr. P. J. Kuian.*

Joy George with her daughter in her new home (Kumbanad)

GROUN BREAKING OF A HOUSE: *(Rev. Varghese George, Pennukkara)*

Another house being completed

BEST WISHES TO OUR ACHENS TRANSFERRED

Thomas George Achen served as the Vicar of the Mar Thoma Church Staten Island for the last four years. Achen is transferred to Gudallur. Achen and family left for India on April 27, 1997.

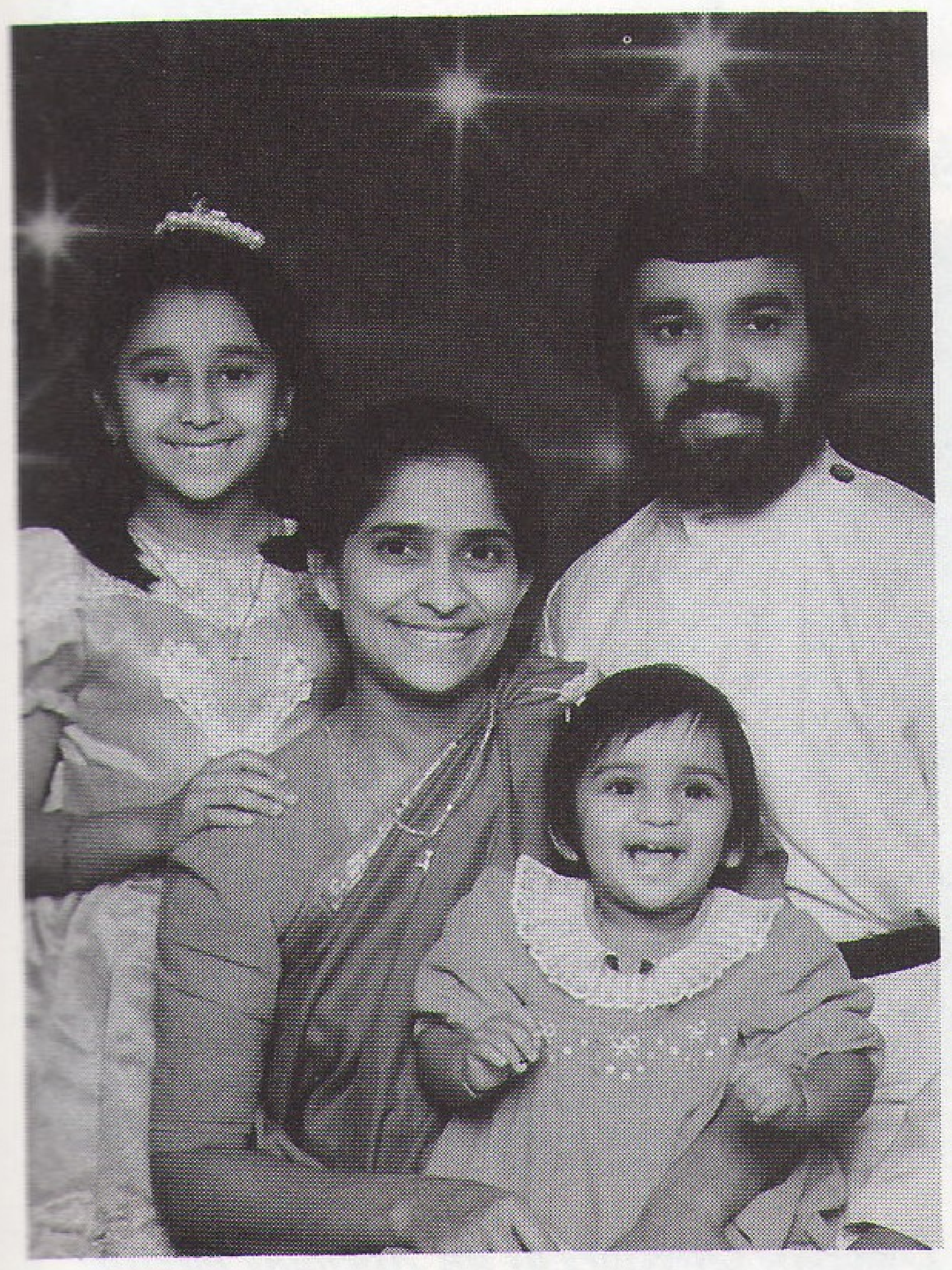

K. E. Easow Achen served as the Vicar of the Bethel Mar Thoma Church, Philadelphia for the last four years. Achen is transferred to Perunnadu, Ranny. Achen and family left for India on April 28, 1997.

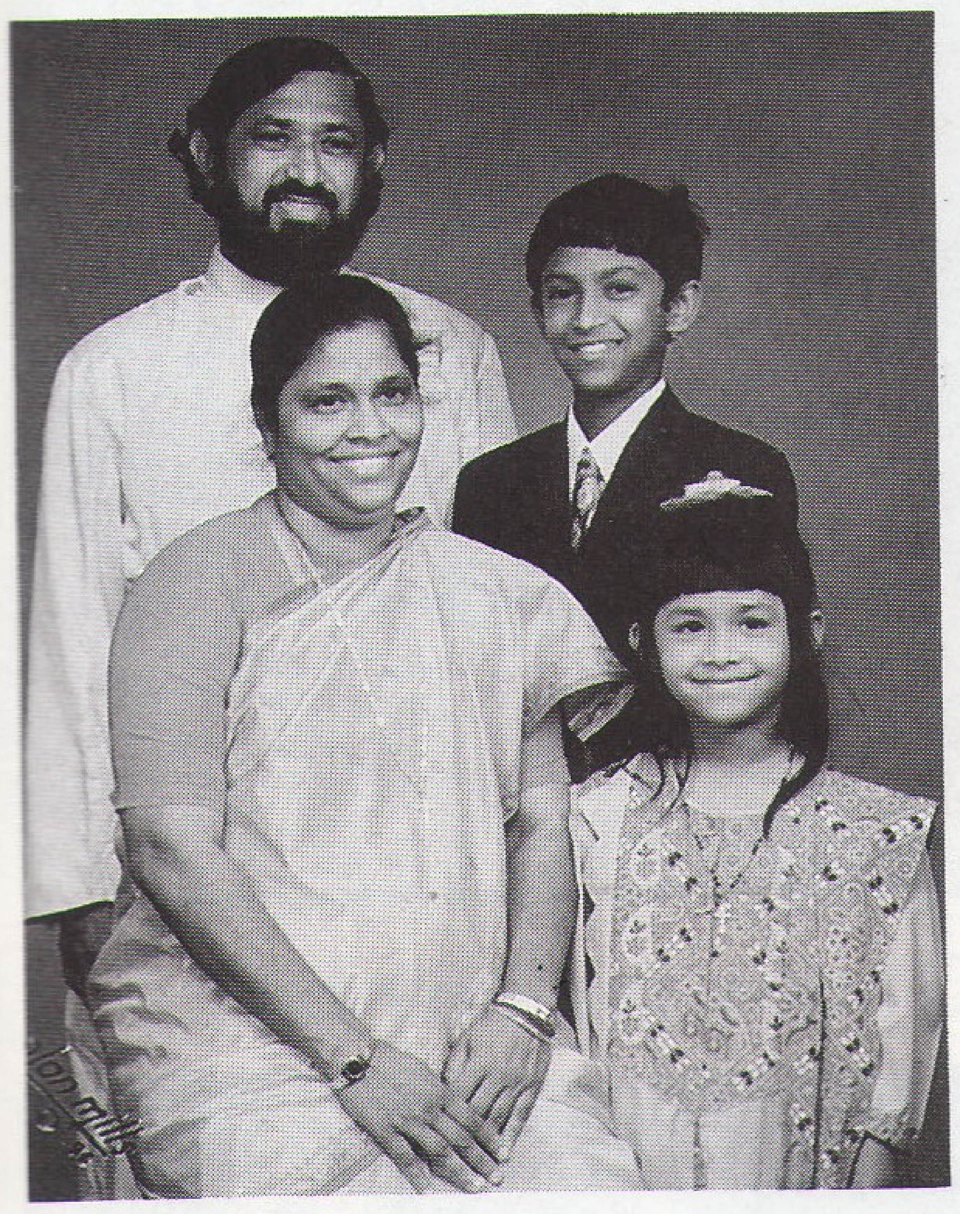

P. G. Mathew Achen served as the Vicar of South Florida, Atlanta and Tampa for the last four years. Achen is transferred to Bethel Mar Thoma Church, Panavely, Kottarakara. Achen and family left for India on April 28, 1997.

Abey T. Mammen Achen served as the Vicar of St. James Mar Thoma Church, London and St. John's Mar Thoma Church, London for the last four years. Achen is transferred to Neyyattinkara.

Mathew John Achen served as the Vicar of the New Jersey Mar Thoma Church and St. Peter's Mar Thoma Church, New Jersey for the last four years. Achen is transferred to Kunnamkulam. Achen and family left for India on April 27, 1997.

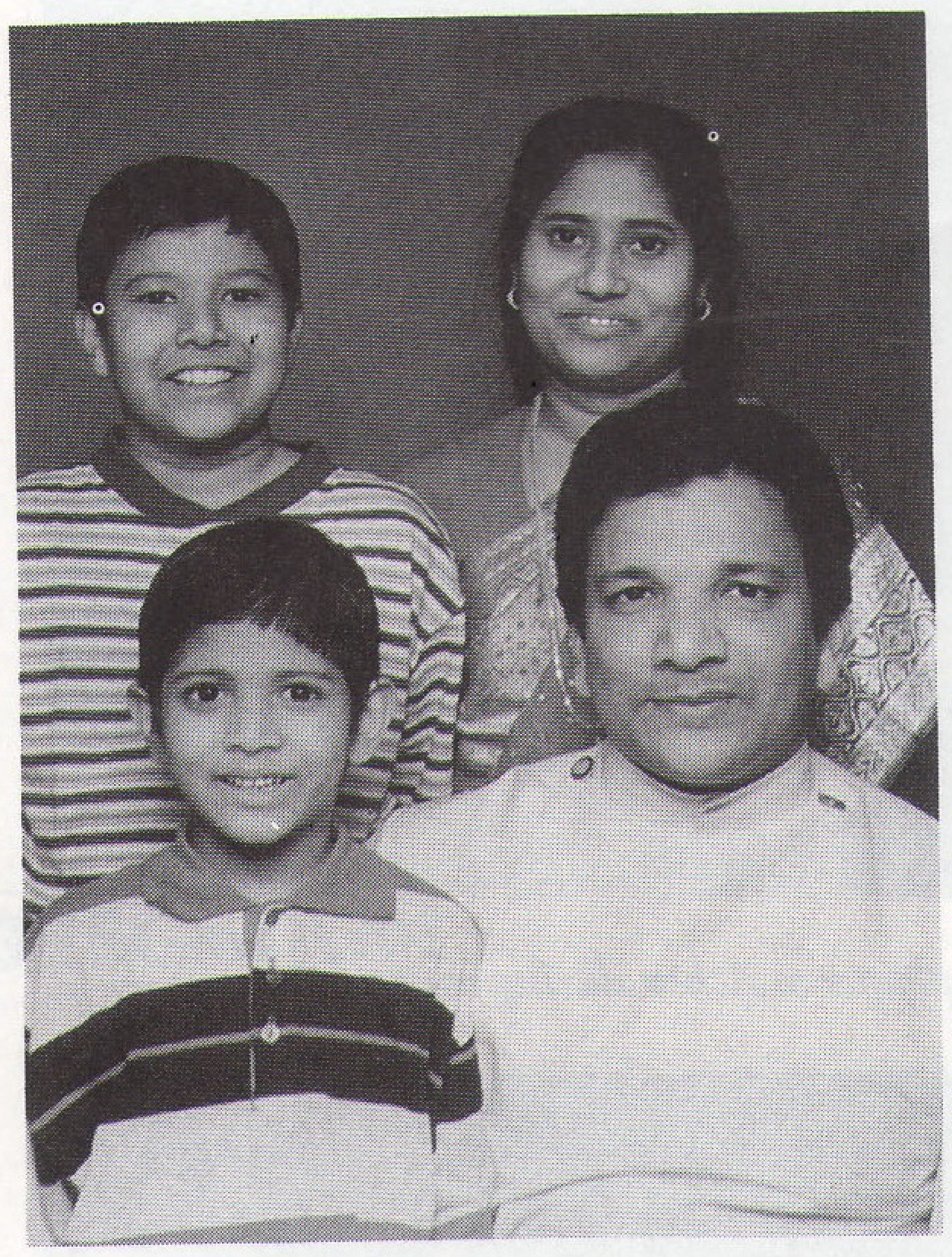

Philip Easow Achen served as the Vicar of Trinity Mar Thoma Church, Edmonton for the last four years. Achen is transferred to St. Peter's Mar Thoma Church, Delhi.

M. P. Yohannan Achen served as the Vicar of Philadelphia Mar Thoma Church for the last four years. Achen is transferred to Bangalore.

Ninan Jacob Achen served as the Vicar of Dallas Mar Thoma Church, Farmers Branch. Achen is transferred to St. Thomas Mar Thoma Church, Pennukkara.

THE DIOCESAN ASSEMBLY MEETING AT NEWARK, NEW JERSEY

Zacharias Thirumeni and Athanasius Thirumeni with Achens at the Diocesan Assembly meeting.

Zacharias Thirumeni presenting a plaque to Achen during the farewell ceremony.

Zacharias Thirumeni releasing the Diocesan Directory at the Assembly meeting.

Youth Group making a presentation of their mission tour to India.

PARISH NEWS

ST. PETER'S MAR THOMA CHURCH, NEW JERSEY

The Diocesan Bishop Rt. Rev. Dr. Zacharias Mar Theophilus Episcopa visited the parish on April 13, 1997. During the Holy Communion Service, 21 children received their first communion. The Jubilee Coupon inauguration was held following the service and about $9,000.00 was collected.

Rev. George Abraham of St. James Mar Thoma Church will also serve the St. Peter's Mar Thoma Parish from May 1, 1997.

STATEN ISLAND MAR THOMA CHURCH

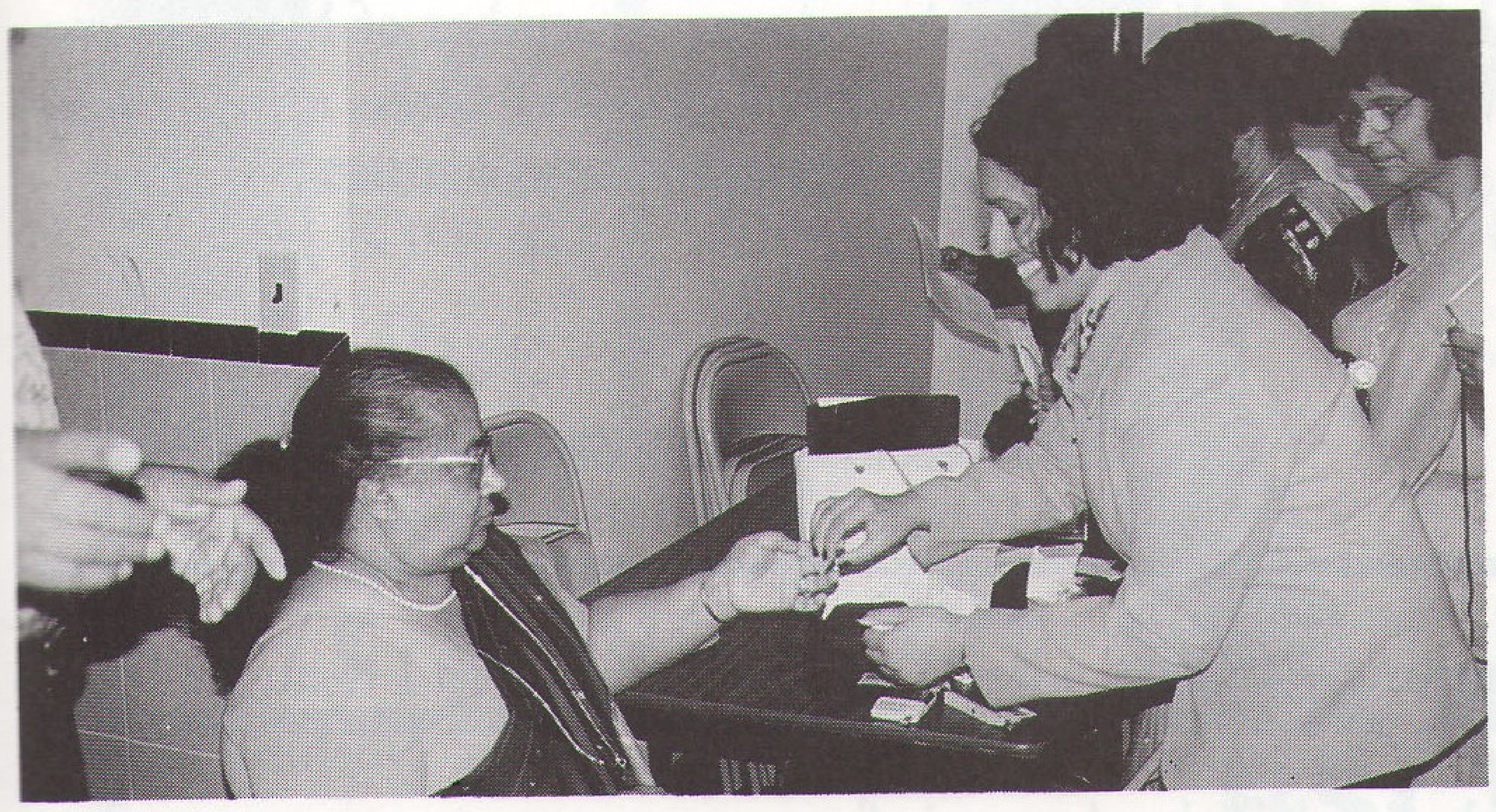

Ms. Elizabeth Mathew, a member of the Mar Thoma Church Staten Island, conducted a seminar on Diabetes on Sunday, May 11, 1997 after Church Service. Her informative lecture covered the differences between the two types of Diabetes and the new medications available and its side effects. After the seminar she tested the blood sugar levels of participants. Ms. Elizabeth is completing her doctoral studies this year from PCPS.

INDIANA CONGREGATION

Rt. Rev. Dr. Zacharias Mar Theophilus Episcopa visited the congregation on May 17-18, 1997. The congregation formed in September 1996 has been growing both spiritually and in numbers. Thirumeni celebrated Holy Communion Service on May 18, at the Church of the Savior United Methodist Church in Indianapolis. Rev. G. Samuel is the Vicar of the Congregation.

Did you get your Diocesan Directory Yet?

If not please contact your Vicar or Diocesan Assembly Member.

Don't miss this golden opportunity to collect this valuable booklet.

Limited copies available. Please get your copy today.

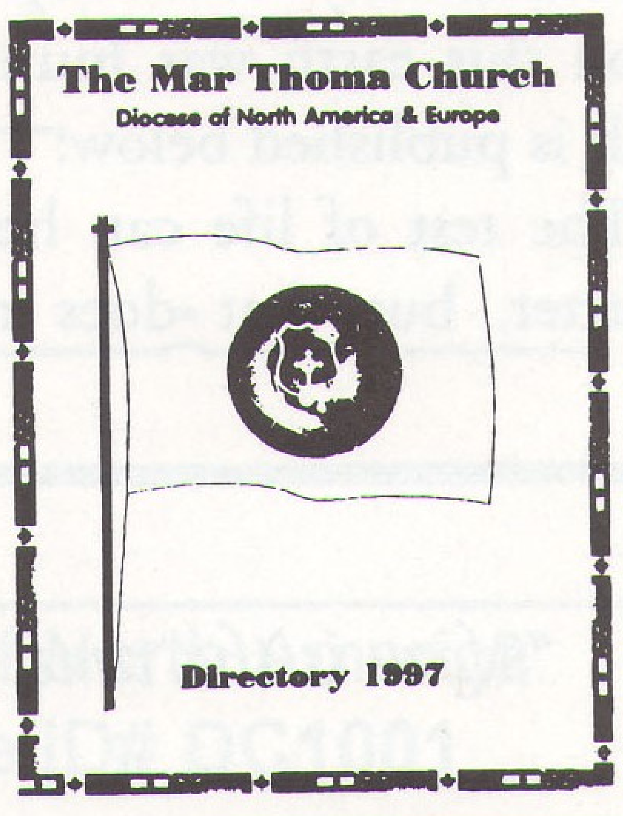

OBITUARY

REV. JOHN VARGHESE (Baby Achen)

Our beloved Achen Rev. John Varghese (Baby achen), one of the founders of the Christa Panthi Ashram, Darsani Sihora, (MP), passed away into the heavenly abode on March 7, 1997 at 6:00 a.m. Achen had occassional breathing trouble and was hospitalized at Jabalpur in October, 1996 for bronchial Pneumonia and Cardio megaly. Achen's body was placed for offering of tributes by a large crowd of people from nearby villages and members of local and nearby parishes which were being benefited immensely by the faithful service rendered by Achen. Achen's mortal body was placed to rest in the Ashram cemetry at 5:00 a.m. Achen's absence will be an irreparable loss to the Ashram fellowship. Rt. Rev. Dr. Issac Mar Philoxenos, Bishop of Bombay-Delhi Diocese conducted the funeral service. We express our deepfelt condolence to the bereaved relatives and Ashram members.

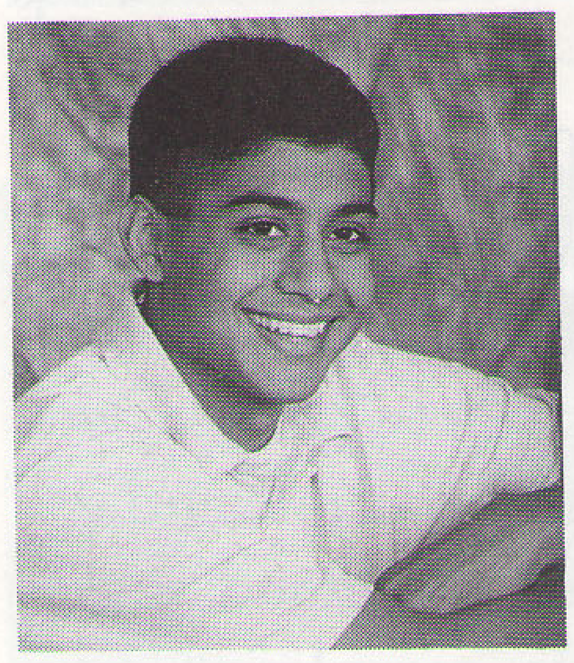

TOBIN MATHEWS

Tobin Mathews was born on December 21, 1978 to Mr. V. A. Mathews and Aleyamma Mathews (Vadakkevassath, Kozhencherry) in Houston, Texas. He is the brother of Libby Mathews. He was 18 years old and senior at Lewisville High School; and was a member of Mar Thoma Church of Dallas, Farmers Branch. We express our deepfelt condolence to the bereaved family.

BINU RACHEL CHERIAN

Binu, daughter of Mary and V. C. Cherian, died of 'Renal Failure' at Kaiser Permanante Hospital on Saturday, February 22, 1997 at 10:45 p.m. after a prolonged illness. Binu was 23 years old and was a member of the Youth League of the Mar Thoma Church of Los Angeles. Funeral Service was arranged on February 26, 1997 at Green Hills Memorial Park Chapel, Rancho Palos Verdes, California. Rev. K. V. Simon led the funeral service. Priests from other sister churches and a large gathering of people belonging to different denomination of churches and religions were present at the service.

A testimony written by Binu in her last few days of her life on this earth was found by her parents in her room which is published below:

The test of life can help us develop strong christian character, but that does not always happen. I am an example of this, when I was in the hospital I thought I was only going to be there for only a few days. Nothing serious that's what the doctor is for.

Days went by and I started asking myself "why me?" I started asking myself "why can't I get better? What's wrong with me?" I started to worry, feel more weak, then I heard the word no one ever wants to hear, "Renal Failure," all of a sudden I said to myself "I'm going to die." Couldn't face my parents, never seen them cry, at one point I wanted to give up and I almost did. I was angry at God for putting me through this. I started saying "Why me? why not someone else?"

I thought I was dreaming when I saw my sister, but I wasn't, and she said "I would do anything to be in your place." That's when I said to myself "I want to live!"

Every time I looked at my parents all I could say was, "I'm sorry for putting them through this."

I know God was testing me and these difficulties were designed to make a better christian, and He did.

God uses trials to build character.

"If you abide in me and my words abide in you, ask what ever you will and it shall be done for you." (John 15:7)

"Now is the time to invest in eternity"

"We don't know what the future holds, but we know who holds the future"

Why pay more?

International Calling Plan

No Pre-payment
No Monthly Fees
No Switching

67¢ per minute to **India**

24 Hours, 7 Days a Week

UK	23¢
Germany	31¢
UAE	72¢
Australia	28¢
France	33¢
Kuwait	96¢
Japan	36¢
Hong Kong	47¢
Italy	40¢
Pakistan	99¢

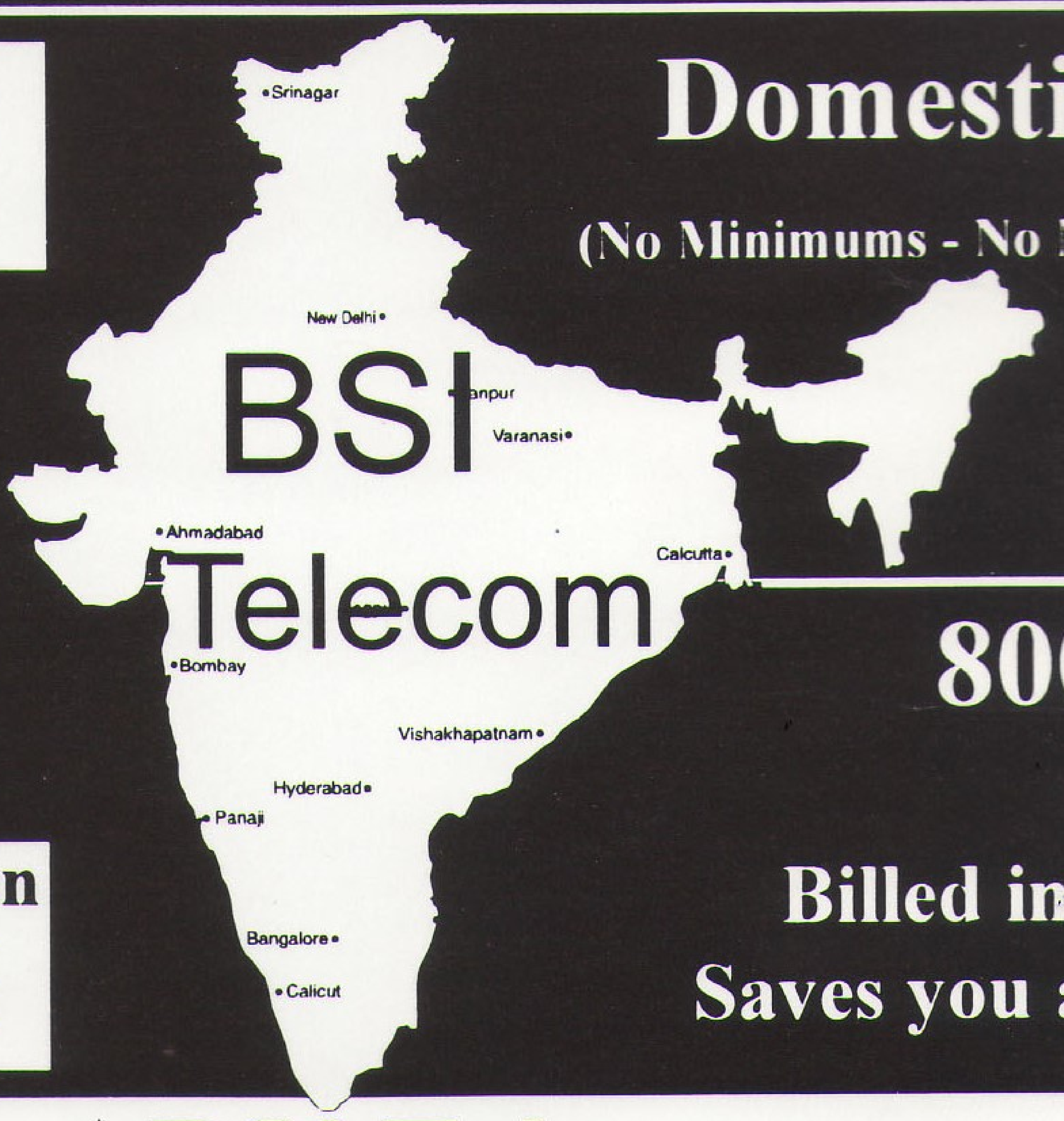

Domestic Calling Plan

(No Minimums - No Monthly Fees - Switching Required)

11¢ (8am-5pm, M-F)

10.2¢ (all other times)

800/888 Service

Same low rates
Billed in 6 second increments
Saves you an additional 10%-20%

BSI Telecom

PO Box 480, Elmsford, NY 10523-0480

1-800-589-1931

(914)592-2323 Fax: (914)347-4102

http://www.cloud9.net/~bsi/

Enrollment Form

I would like to enroll in the:

☐ International Plan
☐ Domestic Plan

Name or Business ______________________________

Address ________________________ **Apt #** ______

City ________________ **State** _____ **ZIP** ____________

Telephone # ________________ **Fed. ID # or Social Sec #** _______-_____-________

To enroll please call us directly or mail this form to:
BSI Telecom, PO Box 480, Elmsford, NY 10523-0480

5% of your monthly phone bill will be voluntarily credited to the Diocese of North America.
If you call or send the information on a different form please refer Diocese ID# **DC1001**.
Also, if you refer others to our calling plans please refer **DC1001**.

Mar Thoma Messenger
744 Newtown Richboro Road
Richboro, PA 18954-1718

Apr-96 New Jersey MTC, NJ

Rachel Skariah
125 Inwood Ave.
Colonia, NJ 07067

NON-PROFIT
ORGANIZATION
US POSTAGE
PAID
SOUTHAMPTON, PA
PERMIT NO. 204